



การพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวคิด  
การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ: กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย



โดย  
นายเอกพงษ์ สิ้นเคราะห์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย  
ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ: กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต  
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร  
ปีการศึกษา 2564  
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

MUSIC-PRE-COLLEGE PROGRAM CURRICULUM DEVELOPMENT BASED ON THE  
CONCEPT OFCOMPETENCY-BASED CURRICULUM DESIGN: A CASE STUDY OF  
BANGKOK CHRISTIAN COLLEGE



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for Master of Music (Music Research and Development)  
Graduate School, Silpakorn University  
Academic Year 2021  
Copyright of Silpakorn University



631020007 : สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตร, แนวคิดฐานสมรรถนะ, แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

นาย เอกพงษ์ สิ้นเคราะห์: การพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ: กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพชนก สุวรรณธาดา

631020007: สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตร, แนวคิดฐานสมรรถนะ, แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

นายเอกพงษ์ สิ้นเคราะห์: การพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ: กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพชนก สุวรรณธาดา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ในรายวิชาดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วย การศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี นำเสนอข้อมูลโดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 3 คนและกลุ่มผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายจำนวน 3 คน นำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ผลการวิพากษ์หลักสูตร และจัดทำร่างหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรฐานสมรรถนะของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยที่ได้พัฒนาและผ่านการวิพากษ์แล้ว มีกระบวนการสร้างหลักสูตร 4 ขั้นตอนตามแนวคิดของไทเลอร์ ขั้นตอนแรกคือ กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ประกอบด้วยการพัฒนาสมรรถนะด้านดนตรีให้มีความพร้อมในการศึกษาต่อด้านดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต การรู้จักอาชีพสาขาดนตรีในเชิงลึก และสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ขั้นตอนที่ 2 คือการคัดเลือกประสบการณ์ที่สร้างสมรรถนะในรายวิชาดนตรี ซึ่งจะมุ่งพัฒนาสมรรถนะหลัก 3 ประการ ได้แก่ สมรรถนะด้านการปฏิบัติทักษะดนตรี สมรรถนะด้านเทคโนโลยี และสมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี ขั้นตอนที่ 3 คือการจัดรูปแบบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านดนตรีที่หลักสูตรกำหนดและขั้นตอนที่ 4 คือการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลตามแนวคิดการประเมินตามสภาพจริง

631020007 : Major (Music Research and Development)

Keyword : Conceptual of Competency Development Curriculum Music Program

MR. EKAPHONG SINKROH : MUSIC-PRE-COLLEGE PROGRAM CURRICULUM DEVELOPMENT BASED ON THE CONCEPT OF COMPETENCY-BASED CURRICULUM DESIGN: A CASE STUDY OF BANGKOK CHRISTIAN COLLEGE THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR DR. PIMCHANOK SUWANNATHADA

631020007: Major (Music Research and Development)

Keywords: Conceptual of Competency, Development Curriculum, Music Program

MR EKAPHONG SINKROH: MUSIC-PRE-COLLEGE PROGRAM CURRICULUM DEVELOPMENT BASED ON THE CONCEPT OF COMPETENCY-BASED CURRICULUM DESIGN: A CASE STUDY OF BANGKOK CHRISTIAN COLLEGE

THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR DOCTOR OF PHILOSOPHY PIMCHANOK SUWANNATHADA

This qualitative research aims to develop curriculum structure in music program based on the competency curriculum conceptual for Bangkok Christian College. The data were collected in the form of document analysis and interview through descriptive approach by dividing into two groups; the first group consists of three informants who are responsible for Music of targeted schools and the second group consists of three informants who are responsible to select the qualified students for entry into the bachelor degree in Music. The data were presented by descriptive analysis which consists of interview data analysis, result analysis, curriculum criticism and curriculum development framework.

The results show the competency-based curriculum in studying music at Bangkok Christian College which has been developed and discussed. There are 4 strategic curriculums according to Taylor's concepts. The first step is to develop music competency to be ready for the bachelor degree in Music. To build learning skills in the 21st century, the second step is to select experiences that create performance in music courses. This will focus on developing three core competencies, i.e., performance, music skills, technology, and music business. The third is the teaching approach to provide students with the ability to resist music in the curriculum. The fourth is to model, measure and evaluate them according to the concept of authentic assessment

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์ชนก สุวรรณธาดา ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรภร ผลิตากุล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของทุกท่าน ขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียนในหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและสาขาดนตรีมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณคณาจารย์ในสาขาสังคมศึกษาและพัฒนาศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ คำแนะนำและประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ แขนงดนตรีศึกษาทุกคนที่ร่วมเดินทางและให้กำลังใจกันเป็นอย่างดี ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ชาวสังคมศึกษาและพัฒนาศาสตร์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำและกำลังใจ สุดท้ายขอขอบคุณครอบครัวที่สนับสนุนและผลักดันการเรียนครั้งนี้และพลังใจที่ได้จากเพื่อน ๆ นิทานลูกสี่ตัวและกลุ่มบอยแบนด์ทุกคนตลอดมา

นาย เอกพงษ์ สิ้นเคราะห์

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 การพัฒนาหลักสูตร.....	9
2.1.1 ความหมายของหลักสูตร.....	9
2.1.2 แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร.....	10
1) รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร.....	13
2) เนื้อหาหลักสูตรดนตรี.....	15
2.1.3 แนวคิดที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตร.....	16
1) ทฤษฎีพัฒนาการนิยม.....	16



2) การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย.....	17
3) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 .....	18
4) จิตวิทยาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย .....	21
5) แนวคิดงานวิจัยกรณีศึกษา.....	22
2.2 การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ .....	23
2.2.1 ความหมายของคำว่าสมรรถนะ (Competencies).....	23
2.2.2 แนวคิดการศึกษาฐานสมรรถนะ (Competency – Based Education : CBE).....	24
2.2.3 แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency – Based Curriculum : CBC).....	24
2.2.4 การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ (Competency – Based Instruction : CBI) .....	25
2.3 โครงสร้างแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย.....	26
2.3.1 ห้องเรียนพิเศษดนตรี โรงเรียนหอวัง.....	26
2.3.2 BCC Next: music-track โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย .....	31
2.3.3 แผนการเรียนรู้สหศิลป์ (ดนตรี) โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี (ฉบับปีการศึกษา 2555).....	34
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	37
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	40
3.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3.2 กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	42
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	43
3.4 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ .....	44
3.5 ขอเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ .....	45
3.6 เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล .....	45
3.7 นำเสนอผลการวิจัย.....	47

3.8	ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามข้อมูลที่ได้รับ .....	47
3.9	วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและนำเสนอวิทยานิพนธ์ .....	48
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล .....	49
4.1	ผลการสำรวจข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ .....	50
4.1.1	ผลการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามโครงสร้างหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการ.....	50
4.1.2	การวิเคราะห์ข้อมูลและการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของ โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย .....	53
4.1.3	การวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต และการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี.....	64
4.2	ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ที่ได้จากศึกษาเอกสารเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขา ดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับ ปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย .....	82
บทที่ 5	ผลการวิพากษ์ร่างหลักสูตร.....	89
5.1	ผลการจัดทำ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน.....	89
5.1.1	ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร .....	90
5.1.2	สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร .....	91
5.1.3	รายการแสดงสมรรถนะของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี. 92	
5.1.4	โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา .....	95
5.1.5	แนวทางการจัดการเรียนการสอน .....	103
5.1.6	แนวทางการวัดและประเมินผล.....	104
5.2	ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิด หลักสูตรฐานสมรรถนะของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ดังนี้.....	105

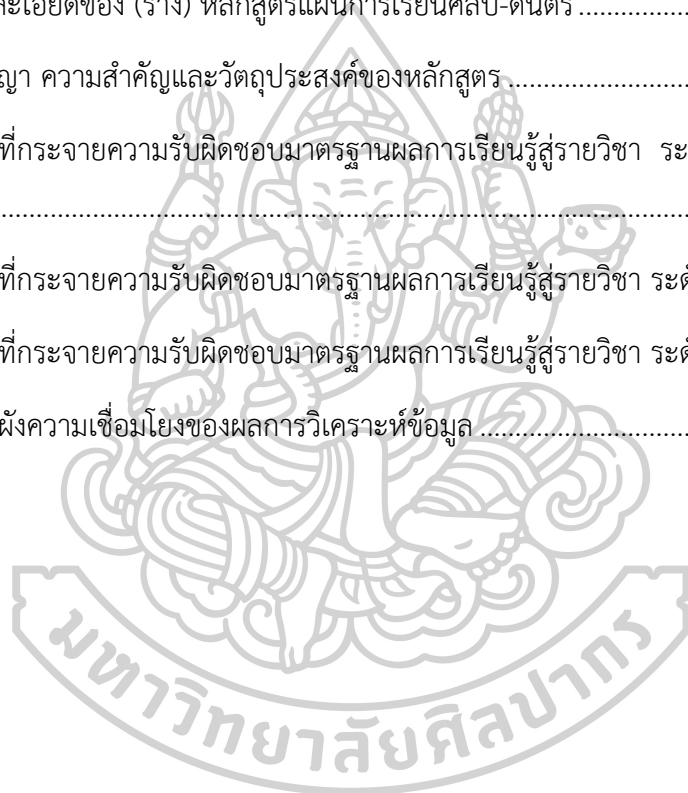
5.3 ผลการปรับปรุงหลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย .....	109
5.4 สรุปแนวคิดของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย.....	113
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ .....	117
สรุปผลการวิจัย.....	117
อภิปรายผลการวิจัย.....	120
ข้อเสนอแนะ .....	122
รายการอ้างอิง .....	124
ภาคผนวก.....	128
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	129
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	132
ภาคผนวก ค ผลการสำรวจความต้องการของผู้เรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน วิทยาลัย .....	152
ภาคผนวก ง หลักสูตรแผนการเรียน BCC Next : Music-track โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน วิทยาลัย ปีการศึกษา 2566.....	155
ภาคผนวก จ โครงสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย .....	170
ประวัติผู้เขียน.....	184

## สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 รายชื่อ track โครงการ BCC Next .....	33
ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาขั้นพื้นฐาน .....	50
ตารางที่ 3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตร ระยะเวลาการเรียน และจำนวน หน่วยกิต ของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย (เฉพาะรายวิชาดนตรี).....	54
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์รายวิชาดนตรีของทั้งสามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย.....	57
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.....	65
ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัย รังสิต .....	71
ตารางที่ 7 วิเคราะห์เกณฑ์การเข้าศึกษาต่อสาขารัฐกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากร .....	77
ตารางที่ 8 ตารางอธิบายสมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี.....	84
ตารางที่ 9 ตารางอธิบายสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี .....	86
ตารางที่ 10 ตารางอธิบายสมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี.....	87
ตารางที่ 11 สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี.....	93
ตารางที่ 12 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี .....	94
ตารางที่ 13 สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี.....	95
ตารางที่ 14 ข้อเสนอแนะและเหตุผลเพื่อกำหนดรายวิชาดนตรีในหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์- ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จากการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ .....	96
ตารางที่ 15 ผลการปรับปรุงหลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนศิลป์ - ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐาน สมรรถนะของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย .....	109

## สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ .....	11
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย .....	39
ภาพที่ 3 ภาพแสดงวิธีการดำเนินการวิจัย .....	41
ภาพที่ 4 รายละเอียดของ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี .....	90
ภาพที่ 5 ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร .....	91
ภาพที่ 6 แผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้สู่รายวิชา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 .....	100
ภาพที่ 7 แผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้สู่รายวิชา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5101 .....	100
ภาพที่ 8 แผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้สู่รายวิชา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6102 .....	100
ภาพที่ 9 แผนผังความเชื่อมโยงของผลการวิเคราะห์ข้อมูล .....	113



## บทที่ 1

### บทนำ

#### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการเฉพาะทางถือเป็นสิ่งที่การศึกษาในประเทศไทยให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแนวคิดนี้ได้ปรากฏชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 10 (วรรค 4) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น มาตรา 24 (วรรค1) การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สถานศึกษาและหน่วยงานจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ในปีการศึกษา 2563 กระทรวงศึกษาธิการได้นำแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum : CBC) มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแกนกลาง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) คือจากเดิมที่เน้นส่วนของเนื้อหาการเรียน (Content-Based Learning) มาเป็นมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนโดยนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579 และมาตรฐานศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 รวมถึงแนวคิดของทศวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นทศวรรษที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันและอนาคต มาเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนา และการนำคุณลักษณะต่าง ๆ เป็นการกำหนดผลการเรียนที่คาดหวัง (Learning Outcome) ของผู้เรียนที่เป็นลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกทางด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Attitude) กรอบแนวคิดดังกล่าวได้ทดลองกับโรงเรียนกลุ่มนำร่องและมีการพัฒนากรอบสมรรถนะออกมาเป็น 10 สมรรถนะเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนบูรณาการเข้ากับหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 และได้กำหนดการใช้งานอย่างเต็มรูปแบบในช่วงปีการศึกษา 2565 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) อีกทั้งเป็นการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนที่ประสบปัญหาการจัดการศึกษาด้วยคุณภาพทั้งด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบ O-NET ที่จัดขึ้นโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ เพื่อวัดคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษาของนักเรียนและโรงเรียน โดยใช้มาตรฐานตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่าคุณภาพของผู้เรียนต่ำมาก ต่ำกว่ามากกว่าค่าเฉลี่ยในทุกสาระการเรียนรู้ และมีแนวโน้มต่ำลงทุกปี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) หรือผลการทดสอบ PISA ที่เป็นองค์กรของประเทศที่พัฒนาแล้วมีชื่อเรียกองค์กรว่า OECD (Organization for the Economic Cooperation and Development) ซึ่งสร้างการสร้ง PISA ขึ้นเพื่อประเมินผู้เรียนอายุ 15 ปี ทั่ว



โลกกว่ามีความพร้อมที่จะอยู่ร่วมกับสังคมเพียงใดโดยมุ่งเน้นทดสอบว่านักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาในชีวิต หรือสถานการณ์จริงได้หรือไม่ ซึ่งผลพบว่า ผู้เรียนในประเทศไทยมีคุณภาพต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงให้เห็นความสอดคล้องของปัญหาของการคุณภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันสอดคล้องกับกระบวนการทดลองของโรงเรียนนำร่องที่ทางกระทรวงศึกษาธิการได้วางแผนงานในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะเพื่อแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยกล่าวมา และผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาในงานวิจัยครั้งนี้ให้มีความสอดคล้องกับบริบทความเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในปัจจุบัน

ปัจจุบันการพัฒนาหลักสูตรมีการปรับเปลี่ยนมาใช้กรอบสมรรถนะอันเป็นความสามารถที่จะอยู่ไปกับผู้เรียนไปตลอดชีวิต สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะนั้นเป็นแนวคิดที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มวิชาชีพ ประเด็นที่น่าสนใจคือ กลุ่มประเทศในยุโรป ได้ใช้เกณฑ์สมรรถนะมาเป็นจุดเริ่มต้นในการวางนโยบายด้านหลักสูตร ซึ่งรูปแบบที่กำลังเปลี่ยนแปลงบริบทการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับการศึกษาในปัจจุบันที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะออกมาใช้ในสถานการณ์พบเพื่อแสดงหลักฐานการเรียนรู้ แนวคิดที่ให้ความสำคัญกับแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นลักษณะที่เด่นชัด คือ หลักสูตรฐานสมรรถนะ (เฉลิม ทองอาจ, 2555: ออนไลน์)

การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีเป็นวิชาที่ให้ความสำคัญกับการนำความรู้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้กับประสบการณ์การทำงานในชีวิตจริง เมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ ทักษะ คุณลักษณะต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสถานการณ์ที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมในองค์ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ เพื่อการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนพบจะเป็นการดึงสมรรถนะของผู้เรียนที่ได้รับการศึกษามา และเป็นจุดประสงค์สำคัญของแนวทางการศึกษาฐานสมรรถนะ ประกอบการการปลูกฝังทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 สำหรับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตในอนาคต ซึ่งทำให้มีความจำเป็นต้องพัฒนา คุณภาพการศึกษาอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนมีทักษะและศักยภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561, น. 1-19)

ปัจจุบันมีการเปิดการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่มุ่งเน้นต่อการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนขึ้นอยู่จำนวนหนึ่ง อาทิ เตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ดำเนินการตั้งแต่ปีพ.ศ. 2544 โรงเรียนนี้มีจุดเด่นในด้านการใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างประสบการณ์และนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะจากการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง (พิมพ์สิริ

โอบนายกุล, 2562) หรือในกลุ่มมูลนิธิเซนต์คาเบรียลได้วางแผนการระยะยาวในการสร้างศูนย์ดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีตั้งแต่ปี 2554 และพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีที่มีมาตรฐานและในช่วงปีพ.ศ. 2553 มีรูปแบบการดำเนินงานที่เน้นการตอบสนองต่อเอกลักษณ์ที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถด้านสุนทรียภาพด้านดนตรี กีฬา ศิลปะ (ภารตี ณ หนองคาย, 2557)

จากการจัดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีในปัจจุบันพบว่า พ.ศ. 2560 สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการวางแผนการตอบสนองต่อแผนการศึกษาแห่งชาติปี 2560 ซึ่งได้กำหนดแผนงานการสร้างห้องเรียนดนตรีจำนวน 20 โรงเรียนโดยมีการสนับสนุนงบประมาณด้านสถานที่ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เครื่องดนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มในการให้ความสำคัญสร้างแผนการเรียนดนตรีที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนกับการนำแนวคิดสมรรถนะเป็นฐานมาเป็นกรอบในการพัฒนาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่สร้างผู้เรียนที่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนไปใช้เป็นที่ทักษะในการดำรงชีวิตหรือชีวิตในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2395 ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนที่มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักเรียน โดยคำนึงถึงสิ่งที่คุณประโยชน์แก่นักเรียนเป็นอันดับแรก และในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้แสดงผลงานเชิงประจักษ์อย่างหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการอย่างต่อเนื่อง ด้านกีฬาถือได้ว่าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง และด้านกิจกรรมดนตรีก็มีผลงานในการแข่งขันในระดับชาติอยู่เสมอ เช่น สંગวงดุริยางค์ BCC Wind Ensemble เข้าร่วมการประกวดการแข่งขันนักร้องเพลงรายการ Nier Music Band Art week ประจำปี พ.ศ.2562 ที่สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง หรือ การเข้าร่วมการแข่งขัน Winter Guard International ในปี พ.ศ.2557 และปี พ.ศ.2560 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งวง BCC Drumline เป็นวงแรกในระดับมัธยมศึกษาจากทวีปเอเชีย ที่ได้รับคัดเลือกผ่านเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศทั้งสองครั้งที่ผ่านมา จากข้อมูลดังกล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนด้านงบประมาณ การดำเนินการด้านต่าง ๆ และมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองต่อผู้เรียนในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง

แผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยได้ดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 และ ณ ปัจจุบัน เป็นเวลาครบรอบ 3 ปี ของช่วงของการใช้หลักสูตรจึงได้วาระของการประเมินหลักสูตร ในการประเมินและพัฒนาวัตถุประสงค์และแนวคิดของหลักสูตรแผนศิลป์-



ดนตรี เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้ากับบริบทสังคมในยุคปัจจุบันและนำแนวคิดฐานสมรรถนะของผู้เรียนประกอบกับการนำแนวคิดทักษะผู้เรียนจำเป็นต้องมีในการศึกษาศตวรรษที่ 21 มาเป็นแนวคิดสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้

จึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยมีวิสัยทัศน์และแผนงานการสนับสนุนการเรียนดนตรีอย่างเข้มแข็ง มีผลงานเป็นที่ประจักษ์อย่างสม่ำเสมอ และเพื่อไปสู่การศึกษาต่อยอดทางดนตรีในระดับที่สูงขึ้นในมหาวิทยาลัย และเพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้ได้รับความรู้และทักษะทางดนตรีพื้นฐานที่ดี ผู้เรียนแผนศิลป์-ดนตรีจึงต้องศึกษาศาสตร์ทางดนตรีที่ความจำเป็นต่อการพัฒนาทักษะ อาทิ ทฤษฎีดนตรี โสตทักษะ และการปฏิบัติเครื่องดนตรี ซึ่งเมื่อได้มีการเปิดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีแล้ว จะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางดนตรีอย่างครบถ้วนไม่ว่าจะเป็น ความรู้ด้านดนตรี ทักษะดนตรี คุณลักษณะ และสามารถนำองค์ความรู้ที่ศึกษามาประยุกต์ใช้ได้ ในบริบทสังคมศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ฝ่ายวิชาการระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย, 2563)

จากผลการสำรวจผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมดนตรี ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยมีจำนวนทั้งหมด 24 คนที่ศึกษาต่อในสาขาดนตรี ระดับมหาวิทยาลัย พบว่าส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 ลำดับต่อมาคือมหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และลำดับสุดท้ายคือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16 (รายงานผลสำรวจการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนปี 2554 – 2564, 2564)

อย่างไรก็ตามข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย ก้าวทันต่อสถานการณ์โลกเป็นสิ่งที่มีความสำคัญดังที่เห็นจากการพัฒนาหลักสูตรต้นแบบสาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ตามกรอบสมรรถนะของครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดประสงค์เพื่อการสำรวจข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับสมรรถนะของครูที่มีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพในยุคการศึกษาในศตวรรษที่ 21 (ลิขิตกุล กุศลรัตน์รักษ์, 2554)

การศึกษางานการพัฒนาแผนดนตรีของโรงเรียนต้นแบบ ซึ่งสร้างแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อบริบทสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แต่อัตลักษณ์และปณิธานของโรงเรียนแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนที่เปิดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาเป็นแนวทางในการพัฒนา และนำแนวคิดที่ได้รวบรวมจากการสัมภาษณ์กลุ่มอาจารย์ที่พัฒนาหลักสูตรในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่คาดหวังจากผู้เรียนมาวิเคราะห์และสรุปออกมา

เป็นการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความเหมาะสมต่ออัตลักษณ์และปรัชญาของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยที่ถือได้ว่าเป็นโรงเรียนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอนดนตรีมาเป็นเวลานาน และดนตรีถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ของโรงเรียนและยังมีการสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรที่มีผลงานเป็นเชิงประจักษ์มาอย่างต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารให้คุณค่าการเรียนดนตรีประกอบกับผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิดฐานสมรรถนะเพื่อให้หลักสูตรสามารถสร้างผู้เรียนมีสมรรถนะในการศึกษาดนตรีและมีความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อด้านดนตรีในระดับมหาวิทยาลัยได้อย่างมีคุณภาพ

## 1.2 คำถามวิจัย

หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดฐานสมรรถนะของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยควรมีลักษณะอย่างไร

## 1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาหลักสูตรศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

## 1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โดยแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็น 2 กลุ่มได้แก่

### 1.4.1 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มที่ 1 หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 โรงเรียน ดังนี้

- 1) โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- 2) โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี
- 3) โรงเรียนหอวัง

กลุ่มที่ 2 ผู้รับผิดชอบการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

- 1) สาขาคณตรีสมันนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2) สาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
- 3) สาขารุจิรดนตรีและบันเทิง คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

#### 1.4.2 ขอบเขตด้านระยะเวลา

พฤษภาคม 2564 - มิถุนายน 2565

#### 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

**กระบวนการพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้มีประสิทธิภาพและความทันต่อเหตุการณ์ในยุคปัจจุบันที่บริบทต่าง ๆ ของสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมีขั้นตอนที่มีความสำคัญที่ผู้พัฒนาหลักสูตรจะเป็นด้านการวางจุดมุ่งหมายที่มีจุดประสงค์เพื่อสร้างแรงงานหรือผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมของสังคมได้ การจัดเนื้อหาวิชาที่เป็นกรอบการกำหนดสมรรถนะของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วผู้จะมีความเชี่ยวชาญที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของผู้ที่นำหลักสูตรไปจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเป็นขั้นตอนที่เป็นบทสรุปของกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ในความรู้ ทักษะ คุณลักษณะของผู้เรียนสามารถบรรลุถึงจุดมุ่งหมายใหม่ที่ผู้เขียนหลักสูตรกำหนดไว้ และอีกด้านหนึ่งคือเป็นแนวทางที่ใช้ประเมินถึงรูปแบบของหลักสูตรที่สร้างขึ้นสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ตั้งแต่แรกหรือไม่ (Taba, 1962 : Tyler, 1949: มาร์ต พัฒนา, 2562)

**แนวคิดฐานสมรรถนะ** หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ตนมีในการทำงานหรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ จนสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่ง สมรรถนะแสดงออกทางพฤติกรรม การปฏิบัติที่สามารถวัดและประเมินผลได้ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะ และความสามารถอื่น ๆ ที่ช่วยให้บุคคลหรือกลุ่มผู้คนประสบความสำเร็จในการทำงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

**แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี** หมายถึง แผนการเรียนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองผู้เรียนที่มีความต้องการในการเรียนวิชาเฉพาะเกี่ยวข้องกับดนตรีไม่ว่าจะเป็นรายวิชาทักษะดนตรี ทฤษฎีดนตรี เทคโนโลยีดนตรี เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนที่มีความสนใจเฉพาะทาง เพื่อการเข้าศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับดนตรีในประเทศไทยและต่างประเทศ (ฝ่ายวิชาการมัธยมศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย)

**มหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย** หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต ได้แก่ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตและคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

**โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย** หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ได้แก่ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี โรงเรียนหอวัง

### 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยได้หลักสูตรสำหรับแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่พัฒนาโดยใช้แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- 2) ผู้สอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีสามารถใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต
- 3) เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีสำหรับโรงเรียนอื่น ๆ



## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรศิลป์-ดนตรีตามการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย 2) เพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ที่พัฒนาโดยใช้แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรม เอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

#### 2.1 การพัฒนาหลักสูตร

2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

2.1.2 แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร

1) รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

2) เนื้อหาหลักสูตรดนตรี

2.1.3 แนวคิดที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตร

1) ทฤษฎีพัฒนาการนิยม

2) การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย

3) ทักษะศตวรรษที่ 21

4) จิตวิทยาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5) แนวคิดงานวิจัยกรณีศึกษา

#### 2.2 การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

2.2.1 ความหมายของคำว่าสมรรถนะ

2.2.2 แนวคิดการศึกษาฐานสมรรถนะ

2.2.3 แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

2.2.4 การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ

#### 2.3 โครงสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.3.1 ห้องเรียนพิเศษดนตรี โรงเรียนหอวัง

2.3.2 BCC Next: music-track โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

### 2.3.3 แผนการเรียนสหศิลป์ (ดนตรี) โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี

#### 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

#### 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

### 2.1 การพัฒนาหลักสูตร

#### 2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

ตามแนวคิดของสไตน์เนอร์ (Steiner, 1988) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของการศึกษาจะประกอบไปด้วยสิ่งที่สำคัญ 4 องค์ประกอบคือ ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร และการเรียนการสอน โดยสิ่งเหล่านี้จะขาดองค์ประกอบอันใดอันหนึ่งไปไม่ได้ และถือได้ว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ประสบการณ์และคุณลักษณะที่สังคมคาดหวังให้ผู้ที่ดำรงอยู่ในสังคมนั้นมีองค์ประกอบในตนเองที่มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมที่ตนเองดำรงอยู่ ในแนวทางการวางแผนสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างสิ่งที่สังคมนั้น ๆ พึงประสงค์ก็จะเป็นการใช้การศึกษาเข้ามาวางแผนในการบรรลุเป้าหมายในการสร้างบุคลิกของผู้คนในสังคม ซึ่งในหลักการสำคัญของการวางแผนการศึกษาก็คือการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสิ่งที่สังคมนั้น ๆ ต้องการให้เกิดขึ้น และมีการวัดและประเมินผลถึงผลสัมฤทธิ์ของการใช้หลักสูตรที่สร้างขึ้นมา ว่าบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้พัฒนาการศึกษาได้วางแผนไว้หรือไม่ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2554)

จากมุมมองของผู้วิจัยที่มีแนวทางการเก็บข้อมูลในโรงเรียนที่มีการเปิดการเรียนแผนศิลป์-ดนตรี มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจในส่วนประกอบต่าง ๆ ของการศึกษาเพื่อให้มีความเข้าใจในบริบทของสภาพแวดล้อมของการศึกษาโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือก และทำการเชื่อมโยงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในแนวคิดของสไตน์เนอร์ว่ามีความสัมพันธ์และส่งเสริมกันให้มีประสิทธิภาพที่ดีได้อย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้เขียนขอแนะนำเสนอคำนิยามของคำว่าหลักสูตรจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาหลักสูตรดังนี้

กู๊ด (Good, 1959) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้

- 1) เนื้อหาที่จัดไว้เป็นระบบเพื่อให้จบชั้นหรือประกาศนียบัตรในหมวดวิชาหรือสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรพลานามัย
- 2) โปรแกรมการศึกษาที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนเพื่อรับประกาศนียบัตรต่าง ๆ



3) กลุ่มของวิชาและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะแนวของโรงเรียนโบซอง ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่าเป็นประสบการณ์ทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดให้แก่ นักเรียน (Beauchamp, 1964 อ้างถึงใน วิจิตรพร หล่อสุวรรณ, 2544)

ทาบา กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แนวทางในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เพื่อที่จะเพิ่มพูนความรู้ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข สร้างการพัฒนาให้กับสังคมและองค์กรได้อย่างเหมาะสม สร้างสรรค์ (Taba, 1962 อ้างถึงใน ศิริชัย อนันตผล, 2535)

চার্জ บัวศรี (2542) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า คำว่าหลักสูตรหรือ Curriculum มาจากคำในภาษาละตินว่า Currere ซึ่งหมายถึงลู่หรือเส้นทาง ต่อมาได้นำคำนี้มาใช้กับการศึกษาว่า หลักสูตรคือ รายวิชาหรือเนื้อหาที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียน

เคลลี (Kelly, 2004) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมายโดยทั่วไปหมายถึง โปรแกรมหรือแผนการจัดการศึกษาในบริบทต่าง ๆ ซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดมาตรฐานความรู้ที่เท่าเทียมกันโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของชนชั้น เชื้อชาติ หรือศาสนา

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึง กระบวนการทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนที่สถานศึกษาจัดให้กับผู้เรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2562)

แนวคิดที่ผู้เขียนได้ทำการสังเคราะห์ถึงความหมายของคำว่าหลักสูตร มีความหมายดังนี้ เป็นกรอบที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์ความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับจากกระบวนการเรียนการสอน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตร โดยสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดเหล่านี้จะแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนอยู่ในหลักสูตรที่ผู้พัฒนาได้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้คนในบริบทสังคมมีลักษณะเป็นไปตามแบบแผนที่บริบทสังคมต้องการ

### 2.1.2 แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชา แนวทางการวัดประเมิน แนวทางการจัดการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ล้วนเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่ส่งผลให้การสร้างหรือการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อสร้างองค์ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ตรงกับบริบทของสังคมคาดหวังให้เกิดขึ้น

ราล์ฟ ดับเบิลยู. ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) ศาสตราจารย์ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยชิคาโก ได้กำหนดหลักการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นหลักการร่วมสมัยที่นักพัฒนาหลักสูตรใช้กันมาจนถึงปัจจุบันเรียกว่า หลักการของไทเลอร์ (Tyler's Rationale) โดยนักพัฒนาหลักสูตร ควรตอบคำถาม 4 ข้อ ดังนี้ (Tyler, 1949: 1)

- 1) จุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่โรงเรียนควรบรรลุคืออะไร
- 2) มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรที่สามารถทำให้บรรลุ จุดมุ่งหมาย
- 3) ประสบการณ์ทางการศึกษาเหล่านี้สามารถจัด ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร
- 4) เราจะทราบได้อย่างไรว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากการศึกษาแนวคิดหลักการของไทเลอร์ (Tyler's Rationale) ที่ถือได้ว่าเป็นบิดาแห่งการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนมีหลักการคิดที่สำคัญที่สุดคือ เป้าหมายที่ต้องการสร้างให้ผู้เรียนเข้าถึงแนวทางการบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร โดยการใช้ประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพดีที่สุดเท่าที่เราจะสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับและในขั้นตอนการสรุปของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรจะต้องมีการประเมินถึงกระบวนการทั้งหมดที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงมาและนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นและมีความเหมาะสมกับบริบทสังคมในปัจจุบันที่มีการก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

จากการวิเคราะห์หลักการของไทเลอร์ทำให้เห็นว่ากระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย ขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ที่นักพัฒนาหลักสูตรดำเนินการ ไปตามลำดับและมีลักษณะเป็นวงจร ได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินผลหลักสูตร (มารุต พัฒนาผล, 2562)



ภาพที่ 1 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์



ซาอิส (Robert S. Zais 1976, หน้า 87) ได้ให้นิยามทฤษฎีหลักสูตรไว้ว่า “ทฤษฎีหลักสูตร คือ เซตที่แสดงถึงลักษณะทั่ว ๆ ไปทางแนวคิดของความสัมพันธ์เกี่ยวข้องของความหมายแนวคิด ข้อความต่าง ๆ ที่ผู้สร้างทฤษฎีคิดค้นขึ้นมา ซึ่งใช้เป็นรูปแบบหรือระบบของปรากฏการณ์ทางหลักสูตร ทฤษฎีหลักสูตรสามารถใช้บรรยายลักษณะ พยากรณ์ และอธิบายปรากฏการณ์ทางหลักสูตร และใช้เป็นหลักหรือแนวทางในการจัดทำหลักสูตร” โดยทั่วไปหลักสูตรประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล กระบวนการทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการ สร้างหรือพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งซาอิสได้นำกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์มา ขยายให้ชัดเจนมากขึ้น (ณรุทธ์ สุทรจิตต์, 2560)

เซเลอร์ (Saylor, 1981) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดังนี้

- 1) การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 2) การออกแบบหลักสูตร ได้แก่ การพิจารณาออกแบบโดยนักวางแผนหลักสูตร, การใช้ข้อมูลทางสังคมเป็นเครื่องมือตัดสินใจออกแบบหลักสูตร
- 3) การนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ ผู้สอนพิจารณาความเหมาะสมของการสอน, ใช้หลักสูตรและรวมถึงการแนะนำแหล่งของสื่อ, การจัดการสอนโดยมีความยืดหยุ่นและมีอิสระทั้งแก่ผู้สอนและผู้เรียน
- 4) การประเมินผลหลักสูตร ได้แก่ ผู้สอนพิจารณาขั้นตอนการประเมินผลเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน, กลุ่มวางแผนหลักสูตรร่วมกันพิจารณาขั้นตอนการประเมินผลหลักสูตร, ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะใช้เป็นพื้นฐานประกอบการตัดสินใจและการวางแผนในอนาคต

จากข้อมูล que ผู้เขียนได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรจากนักวิชาการ มีความเห็นว่า หลักสูตร เปรียบเสมือนโครงสร้างที่มีส่วนประกอบ จุดประสงค์และแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร รายละเอียดที่มีการวางแผนการใช้งานหลักสูตรการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรมีผลดียิ่งขึ้น และยังได้แบ่งแยกช่วงวัยของการเรียนรู้ตามหลักจิตวิทยาให้มีความเหมาะสมกับช่วงวัย ตลอดจนแสดงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในด้านองค์ความรู้ ทักษะการปฏิบัติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเมื่อผู้เรียนได้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่พัฒนามาแล้วนั้นจะมีคุณสมบัติครบถ้วนต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

จุดเชื่อมโยงที่นักทฤษฎีทั้งสามท่านได้วางโครงสร้างการพัฒนาหลักสูตรค่อนข้างมีความคล้ายคลึงมีหลักการอยู่ 4 ขั้นตอนที่ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องทำความเข้าใจอย่างละเอียดคือ 1) เป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเพราะการจัดการเรียนการสอนในสมัยปัจจุบันมุ่งเน้นการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเป็นที่ตั้ง 2) ผู้พัฒนาหลักสูตรมีวิธีการคัดเลือกการสร้างสรรค์ประสบการณ์ที่จะส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างไรบ้าง 3) ผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถสร้างสรรค์ประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไร 4) เมื่อขั้นตอนครบทั้งกระบวนการแล้ว ผู้พัฒนาหลักสูตรต้องการการประเมินแนวทางการพัฒนาหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาในทุกด้าน ทั้งจากผู้เรียน ผู้สอน กลุ่มผู้งานผู้เรียนทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นฐานข้อมูลในการวางแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่จัดขึ้น

### 1) รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

ไทเลอร์ (Tyler, 1949) ได้แสดงลำดับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 3 ขั้นตอนคือ

1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรชั่วคราว (Tentative Objective) โดยอาศัย ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ คือ ศึกษาจากตัวผู้เรียน ศึกษาจากสังคม ศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากทั้ง 3 แหล่งมาช่วยในการตั้งจุดมุ่งหมายชั่วคราวอย่างคร่าว ๆ นำจุดมุ่งหมาย ชั่วคราวผ่านการกลั่นกรอง เพื่อตัดเอาข้อมูลที่ไม่สำคัญและไม่สอดคล้องกันออกไป โดยพิจารณาหลัก จิตวิทยาการเรียนรู้และหลักปรัชญาการศึกษา จุดมุ่งหมายที่ผ่านการกลั่นกรองแล้ว เรียกว่า จุดมุ่งหมายของการเรียน

2) การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experience) เพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ แล้วจัดหมวดหมู่ประสบการณ์การเรียนรู้และกำหนดวิธีการจัดประสบการณ์ การเรียน

3) การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลเป็นขั้นสุดท้าย เพื่อสามารถให้ผู้ วางแผนจัดทำหลักสูตรได้ตรวจสอบว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นนั้นบรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงใด

ทาบ (Taba, 1962 อ้างถึงใน อานาจ จันทรแป้น, 2532) ได้กล่าวถึง กระบวนการพัฒนา หลักสูตรดังขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) วิเคราะห์ความต้องการ สภาพ บริบท
- 2) กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร
- 3) คัดเลือกเนื้อหาและประสบการณ์

- 4) จัดเนื้อหาและประสบการณ์
- 5) ประเมินการใช้หลักสูตร
- 6) แก้ไขปรับปรุง

ขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรดนตรีเป็นขั้นตอนที่ผู้พัฒนาต้องเรียงลำดับความสำคัญขั้นตอนอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อเป็นการลำดับขั้นจากจุดที่ความซับซ้อนเริ่มจากน้อยไปมาก และส่งผลให้แนวทางการพัฒนาหลักสูตร มีหลักการและแนวคิดทฤษฎีในการคิด ส่งผลต่อการวางแผนการจัดรายวิชาที่มีความเกี่ยวเนื่องกับเป้าหมายที่ผู้เรียนต้องบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรโดยมีการบูรณาการศาสตร์การเรียนรู้ที่โลกสังคมในยุคปัจจุบันที่ก้าวไปอย่างรวดเร็วและสร้างตัวแบบออกมาให้เป็นโครงสร้างที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย

চার্জ ব্বস্করী (2531) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร
- 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 3) การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร
- 4) การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา
- 5) การเลือกเนื้อหาวิชา
- 6) การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 7) การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้
- 8) การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
- 9) การกำหนดการประเมินผลการเรียนรู้

ชูศรี สุวรรณโชติ (2544) ได้กล่าวถึงพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรจะเกิดขึ้นเมื่อมีประเด็นต่างๆ เกิดขึ้น ได้แก่

- 1) วิทยาการต่าง ๆ ของสังคมโลกเปลี่ยนแปลงไป
- 2) นโยบาย ปรัชญา และแนวทางการพัฒนาการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป
- 3) เมื่อผู้ใช้หลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน เกิดความต้องการจำเป็นและข้อเรียกร้อง
- 4) เมื่อข้อมูลพื้นฐานของชุมชนและสังคมเปลี่ยนแปลง

จากการที่ได้ศึกษาข้อมูลในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดที่มีความสำคัญ ผู้วิจัยเข้าใจถึงจุดประสงค์และกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องหลายส่วน และในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler, 1971) เข้ามาประยุกต์ใช้กับแนวคิดการสร้างหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้หลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาออกมามีรูปแบบที่ตรงตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการและมีแนวคิดการใช้บริบทสังคม การกำหนดจุดประสงค์ที่มีความเหมาะสมต่อบริบทของโลกปัจจุบัน รวมถึงแนวทางการประเมินผลการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ โดยนำทั้งหมดมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

## 2) เนื้อหาหลักสูตรดนตรี

สาระดนตรีประกอบไปด้วยเนื้อหาดนตรีและทักษะดนตรี เนื้อหาดนตรีประกอบไปด้วยองค์ประกอบดนตรีและวรรณคดีดนตรี ่องค์ประกอบของดนตรีได้แก่ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปแบบ สีสัน รูปพรรณและลักษณะของเสียง (ความดังค่อยและความรู้สึก) วรรณคดีดนตรีได้แก่ บทเพลงและประวัติดนตรี ส่วนทักษะดนตรีได้แก่ การฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์และการอ่าน เห็นได้ว่า สาระดนตรีเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งกว้างขวางมาก ดังนั้นในแต่ละระดับการศึกษา ควรมีการจัดสาระดนตรีให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555)

นอกจากสาระดนตรีซึ่งเป็นหลักในการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรดนตรีแล้ว เจตคติและค่านิยมมีผลต่อความรู้สึกและจิตใจของผู้เรียนด้วย ดังนั้นหลักสูตรจึงควรกล่าวถึงการปลูกฝังเจตคติและค่านิยมทางดนตรีที่ดีต่อผู้เรียนด้วย ในมุมมองของผู้เขียนการจัดเรียงเนื้อหาดนตรีสำหรับการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตร มีขั้นตอนการวางแผนเรียบเรียงเนื้อหาที่เป็นลำดับขั้น โดยผู้ที่มีส่วนร่วมทุกคนต้องมีโอกาสได้นำเสนอสิ่งที่เห็นจุดประสงค์ของการเรียนดนตรี ในมุมมองของผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน ผู้ที่จะเป็นผู้ให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความคาดหวังต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างไร ผู้พัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงข้อมูลเหล่านี้เพื่อนำมาสร้างเป็นหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการได้ครบถ้วน

จากการที่ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหาหลักสูตรดนตรี ส่งผลให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในลำดับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพิจารณาเนื้อหาหลักสูตรดนตรี ซึ่งทั้งสองกระบวนการนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก

และแนวคิดนี้จะส่งผลให้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรมีลำดับขั้นตอนที่เป็นรูปแบบและมีหลักการอ้างอิงได้อย่างเป็นขั้นตอนและมีประสิทธิภาพอย่างสมควร

### 2.1.3 แนวคิดที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตร

การศึกษาข้อมูลด้านแนวคิดการศึกษาและรูปแบบคุณลักษณะทักษะต่าง ๆ ที่เป็นที่อุตสาหกรรมในบริบทสังคมปัจจุบันมีความจำเป็นในการวางแผนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการทั้งหมดที่มีความคุณภาพในทักษะด้านที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ

#### 1) ทฤษฎีพัฒนาการนิยม

เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการหาความรู้ของผู้สอนและผู้เรียนอย่างอิสระ ไม่มีกรอบกำหนดตายตัว โดยมีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาประสบการณ์ องค์ความรู้ที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบททางสังคมและการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในปัจจุบัน

จุดมุ่งหมายของการศึกษาสำหรับแนวคิดนี้มีมุมมองต่อการศึกษาในรูปแบบที่เป็นการศึกษาคือชีวิต ไม่ใช่การเตรียมตัวเพื่อชีวิต ซึ่งจอห์น ดิวอี้ หมายถึง ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ที่เหมาะสมกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ การจัดการศึกษาคควรมีลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกับรูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมจริง ๆ ที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน และผู้สอนควรคัดเลือกประสบการณ์ให้กับผู้เรียน เป็นประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักบทบาทหน้าที่ในสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสามารถแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนพบเจอได้อย่างเหมาะสม

แนวคิดของกลุ่มพัฒนาการนิยมเชื่อว่าความรู้เป็นเพียงอุปกรณ์ในการเรียนรู้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และสามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนไม่มีความจำเป็นต้องจดจำ แต่แนวคิดนี้ต้องการให้ผู้เรียนรู้วิธีใช้เครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์ถือว่าประสบความสำเร็จแล้ว (อรวดี รุจิเกียรติกำจร, 2535; วรวิทย์ วิศนสรการ, 2544)

จากการศึกษาแนวคิดพัฒนาการนิยม ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการนำมาประยุกต์ในวิธีการจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่มีแนวคิดสำคัญที่กล่าวว่า ความสำคัญของการได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติ สำคัญเทียบเท่ากับการเรียนรู้ผ่านการบรรยาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับการลงมือปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ในรายวิชาดนตรีเพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับ



ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

## 2) การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย

### ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย

ทิสนา แคมมณี (2533) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือกระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยการนำตัวอย่างข้อมูลความคิด เหตุการณ์/สถานการณ์ที่มีหลักการแนวคิดที่ต้องการให้ แก่ผู้เรียนมาให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์จนสามารถดึงหลักการแนวคิดที่แฝงอยู่ออกมาเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ต่อไป โดยสรุปคือ เป็นการสอนให้ผู้เรียนสรุปจากหลักการจากตัวอย่าง

เดือนใจ คตตี (2554) วิธีการสอนแบบอุปนัย วิธีการสอนแบบอุปนัยเป็นวิธีการสอนจากการให้สังเกตรายละเอียดและหาส่วนร่วม ปัจจัยร่วม องค์ประกอบร่วมจนสามารถสรุปเป็นหลักการหรือความรู้ได้

จากการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยเป็นแนวคิดที่มีรูปแบบการนำสิ่งแวดล้อมรอบตัว สิ่งที่มีประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจในช่วงเวลานั้น ที่มีแนวคิด หลักการใกล้เคียงกับจุดประสงค์ที่อยู่ในเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเข้ามาอยู่ในกระบวนการสอนเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมในห้องเรียนและเป็นรูปแบบการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ทั้งของผู้สอนและผู้เรียนซึ่งแนวคิดการเรียนรู้แบบอุปนัยจะสามารถส่งเสริมการจัดประสบการณ์สำหรับผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่ให้ความสำคัญในการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของผู้เรียนออกมาได้อย่างเหมาะสมกับรูปแบบการศึกษาในปัจจุบัน

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบอุปนัย มีกระบวนการ 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นนำ เป็นการทบทวนความรู้เดิมระบุแนวทางรูปแบบประสบการณ์เพื่อนำไปสู่จุดประสงค์
- 2) ขั้นสอน เป็นการยกตัวอย่างที่มีหลักการใกล้เคียงกับจุดประสงค์หรืออาศัยกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้นเพื่อให้นักเรียนเห็นภาพของการยกตัวอย่างและทำการเปรียบเทียบพิจารณาสิ่งที่คล้ายกันของตัวอย่างแต่ละตัวอย่างที่ยกขึ้นมา

3) ขั้นสรุป ให้นักเรียนนำสิ่งที่เห็น หลักการที่ใกล้เคียงกันจากตัวอย่างที่ยกขึ้นในขั้นสอนมาทำการสรุปเป็นองค์ความรู้ของนักเรียนเองโดยครูเป็นผู้แนะนำและส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นการกระตุ้นความคิด

4) ขั้นประเมินผล การตรวจสอบในเนื้อหาที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันยกตัวอย่างและสรุปหลักการและนำไปสู่กฎเกณฑ์หรือหลักการที่เป็นจุดประสงค์ของการเรียนที่ผู้เรียนได้ผ่านประสบการณ์มาว่าสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือการเรียนในชื่อประจำวันได้หรือไม่

จากการศึกษาหลักการเรียนรู้แบบอุปนัย ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดการสอนจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของผู้เรียนและนำเข้ามาสู่จุดประสงค์ของบทเรียนเป็นแนวคิดที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีในแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ เป็นแนวคิดที่คำนึงถึงบริบทความเปลี่ยนแปลงของสังคมการศึกษา รูปแบบการเรียนรู้แบบอุปนัยจึงมีความเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรี

### 3) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ ได้กำหนดกรอบความคิดเกี่ยวกับทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ภาศึเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st century skills, 2011) ห้องวิจัยการศึกษาของภาคกลางตอนเหนือ (NCREL) และกลุ่มเมทิริ (Metiri Group) (Gina Burkhardt and others, 2003) องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) (The National commission on Teaching and America's Future, 2003) สภาผู้นำแห่งชาติเพื่อการศึกษาเสรีและสัญญาของอเมริกา (LEAP) (R.J.Marzano, 2003) สมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (ISTE) (www.iste.org, 2014) ศูนย์บริการทดสอบทางการศึกษา (ETS) ได้กำหนดมาตรฐานความรู้พื้นฐานทางดิจิทัล (Educational testing service, 2002) แต่ละองค์กรที่เสนอรอบความคิดมานั้นเนื้อหาสาระค่อนข้างมีความสอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามภาศึเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นองค์กรที่เสนอรอบความคิดที่มีความครอบคลุมมากกว่าองค์กรอื่นๆ ดังนั้นในที่นี้จึงขอกกล่าวถึงรายละเอียดกรอบความคิดขององค์กรดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป ([www.route21.org.com](http://www.route21.org.com))

ภาศึเครือข่ายเพื่อทักษะศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st century skills, 2011) เรียกย่อๆ ว่าหน้า 21 เป็นองค์กรในสหรัฐอเมริกาที่เกิดจากการรวมตัวกันของนักคิด นักการศึกษา เอกชน และหน่วยงานของรัฐร่วมกันพัฒนากรอบงานเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

(Framework for 21st century learning) เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในระบบการศึกษาของสหรัฐอเมริกาสำหรับศตวรรษที่ 21 และรัฐต่างๆ มีความเคลื่อนไหวเพื่อดำเนินการเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนของเขา เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 (อดุลย์ วังศรีคุณ, 2557)

เจริญ ตาอ้าย (2540) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในอนาคตจะเป็นไปตามอิทธิพล การเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกัน การจัดการศึกษามีส่วนทำให้เกิดผลทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจ ในศตวรรษที่ 21 จะเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร มีการนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ ดังนั้น ผู้ที่จะต้องปรับตัวมากที่สุดคือ ครู การที่ครูจะดำเนินการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยวิทยาการใหม่ ๆ ครูจะมีส่วนทำให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาวะสังคม ค่านิยม ครูจำเป็นที่จะต้องก้าวให้ทันต่อสภาวะที่เกิดขึ้น จะต้องสร้างสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมและเป็นสากล เกิดการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนต้องคำนึงถึง ธรรมชาติของมนุษย์มุ่งที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นไปอย่างกว้างขวางขวางบเรียนและเนื้อหาจะมีความเกี่ยวข้องกับชุมชนในปัจจุบันและสื่อมวลชน คอมพิวเตอร์

ถนอมพร เลาหจรรย์แสง (2557) กล่าวว่า การเป็นพลเมืองในยุคศตวรรษที่ 21 นอกเหนือจากการมีความรู้พื้นฐานในระดับอ่านออกเขียนได้แล้ว ทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ได้แก่ ทักษะด้านกระบวนการคิด ทักษะด้านการสื่อสารในระดับสากลทั้งในระดับองค์กรและระหว่างองค์กร ทักษะในการจัดข้อมูลสารสนเทศและทักษะด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสื่อสารคมนาคม (ICT) ในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เยาวชนให้สามารถเติบโตมาเป็นพลเมืองที่มีความพร้อมในการดำรงชีวิตและทำงานในท่ามกลางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รูปแบบการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นที่จะต้องมุ่งเน้นปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และเพื่อตอบสนองกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ซึ่งผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีคุณสมบัติแตกต่างจากผู้เรียนในยุคที่ผ่านมาอย่างชัดเจน เนื่องจากในช่วงยุคคอมพิวเตอร์ที่มีอินเทอร์เน็ต เครื่องมือสื่อสาร โทรศัพท์มือถือและเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน

จากแนวทางที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองแนวคิด ทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงการที่บริบทสังคมที่พัฒนาไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว แนวคิดทักษะที่มีความจำเป็นต่อการศึกษาในยุคนี้ ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจทักษะที่มี



ความหลากหลายมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น hard skill และ soft skill ที่มีความเฉพาะทางและมีความรอบรู้ต่อการจัดการเรียนรู้ที่ประสิทธิภาพสูงที่สุดให้กับผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยจะบรรยายถึงรายละเอียดในช่วงต่อไป

ในการศึกษายุคศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ วิถีชีวิตวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างและพัฒนาให้เด็กไทยในยุคนี้ ต้องเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกที่มีคุณภาพในตัวของผู้เรียนครบถ้วนและจำเป็นที่จะต้องมีทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่ปัจจุบันได้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข, 2557)

1) กลุ่ม 3R ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ทักษะหลัก ได้แก่ 1. Literacy (การรู้หนังสือ) คือ ความสามารถในการอ่านและเขียนได้อย่างมีคุณภาพ 2. Numeracy (การรู้เรื่องจำนวน) คือทักษะในการใช้ตัวเลข ความน่าจะเป็น สถิติและการคิดวิเคราะห์เชิงปริมาณ และ 3. Reasoning (การใช้เหตุผล) คือ ความสามารถในการคาดคะเน อุปมาอุปมัยและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

2) กลุ่ม 7C ซึ่งประกอบด้วย 7 ทักษะหลัก ได้แก่ 1. Creative Problem-Solving Skill (ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์) คือความสามารถในการค้นคว้า 2. Critical Thinking Skills (ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ) คือ ความสามารถในการคิดจะทำหรือไม่ทำ เชื่อหรือไม่เชื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง 3. Collaborative Skills (ทักษะการทำงานอย่างร่วมพลัง) คือความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มแบบร่วมมือร่วมใจเป็นกระบวนการที่ทำให้เสริมสร้างความเป็นผู้นำเข้าใจถึงบทบาทการเป็นผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานในปัจจุบัน 4. Communicative Skills (ทักษะการสื่อสาร) คือทักษะการรู้หนังสือความสามารถในการอ่านเขียนฟังและพูดอย่างเข้าใจมีคุณภาพ 5. Computing Skills (ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์) คือความสามารถในการใช้ คอมพิวเตอร์อย่างเชี่ยวชาญเพื่อการหาข้อมูลความรู้รวมทั้งการใช้เพื่อออกแบบและผลิตเชิงนวัตกรรม 6. Career and Life Skills (ทักษะอาชีพและทักษะการใช้ชีวิต) คือความสามารถความเชี่ยวชาญในอาชีพที่ตนเองสนใจและถนัด การมีอาชีพทำให้ชีวิตมีความสุขจึงนำไปสู่ความเชี่ยวชาญในการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพและเหมาะสม 7. Cross-Cultural Suits (ทักษะการใช้ชีวิตในวัฒนธรรมข้ามชาติ) คือ ความสามารถในการใช้คิดว่าเป็นสุขที่จะอยู่ร่วมกัน

ที่กล่าวมาจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นความสำคัญขององค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อผู้เรียน ที่จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความพร้อมต่อการใช้

ชีวิตที่บริบทสังคมก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วและมีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอน และปลูกฝังแนวทางการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นในองค์กร การประสานงานและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นที่กล่าวมาสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นแนวคิดที่เป็นสาระสำคัญที่ แสดงให้เห็นจากงานวิจัยว่าผู้เรียนไม่ควรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตามความถนัดเฉพาะเท่านั้น (Hard skill) แต่ต้องมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น วิธีการสื่อสาร การยอมรับความคิดเห็นเพื่อนร่วมงานที่ เป็นแนวคิดทักษะทางสังคม (Soft skill) สิ่งที่ผู้จัดการเรียนการสอนต้องถ่ายทอดสู่ผู้เรียนได้อย่าง เหมาะสมและครบถ้วนและคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ (เจริญ ตาอ้าย ,2540 ;ถนอมพร เลหาจรัญแสง, 2557)

#### 4) จิตวิทยาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้เรียนมีพัฒนาการด้าน ต่าง ๆ เข้าใกล้วัยผู้ใหญ่มากที่สุด ผู้เรียนจะมีความสามารถทางความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล แยกแยะ องค์ความรู้ และสามารถมีความคิดในการจัดลำดับตามความสำคัญและเป็นช่วงที่มีความคิด สร้างสรรค์ที่สามารถหาเหตุผลมาประกอบแนวของคิดของตนได้อย่างเหมาะสม (สุรงค์ โคว์ตระกูล, 2559) ด้วยหลักการคิดดังกล่าวที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งในด้านร่างกาย ด้านสังคม อารมณ์ และลักษณะด้านความคิด ทำให้เรื่องนี้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากนักเรียนในช่วงวัยนี้กำลังแสวงหาจุดยืนของตนเอง ต้องการการยอมรับจากผู้คนรอบตัว ถือเป็นทางแยกที่มีความสำคัญในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตใน การเลือกสายการศึกษา ครูจะไม่ได้มีหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้ความรู้วิชาเพียงเท่านั้น แต่ครูจะเป็นเหมือน ตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนในวัยนี้ได้เป็นอย่างดี และมีอีกบทบาทหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อรูปแบบ การศึกษาในโลกยุคปัจจุบันที่การสร้างสรรค์โอกาส การสร้างสถานการณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำองค์ ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาปรับใช้แก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผ่านไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องทำการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในทุก ๆ ด้านที่มีความจำเป็น เพื่อคอย สนับสนุนและให้คำปรึกษารวมถึงตั้งสมรรถนะของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดออกมา

แนวทางที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรี โดยนำแนวคิดสองแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรตามฐานสมรรถนะและทักษะในศตวรรษที่ 21 เข้ามาเป็นจุดเน้นและสร้างให้เป็นลักษณะเด่นและสร้างคุณสมบัติของผู้เรียนในหลักสูตรและเมื่อ สำเร็จการศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาดนตรี รวมถึงออกไป ประกอบอาชีพในสายวิชาต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจในสายงานดนตรีได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ และยังคำนึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติมาเป็นแนวทางในการสร้างผลลัพธ์ที่มีคุณภาพมาเป็นตัวชี้วัดและนำแนวทางการประเมินหลักสูตรที่มีความทันสมัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรตามหลักการของไทเลอร์ (Tyler's Rationale) โดยใช้บริบทของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ทั้งในเรื่องวิสัยทัศน์ นโยบายต่าง ๆ ที่มีส่วนในการกำหนดแนวทางและการวางแผนในการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

### 5) แนวคิดงานวิจัยกรณีศึกษา

การวิจัยกรณีศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ความสำคัญในการศึกษาปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างลึกซึ้ง โดยไม่คำนึงถึงจำนวนของผู้เข้าร่วมการวิจัย สถานที่และแหล่งข้อมูลด้านเอกสาร (McMillan, 2000) ผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมาใช้เปรียบเทียบหรือเทียบเคียงเพื่ออธิบายเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกันได้ ประเด็นที่มุ่งศึกษาของแนวคิดการวิจัยรูปแบบนี้จะประกอบด้วยหน่วยที่ใช้ในการศึกษา 2 ประเภท คือ 1. ศึกษาตัวบุคคล หรือองค์กรเพียงอย่างเดียว 2. ศึกษาแหล่งข้อมูลจำนวนมากเพื่อให้ได้เพียงข้อสรุปเดียว โดยรูปแบบการวิจัยกรณีศึกษามีจุดมุ่งหมายในการศึกษาประกอบด้วย การมุ่งค้นหาความจริงเกี่ยวกับคน เหตุการณ์ ที่มีความเฉพาะตัว มีการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิดเพื่ออธิบายถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น ตีความ วิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อวิพากษ์ความเชื่อ วัฒนธรรม หรือประเมินโครงการ เหตุการณ์ กระบวนการดำเนินงาน และผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นเพื่อศึกษาถึงความสำเร็จ เพื่อนำไปกำหนดประเด็นในการสนับสนุนงานวิจัยที่มีขนาดใหญ่ที่อธิบายถึง ประเด็นศึกษาย่อยที่จะต้องศึกษาอย่างลึกซึ้ง เพื่อเป็นการนำร่องไปสู่การทำวิจัยเชิงปริมาณ (ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2553)

การดำเนินการวิจัยแบบกรณีศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นลำดับขั้น 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นการวางแผน และขั้นการเริ่มเก็บข้อมูล ที่จะต้องทำการคัดเลือกเป้าหมาย หรือสถานการณ์ที่ต้องการจะทำการศึกษา วิธีการที่จะเข้าถึงแหล่งที่ให้ข้อมูลซึ่งมีความแตกต่างกันตามบริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ การปรับตัวเข้ากับแหล่ง ให้ข้อมูล รวมถึงวิธีการในการรวบรวมข้อมูลทั้งจากการสังเกต และสัมภาษณ์จนถึงระยะที่เก็บรวบรวมข้อมูลจน เสร็จสิ้น ขั้นการเก็บข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยในเชิงคุณภาพจะประกอบไปด้วยวิธีการที่หลากหลายทั้งจากการศึกษาเอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ในรูปแบบทางการ ไม่เป็นทางการ จนถึงการสัมภาษณ์ในลักษณะการพูดคุย การสนทนาแบบกลุ่ม และการระดมสมอง ซึ่งข้อมูลที่ได้ ทั้งหมดจะเป็นประโยชน์ ขั้นการสรุปการเก็บข้อมูล และขั้นการแก้ไขปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ ทำการตรวจสอบ ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม และค้นหาความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้กับสิ่งที่ต้องการศึกษาผ่านกระบวนการ วิเคราะห์ข้อมูลแบบสามเส้าได้แก่ ด้านข้อมูล ด้านผู้วิจัย ด้านทฤษฎี และด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจะดำเนินการโดยปราศจากการ

ลำเอียงของผู้วิจัยทำให้ข้อมูลที่ได้รับมีความตรง และ น่าเชื่อถือ จากนั้นจึงสร้างข้อสรุป และยืนยันผลสรุปผ่านการเก็บข้อมูลและสังเคราะห์ย่อยจนเกิดเป็นข้อสรุปรวมที่ ดีและมีคุณภาพ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบการบรรยายเชิงวิเคราะห์แบบเล่าเรื่องถึงเหตุการณ์ หรือสิ่งที่ศึกษาอย่างลึกซึ้ง (บุษกร เชี่ยวจินตาทานต์, 2561)

จากการศึกษาพบว่า งานวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบกรณีศึกษาเป็นการมุ่งศึกษาถึงเหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใด ที่ต้องการทราบข้อมูลในเชิงลึกเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้อย่างละเอียดอ่อน ผ่านการศึกษาจากการสังเกต สัมภาษณ์ ใช้ข้อมูลจากเอกสาร ทฤษฎี และการร่วมระดมสมองมาวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ผ่านการวิเคราะห์ ประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลย่อยต่าง ๆ จนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาทำการ สรุป และยืนยันผลสรุปจากการศึกษาที่เก็บรวบรวมจากหลากหลายแหล่งข้อมูล พร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลในรูปแบบ การบรรยายเชิงวิเคราะห์ และการเล่าเรื่องซึ่งต้องมีความถูกต้องของข้อมูล ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่ายถูกหลักของการรายงานผลเพื่อให้ผลงานวิจัยมีคุณภาพและน่าเชื่อถือ

## 2.2 การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

### 2.2.1 ความหมายของคำว่าสมรรถนะ (Competencies)

สมรรถนะเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวของบุคคลทุกคน แต่ละคนก็จะมี ความแตกต่างโดยธรรมชาติและมีความสามารถ ความถนัดที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้ อาจจะยังไม่ได้แสดงออกมาอย่างเต็มประสิทธิภาพ จนกว่าจะได้รับการขัดเกลาหรือการศึกษาที่เหมาะสมกับรูปแบบของสมรรถนะที่แฝงอยู่ และเมื่อศักยภาพนั้นปรากฏออกมาหาก ได้รับการส่งเสริมต่อไป ก็จะทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในด้านนั้นสูงขึ้น ดังนั้นการได้เรียนรู้สาระความรู้ (Knowledge) และได้รับการฝึกทักษะ (Skills) ต่าง ๆ รวมทั้ง การได้รับการพัฒนาคุณลักษณะ (Attributes)

สิ่งสำคัญของการตีความคำว่าสมรรถนะของผู้เรียนจะถือว่าประสบความสำเร็จได้มิได้เป็นเพียงบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเท่านั้น รูปแบบการเรียนตามฐานสมรรถนะนั้น ผู้เรียนต้องแสดงการประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้ศึกษามาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ที่เกิดในการทำงานและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่นำองค์ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะต่างๆ จึงถือได้ว่าบุคคลนั้นมีสมรรถนะที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

## 2.2.2 แนวคิดการศึกษาฐานสมรรถนะ (Competency – Based Education : CBE)

การศึกษาฐานสมรรถนะ คือ การจัดการศึกษาด้วยระบบหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency – Based Curriculum : CBC) การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ (Competency – Based Instruction : CBI) และการวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency – Based Assessment : CBA) ซึ่งเป็นการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ ความถนัด และก้าวหน้าไปตามความสามารถของตน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

- 1) มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญ เน้นการนำความรู้ไปใช้จริง
- 2) กำหนดความคาดหวังไว้สูง และคาดหวังกับผู้เรียนทุกคน
- 3) ผู้เรียนรับผิดชอบต่อตัวเองให้ถึงเป้าหมาย สามารถออกแบบการเรียนรู้ของตนเอง ได้ สามารถเรียน ได้ในสถานที่และเวลาที่แตกต่างกัน โดยการช่วยเหลือ สนับสนุนอย่างยืดหยุ่น ตามลักษณะเฉพาะของผู้เรียน
- 4) ผู้เรียนจะได้รับการประเมินเมื่อพร้อม และเป็นการประเมินความก้าวหน้าตามอัตราของตนเอง เน้นประเมินที่ท้าทาย เน้นการปฏิบัติด้วยเครื่องมือวัดที่เข้าถึงความเชี่ยวชาญของผู้เรียน

## 2.2.3 แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency – Based Curriculum : CBC)

ลักษณะสำคัญของหลักสูตรฐานสมรรถนะ มีดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

- 1) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต โดยมีการกำหนดสมรรถนะหลักที่เหมาะสมแต่ละช่วงชั้น ให้ครูผู้สอนนำไปใช้เป็นหลักในการกำหนดจุดประสงค์ และสาระการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล
- 2) เป็นหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรม การปฏิบัติของผู้เรียน มิใช่ที่การรู้หรือมีความรู้เพียงเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
- 3) เป็นหลักสูตรที่ใช้ผลลัพธ์ นำสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ มิใช่หลักสูตร (เนื้อหาสาระ) นำสู่ผลลัพธ์



4) เป็นหลักสูตรที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ครู และสังคม

#### 2.2.4 การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ (Competency – Based Instruction : CBI)

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะมีดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

- 1) การเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้ฐานสมรรถนะเป็นเป้าหมาย คือ มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะต่าง ๆ (Attitude) อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต
- 2) การเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง เป็นการเรียนรู้เพื่อใช้ประโยชน์ไม่ใช่การเรียนรู้เพื่อรู้เท่านั้น
- 3) การเรียนการสอนเน้น “การปฏิบัติ” โดยมีชุดของเนื้อหาความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะ ที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะที่ต้องการ จึงทำให้สามารถลดเวลาเรียนเนื้อหาจำนวนมากที่ไม่จำเป็น ส่งเสริมผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้เนื้อหาที่จำเป็นในระดับที่ลึกซึ้งขึ้น และมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในระดับที่มีความชำนาญ
- 4) การเรียนการสอนที่มีการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง จะได้รับการนำไปใช้เพื่อความสำเร็จของการปฏิบัติงาน การเรียนการสอนเป็นการบูรณาการมากขึ้น
- 5) ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไปตามความถนัดและความสามารถของตน สามารถไปได้เร็ว – ช้าแตกต่างกันได้
- 6) การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนา เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะประสบความสำเร็จ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการจัดการศึกษาฐานสมรรถนะ ส่งผลให้ผู้วิจัยเข้าใจในจุดประสงค์ของแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นสร้างสมรรถนะของผู้เรียนที่ได้ศึกษาความรู้ ทักษะ คุณลักษณะต่างๆ เป็นลำดับขั้นแรก และในขั้นที่แสดงถึงความสำเร็จของแนวคิดนี้คือ การนำสิ่งที่ได้ศึกษามาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้จัดการเรียนการสอนสร้างขึ้นหรือสถานการณ์ใน

ประสบการณ์ชีวิตจริงที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน โดยการดำเนินงาน การแก้ปัญหาของผู้เรียน จะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงสมรรถนะของผู้เรียนที่บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนฐานสมรรถนะ และเป็นจุดประสงค์ในการประเมินผล ซึ่งในแนวคิดผู้วิจัยการเรียนการสอนรูปแบบนี้มีความเหมาะสมกับแนวทางการสอนดนตรีเป็นอย่างมากเนื่องจากในศาสตร์ของการศึกษาดนตรีมิได้มีเพียงแต่การปฏิบัติทักษะเท่านั้น แต่ผู้เรียนควรจะมีความรู้ในด้านที่มีความจำเป็นในการประกอบอาชีพนักดนตรีในอนาคต และในแนวคิดการสอนนี้ผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝังในคุณลักษณะของนักดนตรีที่มีคุณภาพอีกด้วย

## 2.3 โครงสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีเพื่อทำความเข้าใจและนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร โดยศึกษาจากโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

### 2.3.1 ห้องเรียนพิเศษดนตรี โรงเรียนหอวัง

#### ความเป็นมา

การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษเป็นบทบาทหน้าที่ที่รัฐบาลของนานาประเทศให้ความสำคัญ และดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ยาวนาน สำหรับประเทศไทยได้ระบุไว้ชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 10 (วรรค 4) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น มาตรา 24 (วรรค 1) การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลกระทรวงศึกษาธิการ โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์) ตระหนักดีว่าการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษเป็นบทบาทหน้าที่ที่รัฐบาลของนานาประเทศให้ความสำคัญ และดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ยาวนาน สำหรับประเทศไทยได้ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษในรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน จึงมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำโครงการห้องเรียนดนตรีขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปีการศึกษา 2560 ประกอบด้วย

- 1) โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี
- 2) โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา

### 3) โรงเรียนสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย

และเพื่อให้การพัฒนานักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านดนตรีที่มีอยู่ทั่วประเทศได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ ตามความสนใจ และความถนัด กระทรวงศึกษาธิการจึงมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานคัดเลือกโรงเรียนที่มีความพร้อมที่จะเปิดห้องเรียนดนตรีในภูมิภาคต่าง ๆ เพิ่มเติมจากภาคใต้ และถือเป็นโรงเรียนในระยะแรกของโครงการอีก 3 โรงเรียน ใน 3 ภูมิภาค ได้แก่

- 1) โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
- 3) โรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน

และได้กำหนดแผนการพัฒนาดำเนินการภายในระยะเวลา 3 ปี โดยดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการในปีการศึกษา 2562 จำนวน 14 โรงเรียน ได้แก่

- 1) โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี (ออกจากโครงการในปีการศึกษา 2563)
- 2) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ
- 3) โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม จังหวัดพิจิตร
- 4) โรงเรียนเชียงคำพิทยาคม จังหวัดพะเยา
- 5) โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ
- 6) โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
- 7) โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง
- 8) โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา
- 9) โรงเรียนทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 10) โรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร
- 11) โรงเรียนอุทัยพิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี
- 12) โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
- 13) โรงเรียนลำปางกัลยาณี จังหวัดลำปาง
- 14) โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

ปัจจุบันมีโรงเรียนในโครงการทั้งสิ้น 19 โรงเรียน การจัดการเรียนการสอนของโครงการห้องเรียนดนตรีถือเป็นการจัดแบบห้องเรียนพิเศษ ดำเนินการใน 2 รูปแบบ คือ ห้องเรียนดนตรีไทย และห้องเรียนดนตรีสากล ตามหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำ



ขึ้นให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน โดยนักเรียนจะได้เรียนรายวิชาดนตรีที่มีความเข้มข้นทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต จึงกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนของโครงการ ห้องเรียนดนตรี นอกจากจะเป็นการกลมเกลียวจิตใจเด็กให้มีความอ่อนโยนส่งผลให้สังคมสงบสุขแล้ว ยังเป็นเส้นทางในการส่งเสริมให้ประเทศชาติมีนักดนตรีที่มีฝีมือเทียบเท่ามาตรฐานสากล ขณะเดียวกัน ก็ยังสามารถสืบสานวัฒนธรรมทางดนตรีของชาติให้ดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องยาวนาน สอดคล้องกับพระราช โชบายในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ ทรงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตด้วยการมีอาชีพสุจริต มีความ ภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของชาติ อันจะนำมาซึ่งรายได้และความเจริญมั่งคั่งของ ประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยมีเด็กที่มีศักยภาพทางดนตรีอยู่จำนวนมากกระจายอยู่ในทุก ภูมิภาคของประเทศ จึงถือเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการจะต้องค้นหาเด็ก เหล่านี้ให้พบ และดำเนินการพัฒนาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมตรงความสนใจและความถนัด เปิด โอกาสให้ได้แสดงออกซึ่งศักยภาพ อย่างทั่วถึง ทุกมิติ เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม สร้าง ความเสมอภาค และเพื่อวางรากฐานความเป็นไทยภายใต้การปลูกฝังวัฒนธรรมทางดนตรี ซึ่งนำไปสู่ การดำเนินโครงการห้องเรียนดนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

### วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนหวังเป็นสถานศึกษาชั้นนำระดับประเทศและนานาชาติ ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพผู้เรียน สู่การศึกษา 4.0 เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ และคุณธรรมอย่างยั่งยืน

### พันธกิจ (Mission)

- 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล
- 2) พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้มุ่งสู่การศึกษา 4.0 ที่เน้นความ เป็นเลิศและเทียบเคียงมาตรฐานสากล
- 3) พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 4) พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เป็นพลโลกที่มีคุณภาพและมีความเป็นเลิศที่หลากหลาย
- 5) พัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดีและน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การปฏิบัติในการ ดำเนินชีวิต

6) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ สร้างนวัตกรรม สร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

### เป้าประสงค์ (School Goals)

1) ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานสากลที่หลากหลาย มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศที่ 2

2) ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

### วัตถุประสงค์หลักสูตรห้องเรียนดนตรี

2.1 เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้มีความสามารถพิเศษด้านดนตรีได้ศึกษาเล่าเรียนตามความสนใจและความถนัด ตามแนวทางพหุปัญญาเช่นเดียวกับผู้มีความสามารถพิเศษด้านอื่น ๆ อย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาคของประเทศ

2.2 เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติเรื่องการพัฒนาพหุปัญญา โดยส่งเสริมให้โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมและความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงมีหลักสูตรเฉพาะที่สามารถพัฒนาความรู้และทักษะทางดนตรีที่มีคุณภาพเทียบเท่ามาตรฐานสากล

2.3 เพื่อสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนากับหน่วยงาน และองค์กรทางการศึกษาในการพัฒนาและส่งต่อนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านดนตรีให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น และมีแนวทางในการประกอบอาชีพทางด้านดนตรีในอนาคต

### ประวัติโรงเรียน

ในโรงเรียนหอวัง ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2509 เป็นโรงเรียนสหศึกษา เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา (ม.1-ม.6) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีประวัติการก่อกำเนิดโรงเรียนเกี่ยวเนื่องกับ "โรงเรียนมัธยมหอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย"

หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงยกเลิกตำแหน่งวังหน้าและตั้งมกุฎราชกุมารขึ้นมาแทน และทรงตั้งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยาม

มกุฎราชกุมาร ขึ้นมา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระตำหนักขึ้นมาแห่งหนึ่ง ณ พุ่มปทุมวัน ชื่อว่า "วังวินด์เซอร์" หรือเรียกกันโดยสามัญว่า "พระตำหนักหอวัง" เนื่องจากเป็นตึกมีหอสอง

หลังจากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร ประชวรจนเสด็จสวรรคต ก็มีได้ใช้พระตำหนักหอวังในการประทับ หากแต่ใช้เป็นโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมา ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ประดิษฐานโรงเรียนข้าราชการพลเรือนฯ ขึ้นเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2459

โรงเรียนมัธยมหอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2472 ภายหลังจากก่อตั้ง แผนกฝึกหัดครูของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ปัจจุบัน คือ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2472 เพื่อให้ผลิตแผนกฝึกหัดครู ใช้ฝึกความชำนาญในการสอน และได้ใช้อาคารวังวินด์เซอร์ เป็นอาคารเรียน เรียกว่า ตึกหอวัง

เมื่อ พ.ศ. 2478 กรมพลศึกษาได้ทำสัญญาเช่าที่ดินตำบลวังใหม่จากมหาวิทยาลัย และรื้อตึกหอวัง เพื่อสร้างสนามกีฬาแห่งชาติ โรงเรียนมัธยมหอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงย้ายไปอยู่ที่อาคารเรียนสร้างใหม่ริมถนนพญาไท จนถึง พ.ศ. 2481 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ยุบโรงเรียนมัธยมหอวังฯ ลง และจัดตั้ง โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาของชาติในระยะนั้น

เมื่อ พ.ศ. 2509 ศิษย์เก่าจากโรงเรียนมัธยมหอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รวมตัวกันก่อตั้ง สมาคมนักเรียนเก่ามัธยมหอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขึ้น และมีมติในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมว่า ควรฟื้นฟูโรงเรียนขึ้นมาอีก ให้เป็นที่ชุมนุมของนักเรียนเก่า และได้พิจารณาสถานที่ตั้งของ โรงเรียนบางเขนวิทยา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2509

กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศเรื่อง เปลี่ยนชื่อ "โรงเรียนบางเขนวิทยา" เป็น "โรงเรียนหอวัง" ประกาศ ณ วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2511 ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510 โรงเรียนหอวังผ่านการประเมินรอบที่ 3 จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาให้เป็น 1 ใน 8 โรงเรียนคุณภาพระดับพิเศษของกรุงเทพมหานครและ 1 ใน 16 โรงเรียนคุณภาพพิเศษของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2554 ([www.horwang.ac.th](http://www.horwang.ac.th))

จากการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนของห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหอวังพบว่ามี การนำแนวคิดการใช้โครงสร้างรายวิชาตามกรอบของโครงสร้างหลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ ประกอบไปด้วย 1) รายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ 2) รายวิชาเพิ่มเติมตามจุดเน้นของสถานศึกษา 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างเช่น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมคนดีศรีหอวัง กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์ โดยสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการสร้างเกณฑ์การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียน ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรห้องเรียนดนตรีมีคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความพร้อมสำหรับการเตรียมตัวสู่การคัดเลือก ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต

### 2.3.2 BCC Next: music-track โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

#### บริบทและวิสัยทัศน์ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

##### 1) วิสัยทัศน์โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนแห่งความสุขที่ยั่งยืน (School of Happiness)

##### 2) วิสัยทัศน์หลักสูตรโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดย คำนำถึงปรัชญาของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งคริสต์ศาสนา มุ่งมั่นที่จะฝึกอบรมนักเรียนให้ พัฒนาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ให้เป็นพลเมืองดีมีประสิทธิภาพใน การดำรงชีวิตอย่างสันติสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางโดยกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่ง พัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่ จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

##### 3) เอกลักษณ์/อัตลักษณ์

เอกลักษณ์ของสถานศึกษา / การสร้างผู้นำที่มีคุณธรรม

##### 4) อัตลักษณ์ของผู้เรียน

สุภาพบุรุษ ปิซีซี คือ นักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ที่มีคุณลักษณะ ประกอบด้วย

- 1) ความจงรักภักดี (Loyalty) มีความสำนึกคุณต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โรงเรียนและผู้มีพระคุณ
- 2) ความซื่อสัตย์สุจริต (Honesty) มีการกระทำที่จริงใจ ซื่อตรง ทั้งต่อหน้าและลับหลัง
- 3) ความรับผิดชอบ (Responsibility) มีวินัยและมีสำนึกความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน
- 4) ความรักสามัคคี (Unity) มีความผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อสร้างสรรค์สิ่งดีงาม

### 5) ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1852 โดยคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียน (American Presbyterian) ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ในปี ค.ศ. 1900 ทางคณะมิชชันนารีเล็งเห็นว่า หากจะขยายการศึกษาให้กว้างไกลออกไปแล้ว ที่ดินตรงตำบลสำเหร่ไม่เหมาะสม จึงมุ่งหมายไปยังที่ดินแปลงใหม่ ณ ฝั่งชายแม่น้ำเจ้าพระยาอันเป็นฝั่งกรุงเทพฯ ปัจจุบันและในที่สุดก็ได้ซื้อที่ดินแปลงหนึ่งที่บริเวณ ถนนประมวญ ตำบลสีลม อำเภอบางรัก และสร้างสถาบันการศึกษาขึ้นใหม่เรียกนามว่า "กรุงเทพคริสเตียนไฮสกูล"

ในปี ค.ศ. 1913 กรุงเทพคริสเตียนไฮสกูล รุ่งโรจน์เรื่อยมาเป็นลำดับ กิจการงานศึกษาแผ่กว้างยิ่งขึ้น มติจากบอร์ดนอก จึงได้สั่งให้เปลี่ยนจากไฮสกูล เป็นคอลเลจ (COLLEGE) ตั้งนั่นเองนามของสถาบันการศึกษาแห่งนี้จึงได้เปลี่ยนเป็น "กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย" เรียกชื่อและเขียนตามอักษรโรมันว่า BANGKOK CHRISTIAN COLLEGE

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สังกัดสำนักงานพันธกิจการศึกษามูลนิธิสภาคริสตจักรในประเทศไทย บนเนื้อที่ 15 ไร่ 2 งาน 31 ตารางวา ประกอบไปด้วยหอธรรม อาคารอารีย์ เสมประสาท อาคาร 2 อาคารสิรินาถ อาคารปีซีซี 150 ปี สระว่ายน้ สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล เปิดการเรียนการสอน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และอาคารจอห์น เอ เอकिन ซึ่งเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 16 ชั้นและชั้นใต้ดิน 4 ชั้น ชั้น 12 เป็นหอประวัติศาสตร์โรงเรียน (เข้าถึงได้จาก [www.bcc.ac.th](http://www.bcc.ac.th))

### ความเป็นมาแผนการเรียน BCC Next : music-track

โครงการแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีในโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยมีชื่อเรียกว่า “BCC Next” จัดตั้งขึ้นเนื่องด้วยระบบการเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลง

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ได้นำระบบ TCAS (Thailand University Central Admission System) มาเริ่มใช้ในการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2561 มีการรับนักเรียนเป็น 5 รอบ คือ

- 1) Portfolio
- 2) โควตา
- 3) รับตรง
- 4) Admission
- 5) รับตรงอิสระ

ซึ่งการรับนักเรียนในรอบที่ 1-3 จะเป็นรอบที่มีการรับนักเรียนเกินจำนวนครั้งหนึ่งของจำนวนการรับนักเรียนทั้งหมดของปีการศึกษา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมนักเรียนให้พร้อมในการเตรียมตัวทั้งด้านวิชาการ และ ข้อมูล/เอกสารที่จะสามารถเก็บสะสมในช่วงการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และพร้อมในการยื่นเข้ามหาวิทยาลัยในรอบที่ 1-3 ประกอบด้วยแผนการเรียน (Track) ที่จัดขึ้นตามความสนใจของนักเรียนจำนวน 14 แผนการเรียนดังนี้

ตารางที่ 1 รายชื่อ track โครงการ BCC Next

Track	ชื่อประจำ Track
1	แพทยศาสตร์ และกลุ่มสาขาสารสนเทศศาสตร์
2	วิศวกรรมศาสตร์ชีวการแพทย์
3	วิศวกรรมศาสตร์ทั่วไป
4	วิศวกรรมหุ่นยนต์และคอมพิวเตอร์
5	วิศวกรรมการบินและอวกาศ
6	วิทยาศาสตร์
7	สถาปัตยกรรมศาสตร์
8	บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี
9	สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์
10	อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์
11	ศิลปกรรมศาสตร์ จิตรกรรม ประติมากรรม
12	นิเทศศาสตร์ ภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล
13	ศิลปะการอาหาร
14	ดุริยางคศิลป์
15	พลศึกษา

ที่มา : หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย (2562)



ในแต่ละภาคเรียนนักเรียนจะได้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนในสาขา/แผนการเรียนที่นักเรียนเลือกเรียน ทั้งนี้ทางโรงเรียนได้ทำความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศในการช่วยเหลือและเป็นพี่ปรึกษาในการจัดรายวิชา และการจัดการเรียนการสอนของทุกแผนการเรียน ดังรายละเอียดที่กลุ่มสาระที่รับผิดชอบได้วางแผนตลอดระยะเวลา 3 ปี

การศึกษาข้อมูลโครงสร้างหลักสูตร BCC Next: music-track มีองค์ประกอบเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ประกอบด้วย 1) รายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ 2) รายวิชาเพิ่มเติมตามจุดเน้นของสถานศึกษา 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างเช่น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมเสริมจริยธรรม กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ องค์ประกอบที่กล่าวมานี้เป็นกรอบโครงสร้างหลักสูตรที่มีจุดประสงค์สร้างให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีความพร้อมในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

### 2.3.3 แผนการเรียนสหศิลป์ (ดนตรี) โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี (ฉบับปีการศึกษา 2555)

#### อัตลักษณ์

ผู้เรียนยึดมั่นสัจธรรม มีวิริยะอุตสาหะ รับผิดชอบต่อสังคม (มูลนิธิเซนต์คาเบรียลเป็นข้อมูลกลาง)

#### เอกลักษณ์

ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีจิตอาสา มีความสามารถด้านสุนทรียภาพดนตรี กีฬา และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

#### ปรัชญาของโรงเรียน

“จุดหมายของชีวิตคือ การรู้จักสัจธรรมความจริง และเข้าถึงธรรมเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต”

#### วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 1) การสร้างการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองต่อผู้เรียนที่มีความต้องการเฉพาะทางด้านดนตรีเพื่อเตรียมเข้าต่อสาขาดนตรี ในระดับปริญญาบัณฑิต
- 2) เป็นการสร้างการเรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่มีเนื้อหาที่มีความเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับด้านดนตรี สร้างกลุ่มเพชรยอดมงกุฏ

### ประวัติโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี

โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีเป็นโรงเรียนเอกชนลำดับที่ 8 จากทั้งหมด 14 โรงเรียน 24 สถาบันของเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2504 จากความประสงค์ของภราดาผู้ใหญ่ที่ต้องการให้มีโรงเรียนในฝั่งธนบุรี หรือจังหวัดธนบุรีในสมัยนั้น เพราะในขณะนั้นโรงเรียน อัสสัมชัญ และโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ทั้ง 2 โรงเรียนไม่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนที่มาสมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมากได้เพียงพอ ด้วยเหตุนี้เอง เจษฎาธิการ ภราดา ยอห์น แมรี เยซู ซาลาส เอสควิโรส และเจษฎาจารย์ ภราดา ฮีแลร์ จึงได้นำเรื่องนี้หารือกับนายไถง สุวรรณทัต ศิษย์เก่าอาวุโสโรงเรียน อัสสัมชัญ ที่กำลังเปิดโครงการจัดสรรที่ดินขนาดใหญ่แห่งแรกของประเทศไทย นายไถง สุวรรณทัต จึงได้บริจาคที่ดินเนื้อที่ทั้งหมด 56 ไร่ 1 งาน 9 ตารางวา ในบริเวณหมู่บ้านเศรษฐกิจเพื่อก่อสร้างโรงเรียน ต่อมาทางโรงเรียนได้มีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ จึงได้มีการจัดซื้อที่ดินเพิ่มอีกเป็นจำนวน 79 ไร่ 44 ตารางวา ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของโรงเรียน เดิมเป็นโรงเรียนชายล้วนได้เปลี่ยนแปลงเป็นโรงเรียน สหศึกษา ในปี พ.ศ. 2540 (โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี, 2556)

จากการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรสหศิลป์ (ดนตรี) มีการใช้กรอบแนวคิดโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วย 1) รายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ 2) รายวิชาเพิ่มเติมตามจุดเน้นของสถานศึกษา 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างเช่น กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหาร กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยผู้ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างหลักสูตรจะมีคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีความพร้อมในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตในอนาคต

การศึกษาข้อมูลการจัดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่มีบริบทใกล้เคียงกับงานวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลในเชิงลึกที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและนำแนวคิดที่เหมาะสมกับบริบทการศึกษาในโลกยุคปัจจุบันมาปรับใช้ตามความเหมาะสมของงานวิจัยในงานการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ ซึ่งแนวคิดโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จุดประสงค์การจัดตั้งแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี แนวทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรี แนวทางการวัดและประเมินและปัญหาที่พบในการดำเนินงานแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายจากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

### 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยเพื่อนำแนวคิดที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการ

สอนโดยใช้แนวคิดหลักสูตรระยะสั้น ระยะยาวเพื่อให้มีองค์ความรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์เป็นกรอบการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

จารึก ศุภพงศ์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรดนตรีสำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรดนตรี การจัดทำหลักสูตร โรงเรียนได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิและศึกษานิเทศก์ มาให้คำแนะนำ และช่วยเหลือครูผู้สอนในการจัดทำหลักสูตร ประเมินผลการเรียนทั้งด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติ โดยกำหนดให้ครูผู้สอนวัดผลตามสภาพจริง การใช้หลักสูตร 1) ในด้านการบริหารหลักสูตร โรงเรียนจัดเตรียมบุคลากรโดยการจัดอบรม ประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรดนตรี ฝ่ายวิชาการ สำหรับงบประมาณที่ได้รับมีสองส่วนคือ เงินบำรุงการศึกษาจากรัฐบาลและเงินบริจาค ในโครงการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรี ผู้บริหารดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ ปัญหาที่ประสบในด้านการบริหารหลักสูตรคือ ครูผู้สอนรายวิชาที่เป็นทักษะปฏิบัติมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน 2) ในด้านการสอน ครูผู้สอนทุกคนจัดทำแผนการสอนและมีวิธีการสอนที่หลากหลาย จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์ทางด้านดนตรีโดยตรง ปัญหาที่ประสบในด้านการสอนคือ นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติต่างกันมาก จึงเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดการเรียนรู้

พิมพ์พิศ เพิ่มพูน (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีระดับประถมศึกษาตามแนวของโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับรองมาตรฐาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรดนตรีระดับประถมศึกษา 2) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนดนตรีระดับประถมศึกษาและ 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับรองมาตรฐาน

ผลวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรดนตรีของประเทศอเมริกามีขอบเขตเนื้อหาที่ชัดเจนที่สุด หลักสูตรดนตรีประเทศอังกฤษมีจุดเด่นคือเน้นการสร้างควาซาบซึ่งให้แก่ผู้เรียน ส่วนหลักสูตรแกนกลางของประเทศไทยจะเน้นองค์รวมของวัฒนธรรมที่หลากหลายแต่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของประเทศไทย 2) ในโรงเรียนนานาชาติครูผู้จัดการเรียนการสอนมีความเข้าใจในแนวทางการประยุกต์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนจึงสามารถจัดการเรียนการสอนออกมาได้อย่างสอดคล้องกับหลักสูตร และให้ความสำคัญกับความแตกต่างของผู้เรียนและการวัดประเมินผลตามสภาพจริง 3) แนวทางการ

จัดการเรียนการสอนดนตรีระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องมีครูที่มีความชำนาญและมีความเข้าใจในหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีข้อสรุปได้ดังนี้ ครูควรนำเสนอสาระดนตรีโดยผสมผสานทักษะดนตรี ทฤษฎีดนตรี และประวัติศาสตร์ดนตรีควบคู่กันอย่างสม่ำเสมอทุกคาบเรียนด้วยดนตรีรูปแบบต่าง ๆ ทั้งดนตรีพื้นบ้านนานาชาติ ดนตรีไทยและดนตรีตะวันตก การจัดกิจกรรมดนตรีควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนและบริบทสังคมไทยเป็นหลัก ครูควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือสื่อที่มีคุณภาพมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิธีสอนควรเน้นให้ผู้เรียนคิดอย่างสร้างสรรค์ รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีทักษะในการประเมินดนตรี พร้อมกับปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียนเสมอ

Incze (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการรายวิชาการสอนกีตาร์สมัยนิยม สำหรับนักศึกษาดนตรีศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรและนำเสนอแนวทาง ในการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีควบคู่กับวิชากีตาร์สมัยนิยม ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรที่นำเสนอเน้น ทักษะทางด้านการฟัง การแสดง การเขียน การสร้างสรรค์ และการวิเคราะห์ องค์ประกอบที่ ประกอบด้วย ผลลัพธ์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระทางด้านทฤษฎีดนตรี เนื้อหาสาระทางด้านกีตาร์ เนื้อหา ด้านคำศัพท์ทางดนตรี และการวัดประเมินผลผู้เรียน

Mroziak (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรดนตรีศึกษาสำหรับ นักศึกษา ครุศาสตร์ โดยอิงแนวคิดด้านการสอนสุนทรียศาสตร์ ดนตรีสมัยนิยม และเทคโนโลยีทาง ดนตรี ผล การศึกษาพบว่า หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนระดับปริญญาตรีทางดนตรีศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ความสำคัญของดนตรี อัตลักษณ์ ความสัมพันธ์กับสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม รวมถึงการ นำเทคโนโลยีไปใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นนอกเหนือจากทักษะการบรรเลงและ การรวมวง

## 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแนวคิดทฤษฎีที่จะนำมาเป็นพื้นฐานในการ พัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียน กรุงเทพมหานครคริสเตียนวิทยาลัย พบว่า แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร ( Tyler, 1971; Taba, 1962 อ้างอิงใน อำนวย จันทร์แป้น, 2532 ;จ่าง บัวศรี, 2531; ชูศรี สุวรรณโชติ, 2544) จากการวิเคราะห์หลักการ พบว่าขั้นตอนสำคัญประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วิเคราะห์ความต้องการ สภาพ บริบท 2) กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร 3) คัดเลือกเนื้อหาและประสบการณ์ 4) จัดเนื้อหาและประสบการณ์ 5) ประเมินการใช้หลักสูตร 6) แก้ไขปรับปรุง ซึ่งจะกรอบในการดำเนินงานการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้

ประกอบกับการศึกษาแนวคิดพัฒนาการนิยม การเรียนรู้แบบอุปนัย (อุรวดี รุจิเกียรติกาจร, 2535; วรวิทย์ วิศนสรากร, 2544 ; ทิศนา เขมมณี, 2533; เตือนใจ ดดี, 2554) และแนวคิดงานวิจัยแบบกรณีศึกษา (ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2553) 2. แนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562; พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียววินดีสุข, 2557; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2559) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ผู้วิจัยนำมาพัฒนาเป็นสมรรถนะในรายวิชาดนตรีที่เป็นรายวิชาที่ให้ความสำคัญในการปฏิบัติในทักษะดนตรี ประกอบด้วย 1) ความหมายของคำว่าสมรรถนะ 2) แนวคิดการศึกษาฐานสมรรถนะ 3) แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ 4) การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ 5) ทักษะศตวรรษที่ 21 6) จิตวิทยาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย สาระดนตรีประกอบไปด้วย เนื้อหาดนตรีทักษะการปฏิบัติ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2562) ตลอดจนบริษัทแลวิสัทสน์โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ดังนั้นจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ตามภาพที่ 2



<p>1. แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) วิเคราะห์ความต้องการ สภาพ บริบท</li> <li>2) กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร</li> <li>3) คัดเลือกเนื้อหาและประสบการณ์</li> <li>4) จัดเนื้อหาและประสบการณ์</li> <li>5) ประเมินการใช้หลักสูตร</li> <li>6) แก้ไขปรับปรุง</li> </ol> <p>2. แนวคิดพัฒนาการนิยม</p> <p>3. การเรียนรู้แบบอุปนัย</p> <p>4. แนวคิดงานวิจัยแบบกรณีศึกษา</p> <p>( Tyler, 1971; Taba, 1962 อ้างอิงใน อำนวย จันทรเป็น, 2532 ; อ่าง บัวศรี, 2531; ชูศรี สุวรรณโชติ, 2544;อุรวดี รุจิเกียรติกาจร, 2535; วรวิทย์ วิศวสารกร, 2544 ; ทิศนา ขมมณี, 2533;เตือนใจ ตติ, 2554 ; ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2553)</p>	<p>5. แนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) ความหมายของคำว่าสมรรถนะ</li> <li>2) แนวคิดการศึกษาฐานสมรรถนะ</li> <li>3) แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ</li> <li>4) การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ</li> <li>5) ทักษะศตวรรษที่ 21</li> <li>6) จิตวิทยุผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย</li> </ol> <p>(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562; พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ อินดีสุข, 2557; สุรางค์ ไคว่ตระกูล, 2559)</p>
<p>6. โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>7. เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าศึกษาสาขาดนตรี ในระดับปริญญาบัณฑิต</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- วิทยาลัยดุริยางค์ มหาวิทยาลัยมหิดล</li> <li>- คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร</li> <li>- วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต</li> </ul>	<p>8. สารคดี</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- เนื้อหาดนตรี</li> <li>1) องค์ประกอบดนตรี (จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน ลักษณะของเสียงรูปพรรณ รูปแบบ)</li> <li>2) ประวัติดนตรีและบทเพลง</li> <li>- ทักษะการปฏิบัติ (การฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์)</li> <li>- ประวัติศาสตร์ดนตรีและทฤษฎีดนตรี</li> </ul> <p>(ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2562)</p>
<p>9. บริบทและวิสัยทัศน์ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย</p> <p>1) โครงสร้างรายวิชาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551</p> <p>(ฝ่ายวิชาการโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย, 2563)</p>	



แนวทางการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี  
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ



หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

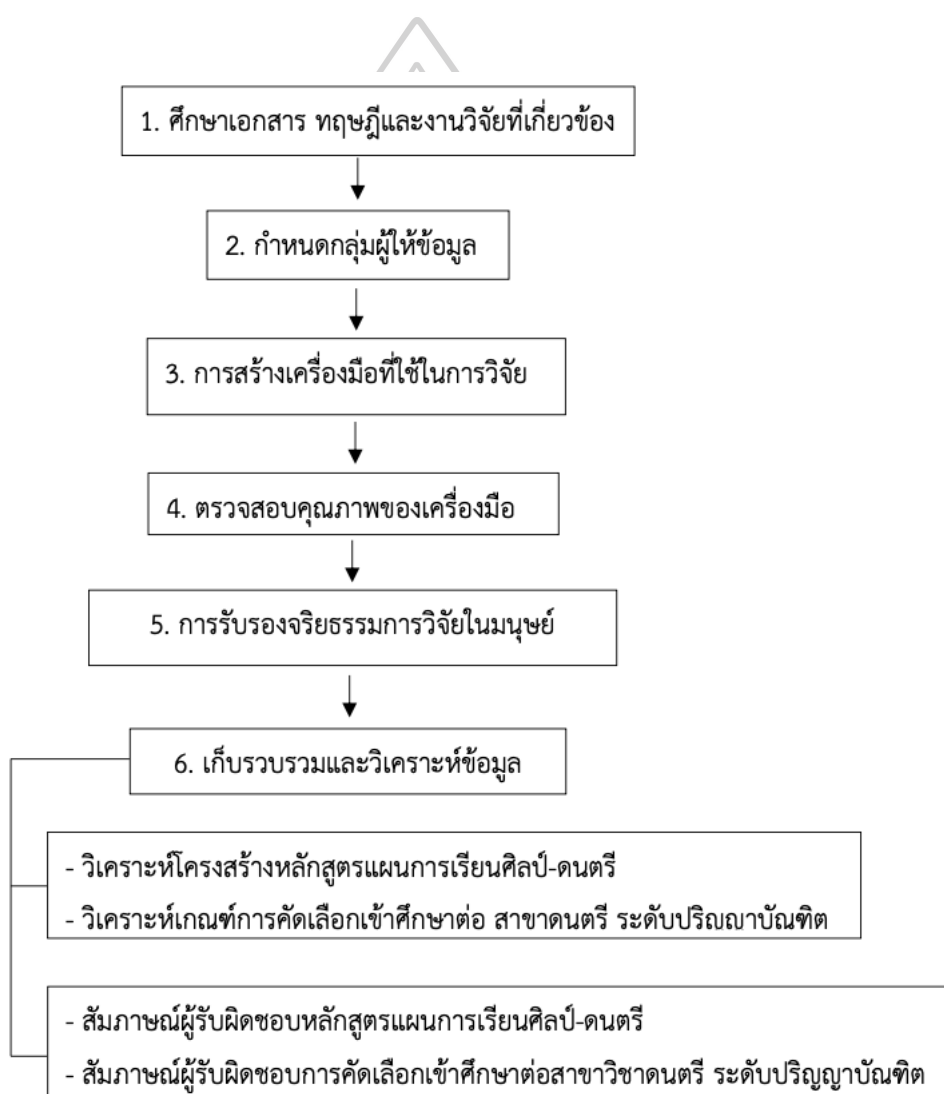
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

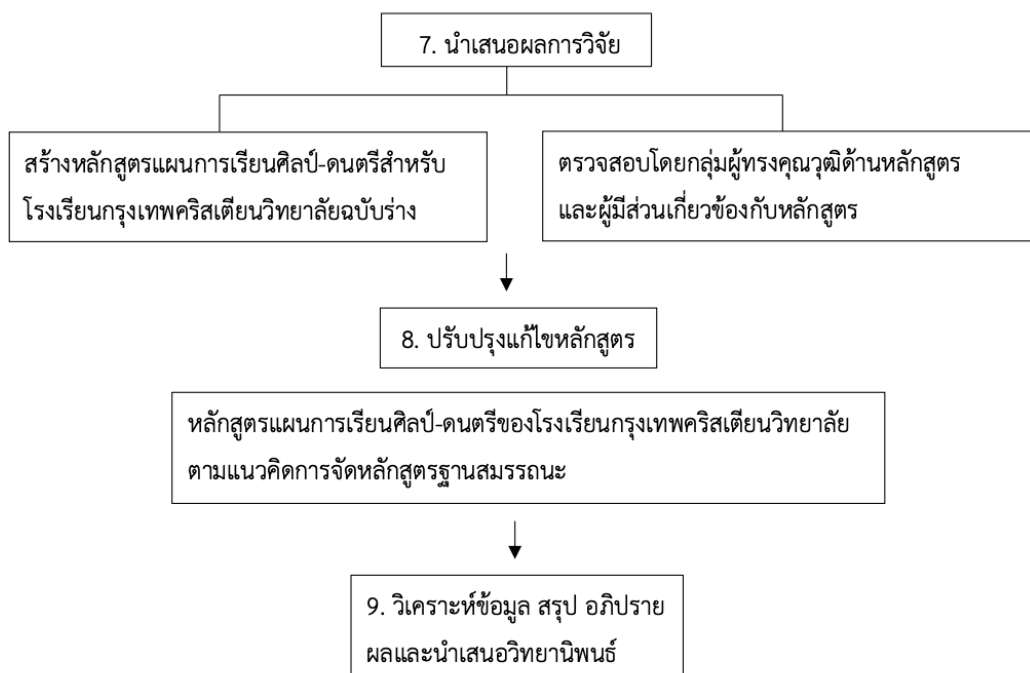


### บทที่ 3

## วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลกระบวนการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการเก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้





ภาพที่ 3 ภาพแสดงวิธีการดำเนินการวิจัย

### ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

#### 3.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

##### ตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร

แนวคิดที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตร

- ทักษะศตวรรษที่ 21
- จิตวิทยาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ทฤษฎีพัฒนาการนิยม
- การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย
- ทักษะศตวรรษที่ 21
- จิตวิทยาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- แนวคิดงานวิจัยกรณีศึกษา

## ตอนที่ 2 การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

- ความหมายของคำว่าสมรรถนะ
- แนวคิดการศึกษาฐานสมรรถนะ
- แนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ

## ตอนที่ 3 โครงสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

- ห้องเรียนดนตรีพิเศษ โรงเรียนหอวัง
- BCC Next: music-track โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- แผนการเรียนสหศิลป์ (ดนตรี) โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี

### 3.2 กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนที่มีแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและผู้รับผิดชอบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต

1. โครงสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี แบ่งเกณฑ์คัดเลือกแหล่งที่มาของผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่

1) กลุ่มโรงเรียนจากเครือข่ายโรงเรียนเอกชน มีเกณฑ์คัดเลือกดังนี้

- 1.1) เป็นโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2) จัดการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีมาไม่น้อยกว่า 3 ปี
- 1.3) มีชื่อเสียงในระดับการส่งเสริมกิจกรรมดนตรีระดับประเทศ
- 1.4) มีการทำ MOU กับมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนดนตรีอย่าง

ต่อเนื่อง

1.5) โครงสร้างรายวิชาดนตรีต่อเทอมต้องมีไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิตและไม่เกิน

6 หน่วยกิต

2) กลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีเกณฑ์การคัดเลือก

ดังนี้

- 2.1) เป็นโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.2) เข้าร่วมโครงการห้องเรียนดนตรีสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(สพฐ.)

2.3) จัดการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีมาไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.4) มีชื่อเสียงในระดับการส่งเสริมกิจกรรมดนตรีระดับประเทศ

2.5) โครงสร้างรายวิชาดนตรีต่อเทอมต้องมีไม่เกิน 7 หน่วยกิต

ซึ่งจากเกณฑ์การคัดเลือกดังกล่าวมีโรงเรียนที่เกณฑ์จำนวน 3 โรงเรียนได้แก่

- 1) โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ตัวแทนจากกลุ่มโรงเรียนเอกชน
- 2) โรงเรียนอัสสัมชัญบุรี ตัวแทนจากกลุ่มโรงเรียนเอกชน
- 3) โรงเรียนหอวัง ตัวแทนจากกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากกลุ่มโรงเรียนข้อที่ 1

3. ผู้รับผิดชอบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต โดยคัดเลือกจากสถิติการเข้าศึกษาต่อของศิษย์เก่าโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ได้แก่

- 3.1) สาขานตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- 3.2) สาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
- 3.3) สาขารัฐกิจดนตรีและบันเทิง คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

### 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขต และรูปแบบของแบบวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร จากนั้นตั้งประเด็นคำถามตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบประเมินผลการวิพากษ์หลักสูตร

1) แบบวิเคราะห์เอกสาร ใช้เพื่อการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย อาทิเช่น โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขานตรี ระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อเป็นการสังเคราะห์เนื้อหาที่เตรียมใช้เป็นกรอบการสร้างเนื้อหาที่ในด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skill) ด้านคุณลักษณะ (Attitude) ออกมาเป็นส่วนที่จะใช้ในการสร้างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Course learning outcome) ในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

## 2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

### 2.1) แบบสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open-ended) ด้วยคำถามดังนี้ การศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน อายุงาน

ตอนที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

### 2.2) แบบสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open-ended) ด้วยคำถามดังนี้ การศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน อายุงาน

ตอนที่ 2 คุณลักษณะของผู้เรียนที่คาดหวังที่เตรียมเข้าศึกษาต่อที่สาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต

3) แบบประเมินผลการวิพากษ์ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะด้วยการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสมรรถนะ

## 3.4 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

หลังจากผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและเตรียมให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีศึกษาระดับมัธยมศึกษาศึกษา 1 ท่าน ตรวจสอบความคุณภาพของเครื่องมือ โดยทุกเครื่องมือได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ซึ่งพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) 3 ระดับ +1 (สอดคล้อง) 0 (ไม่แน่ใจ) และ (-1) ไม่สอดคล้อง ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Beaton, Bombardier, Guillemin, Ferraz, 2000) จึงจะใช้ในการเก็บข้อมูลและเตรียมการนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับผู้ให้ข้อมูลเพื่อฝึกสัมภาษณ์และนำเครื่องมือมาพัฒนาให้มีความสมบูรณ์และเตรียมให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเครื่องมืออีกครั้ง หลังจากนั้นผู้วิจัยเตรียมการเข้าสู่การนัดหมายเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามแบบเลือกตอบและเติมคำ ตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1 และค่า IOC ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.92 (ภาคผนวก ค)

4.2 แบบสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามแบบเลือกตอบและเติมคำ ตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ ค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1 และค่า IOC ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.0 (ภาคผนวก ค)

4.3 ปรับปรุง แก้ไขเครื่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

4.4 นำเครื่องไปใช้เก็บข้อมูล

### 3.5 ขอเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ผู้วิจัยจัดเตรียมเอกสารให้ครบถ้วน ได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นจัดทำกรขอการรับรองด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เพื่อขออนุมัติให้ครบถ้วนตามขั้นตอนที่ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดวิธีการให้เรียบร้อย

### 3.6 เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์การวิพากษ์หลักสูตร

1) ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร (Content analysis)

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย เกณฑ์คัดเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต และคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากมาตรฐานการศึกษา พ.ศ.2561

จากขั้นตอนในด้านการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารผู้วิจัยจะได้ข้อมูลที่มีความสำคัญสำหรับการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ที่มีเนื้อหาเหมาะสมต่อการสร้างคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีความพร้อมต่อการเข้าศึกษาสาขาดนตรี เป็น



ข้อมูลที่มีเนื้อหาความรู้ที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อนำไปใช้ในขั้นตอนการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตร แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

## 2) การสัมภาษณ์

ในขั้นตอนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่รับผิดชอบ แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา ต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต โดยมีกระบวนการดังนี้

*ขั้นตอนการติดต่อเพื่อเก็บข้อมูล* หลังจากเครื่องมือการเก็บข้อมูลได้รับการ ตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นัดหมายผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ และทางอีเมล โดยผู้วิจัยทำการ แนะนำตัวและอธิบายเหตุผลในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล และแจ้งวัตถุประสงค์และขอบเขตในการเก็บ ข้อมูล และส่งคำถามในการสัมภาษณ์พร้อมทั้งจดหมายขออนุญาตในการเก็บข้อมูลล่วงหน้าเป็นเวลา 30 วัน พร้อมทั้งนัดหมายและชี้แจงระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

*ขั้นการเก็บข้อมูล* ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้อยู่ในช่วงสถานการณ์โรค ระบาด Covid-19 การเก็บข้อมูลภาคสนามจึงทำได้ค่อนข้างมีอุปสรรค ผู้วิจัยจึงได้นำแนวทางการ ประชุมทางวิดีโอทางไกล ผ่านโปรแกรม Zoom meeting เพื่อเตรียมความพร้อมในการเก็บข้อมูล ทั้งในด้านของอุปกรณ์และเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ชี้แนะนำตัวเอง ชี้แจงจุดประสงค์ใน การเก็บข้อมูล และขออนุญาตบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ และมีการจดบันทึกตลอดการสัมภาษณ์ ใน การเก็บข้อมูลครั้งนี้จะไม่มีการเปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูล หลังจากเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดบันทึก ข้อมูลครบถ้วนและตรวจสอบของข้อมูลทันที

*ขั้นการจัดกระทำกับข้อมูล* หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยถอด ข้อมูลออกมาแบบคำต่อคำภายในวันที่สัมภาษณ์ โดยมี 3 ขั้นตอนดังนี้ (ชาย โพธิสิตา, 2562)

ขั้นตอนที่ 1 การจัดระเบียบข้อมูล การถอดคำพูดของการให้ข้อมูลออกมา ในรูปแบบเอกสารอย่างละเอียด เพื่อรักษาข้อมูลที่อยู่ในการสัมภาษณ์ให้ครบถ้วน ป้องกันการ คลาดเคลื่อนของ

ขั้นตอนที่ 2 การใช้รหัสข้อมูล การคัดเลือกข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัย มาร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การแสดงข้อมูล การนำข้อมูลมาจัดเนื้อให้เข้าประเภทและทำการคัดเลือกประเด็นสำคัญ หรือประเด็นที่พบบ่อย ๆ ในการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นข้อสำคัญของข้อมูลในงานวิจัย และนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนา เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

3) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ มาปรับใช้ในการสร้างโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ และร่างคำอธิบายรายวิชาของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Course learning outcome) เพื่อเตรียมข้อมูลมาใช้ในการตรวจสอบคุณภาพและจุดประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรในขั้นตอนต่อไป

### 3.7 นำเสนอผลการวิจัย

1) การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตร แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดสมรรถนะเป็นฐาน

ขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างหลักสูตร แผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตและข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและคุณลักษณะที่ผู้คัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาบัณฑิต คาดหวังจากผู้สำเร็จการศึกษาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มาประมวลผลในการร่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (program learning outcome) เพื่อสร้างกรอบสมรรถนะของผู้เรียนที่ประกอบไปกับการเรียนด้านทักษะพิสัย (S) ด้านพุทธิพิสัย (K) ด้านคุณลักษณะพิสัย (A) เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแผนการเรียนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการตรวจสอบคุณภาพของโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โดยเตรียมเข้ารับการตรวจสอบตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

รอบที่ 1 รับตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

รอบที่ 2 รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสมรรถนะ

### 3.8 ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามข้อมูลที่ได้รับ

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอในรูปแบบของความเรียง และสรุปข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาบัณฑิต มาใช้

สร้างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Program-learning outcome) และทำการสร้างกรอบสมรรถนะของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้หลักการวิเคราะห์เนื้อหาและเขียนในลักษณะการบรรยายเชิงวิเคราะห์

### 3.9 วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและนำเสนอวิทยานิพนธ์

ทบทวนผลการวิจัย สรุปผล และนำเสนออภิปรายเพิ่มเติม นำเสนอเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์ และผลงานวิจัย และนำเสนอผลงานทางวิจัยการ



## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ : กรณีศึกษา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดการจัดการหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ สาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร (documentary analysis) และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) เพื่อรวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการสร้างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Program learning outcome) มาจัดประเภทขององค์ประกอบไปด้วย ความรู้ (knowledge : K) ทักษะ (skill : S) คุณลักษณะ (attitude : A) เพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบสมรรถนะสำหรับผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีในฉบับร่าง และนำเข้าสู่กระบวนการวิพากษ์หลักสูตรเพื่อตรวจสอบและปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

#### 4.1 ผลการสำรวจข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ

4.1.1 โครงสร้างหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

4.1.3 การวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี

4.2 ผลการวิเคราะห์กรอบสมรรถนะของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี (รายวิชาดนตรี)

#### 4.1 ผลการสำรวจข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ

##### 4.1.1 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามโครงสร้างหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ การศึกษาสภาพ วิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรต้องศึกษาอย่างละเอียดเพื่อให้แนวคิดการวางโครงสร้างหลักสูตรที่สร้างขึ้นถูกต้องตามกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ตามระเบียบของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ผลการวิเคราะห์เอกสารโครงสร้างหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นำเสนอดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน		
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
กลุ่มสาระการเรียนรู้			
ภาษาไทย	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)
คณิตศาสตร์	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)
วิทยาศาสตร์	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม			
- ประวัติศาสตร์	40 ชั่วโมง (1นก.)	40 ชั่วโมง (1นก.)	
- ศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม			
- หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม			
- เศรษฐศาสตร์	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)
- ภูมิศาสตร์			
สุขศึกษาและพลศึกษา	40 ชั่วโมง (1นก.)	40 ชั่วโมง (1นก.)	40 ชั่วโมง (1นก.)
ศิลปะ	40 ชั่วโมง (1นก.)	40 ชั่วโมง (1นก.)	40 ชั่วโมง (1นก.)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40 ชั่วโมง (1นก.)	40 ชั่วโมง (1นก.)	40 ชั่วโมง (1นก.)
ภาษาต่างประเทศ	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)	80 ชั่วโมง (2 นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	1,640 ชั่วโมง (41 นก.)		
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120 ชั่วโมง	120 ชั่วโมง	120 ชั่วโมง
รายวิชา /กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น		ไม่น้อยกว่า 1,600 ชั่วโมง	
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	รวม 3 ปีการศึกษา ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง		

ที่มา : หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551)

จากการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรพบว่าการจัดการเรียนการสอนถูกแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1) รายวิชาบังคับตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม มีจำนวน 41 หน่วยกิต ตลอด 3 ปี การศึกษา

2) รายวิชาเพิ่มเติมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น มีจำนวน 36 หน่วยกิต ซึ่งในรูปแบบการตั้งชื่อหลักสูตรหรือแผนการเรียนก็จะมีแตกต่างกันออกไปตาม บริบทของโรงเรียน เช่น แผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนศิลป์- ภาษา ฯลฯ ผู้ดูแลแต่ละ แผนการเรียนจะได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตที่ได้รับมาเพื่อวางโครงสร้างรายวิชาใน แผนการเรียนที่ดูแลตามที่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้กำหนดโครงสร้างไว้

3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่าง รอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้ มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

4) คุณลักษณะของผู้เรียนที่คาดหวัง มีจุดประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้

- |                           |                       |
|---------------------------|-----------------------|
| 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ | 2) ซื่อสัตย์สุจริต    |
| 3) มีวินัย                | 4) ใฝ่เรียนรู้        |
| 5) อยู่อย่างพอเพียง       | 6) มุ่งมั่นในการทำงาน |
| 7) รักความเป็นไทย         | 8) มีจิตสาธารณะ       |

โครงสร้างหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกรอบ การนับเวลาการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไว้ที่ 3,600 ชั่วโมงเป็น อย่างน้อย แต่ไม่ควร 90 หน่วยกิตในช่วง 3 ปีการศึกษา ผู้จัดโครงสร้างวิชาเรียนของโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายทั้งสามโรงเรียนได้จัดจำนวนหน่วยกิตในโครงสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีรวมทั้งสาม ปีมากกว่าที่เกณฑ์ของโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ทั้งสิ้นและทุกที่พบ กับปัญหาจัดรายวิชาเรียนเพิ่มเติมตามจุดเน้นของสถานศึกษาที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนที่สำเร็จ การศึกษามีคุณสมบัติและรายวิชาที่มีความจำเป็นในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิตคณะอื่น ๆ ส่งผลให้หน่วยกิตที่ผู้เรียนสามารถนับจำนวนหน่วยมีมากกว่า 100 หน่วยกิต จากเกณฑ์ของโครงสร้าง



หลักสูตรแกนกลางคือ 77 หน่วยกิต ทำให้ผู้บริหารโครงสร้างหลักสูตรมีการวางแผนร่วมกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนในการลดรายวิชาที่ไม่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนลง เพื่อให้เวลาจำนวนหน่วยกิตมีความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551, 2551) มีดังนี้

- 1) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 41 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด
- 2) ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 41 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
- 3) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 4) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 5) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

จากการผลการศึกษหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทำให้ทราบถึงข้อมูลที่มีความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรสำหรับการศึกษาดังกล่าวต้องคำนึงข้อมูลด้านใด และสามารถกำหนดกระบวนการนำผลการวิเคราะห์ภาพรวมเพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนา (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะให้ถูกต้องตามรูปแบบ และกฎเกณฑ์ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตรงกรอบของการพัฒนาหลักสูตรตามหลักเกณฑ์การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และผู้วิจัยเน้นแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสได้นำสมรรถนะทางด้านดนตรีที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนมาประยุกต์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนเตรียมการให้กับผู้เรียนซึ่งสอดคล้องในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนแบบ Content-Based Learning มาเป็นรูปแบบการสอนแบบ Competency-Based Learning ที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำลังเตรียมการปรับการจัดการเรียนการสอนในยุคสมัยปัจจุบัน

จากการข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่าโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะต้องประกอบไป 1) รายวิชาบังคับ 8 กลุ่มสาระ จำนวน 41 หน่วยกิต 2) รายวิชาเพิ่มเติมตามจุดเน้นของสถานศึกษา 36 หน่วยกิต 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 360

ชั่วโมง 4) กิจกรรมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ข้อ ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์หลักสูตรดังกล่าวมาปรับใช้เป็นโครงสร้างในการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

#### 4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

การวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีวิธีการดำเนินการ 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 คือการเปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและขั้นตอนที่ 2 คือ การวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาที่กำหนดในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

##### ขั้นตอนที่ 1 เทียบโครงสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือเป็นตารางเทียบโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายที่นำมาศึกษา จำนวน 3 หลักสูตรคือ

- 1) แผนการเรียนห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหอวัง (พ.ศ.2560)
- 2) แผนการเรียน BCC Next: music-track โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย (พ.ศ.2562)
- 3) แผนการเรียนสห-ศิลป์ โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี (พ.ศ.2555)

โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายจัดทำตารางเปรียบเทียบในด้าน โครงสร้างของหลักสูตร ระยะเวลาเรียน จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาดนตรี และการจัดหมวดหมู่ของรายวิชาตามหมวดสมรรถนะด้านต่าง ๆ ดังนี้

**ตารางที่ 3** ตารางแสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตร ระยะเวลาการเรียน และจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย (เฉพาะรายวิชาดนตรี)

หลักสูตร BCC Next:		
หลักสูตรห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหอวัง (หลักสูตร พ.ศ.2560)	Music-track โรงเรียนเทพคริสเตียน วิทยาลัย (หลักสูตร พ.ศ. 2562)	หลักสูตรสหศิลป์ (ดนตรี) โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี (หลักสูตร พ.ศ.2555)
หลักสูตร 3 ปี ปรับปรุงปี พ.ศ.2560 เปิดสอนวิชาดนตรี จำนวน 32 วิชา	หลักสูตร 3 ปี พ.ศ. 2562 เปิดสอนวิชาดนตรีจำนวน 18 วิชา	หลักสูตร 3 ปี เปิดสอนวิชาดนตรีจำนวน 6 วิชา
เวลาเรียน 3 ปี	เวลาเรียน 3 ปี	เวลาเรียน 3 ปี
จำนวนหน่วยกิต (นับเฉพาะวิชา ดนตรี) 37 หน่วยกิต	จำนวนหน่วยกิต (นับเฉพาะวิชา ดนตรี) 18 กิต	จำนวนหน่วยกิต (นับเฉพาะวิชาดนตรี) 23 หน่วยกิต
หมวดวิชาทักษะดนตรี 35 หน่วยกิต	หมวดวิชาทักษะดนตรี 14 หน่วยกิต	หมวดวิชาทักษะดนตรี 23 หน่วยกิต
หมวดวิชาเทคโนโลยีดนตรี 2 หน่วยกิต	หมวดวิชาเทคโนโลยีดนตรี 2 หน่วยกิต	หมวดวิชาเทคโนโลยีดนตรี 0 หน่วยกิต
หมวดวิชาธุรกิจดนตรี 0 หน่วย กิต	หมวดวิชาธุรกิจดนตรี 2 หน่วยกิต	หมวดวิชาธุรกิจดนตรี 0 หน่วยกิต

จากตารางดังกล่าวเป็นแสดงการเปรียบเทียบรายละเอียดของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย และกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามจุดประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้

**ขั้นตอนที่ 2** การวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาที่กำหนดในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี จะวิเคราะห์องค์ประกอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่มีความสำคัญต่อการพัฒนารอบแนวคิดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร ระยะเวลาการเรียนและจำนวนหน่วยกิต ลักษณะของรายวิชาดนตรี จุดประสงค์รายวิชาดนตรี การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน ปัญหาที่พบในการจัดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

### 1) โครงสร้างของหลักสูตร

หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย 3 โรงเรียนได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรไว้เป็นหมวดเหมือนกัน 4 หมวดคือ หมวดที่ 1 คือ หมวดรายวิชารายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระตามหลักสูตรแกนกลางเป็นหมวดรายวิชาเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ขั้นพื้นฐานตามข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และหมวดที่ 2 คือ รายวิชาเพิ่มเติมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้นของสถานศึกษาซึ่งเป็นรายวิชาที่ถูกใช้ในส่วนของการจัดรายวิชาเพื่อตอบสนองตามความต้องการของผู้เรียนที่ต้องเลือกแผนการเรียนตามความสนใจ หมวดที่ 3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และหมวดที่ 4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยหมวดที่ 3 และหมวดที่ 4 มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ทั้งองค์ประกอบ 4 หมวดที่กล่าวมาถือเป็นโครงสร้างภาคบังคับของการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้ประกอบการต้องจัดเตรียมให้ผู้เรียนตามกรอบที่กำหนดไว้โดยโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

### 2) ระยะเวลาการเรียนและจำนวนหน่วยกิต

เนื่องจากกรอบของโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสัดส่วนน้ำหนักขององค์ประกอบออกเป็น 4 ส่วน เพื่อให้รูปแบบการการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระบบการศึกษาของประเทศไทยเป็นไปตามระเบียบแบบแผนของข้อบังคับสำหรับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระยะเวลา 3 ปี ต้องประกอบไปตามรายการดังนี้

1) หมวดรายวิชารายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ จำนวน 41 ( 1,640 ชั่วโมง เรียน )

2) รายวิชาเพิ่มเติมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้นของสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 1,440 ชั่วโมง (36 หน่วยกิต)

3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร 360 ชั่วโมง

4) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ข้อ

ซึ่งจากข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายได้มีการดำเนินการตามเกณฑ์ข้อบังคับของโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้จำนวนหน่วยกิตจากส่วนของรายวิชาเพิ่มเติมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้นของสถานศึกษาเพื่อจัดรายวิชาที่เกี่ยวข้องวิชา

สาขาดนตรีถูกบรรจุอยู่ในส่วนนี้ ทั้งนี้จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาดนตรีผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะได้รับมอบหมายจากหัวหน้าฝ่ายวิชาการเกี่ยวกับการใช้จำนวนหน่วยกิตในรายวิชาดนตรีเพื่อใช้สร้างเป็นรายวิชาประจำปีการศึกษาของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามบริบทและจุดประสงค์ของโรงเรียน

จากการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพบว่าห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหวังใช้จำนวนหน่วยกิตในรายวิชาดนตรีมากที่สุด จำนวน 37 หน่วยกิตและจัดเป็น 32 รายวิชา รองลงมาเป็น แผนการเรียนสหศิลป์ (ดนตรี-การแสดง) โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ใช้หน่วยกิตในรายวิชาดนตรีจำนวน 23 หน่วยกิตและจัดเป็น 6 รายวิชา แผนการ BCC Next : music-track โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยใช้หน่วยกิตในรายวิชาดนตรีจำนวน 18 หน่วยกิตจัดเป็น 18 รายวิชา จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างแผนการเรียนที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรและเข้าใจถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

### 3) ลักษณะของรายวิชาดนตรี

หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายมีจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ตามแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งประเทศไทย ปี 2542 โดยการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความถนัดเฉพาะด้านในสาขาวิชาดนตรีเพื่อให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ที่สามารถกำหนดเป็นรายวิชาต่าง ๆ ในสาขาดนตรี เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนที่บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีสามารถนำความรู้ที่ศึกษาในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายหลังจากสำเร็จการศึกษาและสามารถประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดนตรี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ตารางที่ 4 แสดงผลการสำรวจรายวิชาในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายในด้านของรายวิชาที่จัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยผลจากสำรวจมาใช้เป็นกรอบในการคัดเลือกรายวิชาเพื่อใช้ประกอบในสร้างโครงสร้างหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับบริบทของการศึกษาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีในปัจจุบัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์รายวิชาดนตรีของทั้งสามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

รายวิชา	โรงเรียนหอวัง	โรงเรียนกรุงเทพ คริสเตียนวิทยาลัย	โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี
1) ชั้บร้องประสานเสียง	✓		
2) โสตทัศนศึกษา	✓	✓	✓
3) ทฤษฎีดนตรีสากล	✓	✓	✓
4) ประวัติและวรรณกรรม ดนตรีสากล	✓	✓	
5) ปฏิบัติเครื่องดนตรี	✓	✓	✓
6) รวบรวมดนตรีสากล	✓	✓	✓
7) เทคโนโลยีดนตรี	✓	✓	✓
8) ทักษะคีย์บอร์ด	✓		
9) ธุรกิจดนตรี		✓	
10) เปิดโลกทัศน์ทาง ดนตรี		✓	

จากตารางเห็นได้ว่า รายวิชาตามบริบทของโครงสร้างหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาดนตรี ซึ่งผู้วิจัยพบว่า รายวิชาที่คล้ายกัน 3 สถาบัน มีจำนวน 5 รายวิชา ได้แก่ 1) วิชาโสตทัศนศึกษา 2) วิชาทฤษฎีดนตรีสากล 3) วิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี 4) การรวบรวม และ 5) วิชาเทคโนโลยีดนตรี ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความสำคัญของ 5 รายวิชาจากผลการสำรวจข้างต้นจะเป็นรายวิชาที่สถาบันการศึกษากลุ่มเป้าหมายให้ความสำคัญเพื่อสร้างสมรรถนะในรายวิชาดนตรีของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีให้มีความพร้อมต่อการเข้าสู่การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต จึงนำมาเป็นส่วนประกอบหลักของโครงสร้างรายวิชาดนตรีจำนวน 5 วิชา รายวิชาที่มีเพียง 1 สถาบันจัดรายวิชาได้แก่ 1) วิชาขับร้องประสานเสียง 2) วิชาประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล 3) วิชาทักษะคีย์บอร์ด ของโรงเรียนหอวัง วิชาเปิดโลกทัศน์ทางดนตรีกับวิชาธุรกิจดนตรี ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จากการตรวจสอบความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จึงคัดเลือกรายวิชาธุรกิจดนตรีและรายวิชาเปิดโลกทัศน์ทางดนตรีถึงถูกนำมาบรรจุในหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี เนื่องจากจุดประสงค์รายวิชามุ่งเน้นให้ความสำคัญที่ผู้เรียนจะมีโอกาสได้รับคำแนะนำจากเชี่ยวชาญในการ



จัดทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนและมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย จากข้อมูลการวิเคราะห์ ลักษณะรายวิชาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้นำการจัดรายวิชา โครงสร้างรายวิชามาเป็นกรอบการวิเคราะห์ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะด้านดนตรีสำหรับการ จัดเรียงโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ สำหรับโรงเรียน กรุงเทพมหานครเตรียมวิทยาลัยต่อไป

#### 4) จุดประสงค์หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหารหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายกำหนดเป้าหมาย ของการจัดตั้งหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี 3 ประเด็น สำคัญที่เป็นการกำหนดทิศทางของการ จัดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ดังนี้

1) เพื่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีให้แก่ผู้เรียนที่มีความ ต้องการเฉพาะในรายวิชาดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการใช้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ของการวิจัยครั้งนี้ ประเด็นที่กล่าวในทิศทางเดียวกันคือการจัดการเรียนการสอนตามความ ต้องการของผู้เรียน แนวคิดนี้ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี 2542 ที่กล่าวว่า การ จัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงถึง ความสามารถของบุคคลนั้น มาตรา 24 (วรรค1) การจัดการเรียนการสอนให้สถานศึกษาและ หน่วยงานจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

2) เพื่อการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนที่มีความสนใจในการเข้าศึกษา ต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตในประเทศไทย ผู้ให้ข้อมูลมีแนวคิดที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับ เป้าหมายของการที่ผู้บริหารโรงเรียนและฝ่ายวิชาการมีบทบาทที่สำคัญในการเตรียมความพร้อม ผู้เรียนให้มีองค์ความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมดนตรี ผลงานที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความสนใจ ของผู้เรียน และให้ความสำคัญกับการกระบวนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญา บัณฑิต แนวทางการจัดการโครงสร้างรายวิชา การจัดการเรียนการสอน การสร้างประสบการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเตรียมตัวเข้าสู่กระบวนการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับ บริบทของผู้เรียน

3) เพื่อสร้างรายได้จากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความต้องการ เฉพาะ สองในสามของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีและโรงเรียนหอวัง กล่าวถึง จุดเริ่มต้นของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีเป็นแนวคิดของโรงเรียนที่มีการคาดการณ์เกี่ยวกับความ ต้องการเฉพาะทางด้านดนตรีอาจจะเป็นสิ่งที่คุณเรียนให้ความสำคัญเนื่องจากปัจจุบันผู้เรียนที่มีความ

เชี่ยวชาญเฉพาะทางจะถือเป็นจุดเด่นที่ใช้ในการคัดเลือกผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต และผู้ปกครองมีความยินดีที่จะเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากค่าเทอมปกติเพื่อให้บุตรหลานได้รับประสบการณ์ทางการศึกษาที่มีความพิเศษกว่าผู้เรียนทั่วไป ดังนั้นผู้บริหารหลักสูตรจึงมีหน้าที่ในการสร้างแผนการเรียนรายวิชาดนตรีที่มีความก้าวหน้าต่อบริบทของค่านิยมของผู้เรียนรวมถึงการสร้างร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อสร้างภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของแผนการเรียนศิลป-ดนตรีของโรงเรียนของตนเองเพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเข้ามาตัดสินใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป-ดนตรี

### 5) การจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนศิลป-ดนตรีของโรงเรียน กลุ่มเป้าหมาย

ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถสรุปรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีของแผนการเรียนศิลป-ดนตรีออกได้ เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) *รายวิชาที่สอนโดยใช้แนวคิดการบรรยาย* กลุ่มรายวิชาที่การจัดการเรียนการสอนรูปแบบการบรรยาย ได้แก่ วิชาทฤษฎีดนตรี วิชาธุรกิจดนตรี วิชาประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล ลักษณะการจัดการเรียนการสอนจะเป็นการเรียนกลุ่ม โดยมีผู้สอน 1 คน ต่อผู้เรียนจำนวนหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ของรายวิชาผ่านรูปแบบของการบรรยายมีการนำแบบทดสอบเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาของทฤษฎีดนตรี ประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล กัการมอบหมายงานของรายวิชาธุรกิจดนตรีที่มีกระบวนการให้ผู้เรียนค้นคว้านำเสนอข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ากรณีศึกษาของรูปแบบธุรกิจที่เกิดขึ้นในบริบทสังคมปัจจุบัน ในรายวิชาที่กล่าวมาข้างต้น ถือได้ว่าเป็นหัวข้อสำคัญในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต แต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีที่มีทางมหาวิทยาลัยให้ความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกผู้เรียน ทางคณะกรรมการให้ความสำคัญเรื่องของทักษะการแสดงมากกว่าความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี ดังจะสังเกตได้จากการที่มีโครงการเรียนปรับพื้นฐานรายวิชาทฤษฎีดนตรีที่จัดขึ้นช่วง 2 เดือนก่อนเข้าศึกษา หรือในกรณีที่กล่าวว่า ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกทักษะการปฏิบัติและได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อแต่ผู้เรียนยังไม่ได้มีการเข้าสอบการวัดมาตรฐานความรู้ทางทฤษฎีดนตรีก็ยังมีโอกาสได้รับการคัดเลือกและหลังจากนั้นทางมหาวิทยาลัยจึงดำเนินการส่งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่กระบวนการสอบวัดมาตรฐานภายหลัง กล่าวโดยสรุปคือ คณะกรรมการคัดเลือกให้ความสำคัญด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีมากกว่าความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี

2) *รายวิชาที่สอนโดยการลงมือทำ* ในแนวคิดของการเรียนการสอนวิชาที่เป็นรายวิชาที่การเรียนรู้อันประสบการณ์การลงมือปฏิบัติ รายวิชาในกลุ่มนี้ได้แก่ วิชาขับร้อง

ประสานเสียง วิชาโสตทัศนศึกษา วิชาปฏิบัติทัศนศึกษาดนตรี วิชารวมนวง วิชาเทคโนโลยีดนตรี วิชาทักษะ คีย์บอร์ด กลุ่มรายวิชาในหัวข้อนี้เป็นลักษณะการเรียนการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ ซึ่งเป้าหมายของ รายวิชาในกลุ่มนี้มีความสำคัญในการสร้างความชำนาญในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนที่มีโอกาสได้ เลือกร่วมตามความถนัดและส่วนมากจะเป็นการเลือกเครื่องมือเอก (major instrument) ซึ่งจะ เป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนจะใช้สอบททักษะในขั้นตอนคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับ ปริญญาบัณฑิตและอาจจะเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนนำไปประกอบสายอาชีพดนตรีในอนาคตของตน ต่อไป วิชารวมนวงเป็นรูปแบบการเรียนรู้การปฏิบัติทัศนศึกษาดนตรีประกอบกับการฟังและการฝึกให้ ผู้เรียนมีโอกาสได้งานร่วมกับภาคส่วนอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องพบเจอในสถานการณ์ในอนาคต วิชา เทคโนโลยีดนตรีเป็นวิชาที่ผู้บริหารหลักสูตรดนตรีหลายสถาบันให้ความสำคัญเนื่องจากการ เปลี่ยนแปลงของการเรียนรู้เทคโนโลยีมีส่วนสำคัญที่เข้ามาเป็นเครื่องในการผลิตผลงานของผู้เรียน จากข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญรูปแบบการเรียนจะเป็นการสอนแบบยังไม่ลงลึกในรายละเอียด มากกว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยแต่จะเน้นให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ขั้นตอนการทำงานของสาย อาชีพนี้ในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) ที่ ผู้เรียนต้องนำองค์ความรู้ที่กล่าวมาทั้งหมดมาสร้างเป็นผลงานของผู้เรียนเองเพื่อนำมาใช้ในขั้นตอน การสร้างแฟ้มผลงาน (Portfolio) ที่มีส่วนสำคัญในขั้นตอนการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาบัณฑิต และขั้นตอนที่ใช้การเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเป็นการแสดงผลการเรียนรู้ของ ผู้เรียนที่ได้รับการถ่ายทอดจากผู้สอนอย่างเป็นระบบและสามารถจัดเรียงองค์ความรู้ที่ได้รับนำเสนอ ออกมาในรูปแบบชิ้นงานและขั้นตอนการอธิบายแนวคิดการสร้างชิ้นงานพร้อมอธิบายที่มาได้อย่าง เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

#### 6) การวัดและประเมินผลการเรียน

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญผู้วิจัยอ้างอิงแนวทางการจัดการ เรียนการสอนในหัวข้อที่ 5 เพื่อแสดงความสอดคล้องกันในรูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียน รายวิชาดนตรีในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ได้จัดแนวทางการวัดและ ประเมินการเรียนออกเป็นสองประเภท ได้แก่

1) การวัดประเมินผลปลายภาค รายวิชาที่รูปแบบการวัดประเมินในหัวข้อนี้ จะเป็นวิชาที่สอนโดยรูปแบบการบรรยาย และช่วงเวลาของการวัดและประเมินผลแต่ละสถาบันอาจจะ มีความแตกต่างกันอย่างเช่น โรงเรียนหอวังและโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีมีการสอบกลางภาคในช่วง สัปดาห์ที่ 9 ของการเรียนการสอนและมีการสอบปลายภาคในช่วงสัปดาห์ที่ 16 ของการเรียนการ สอน ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยที่มีเพียงการสอบปลายภาคเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ความแตกต่างนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียน ในรายวิชาที่มีวัดและประเมินผลในหัวข้อนี้ได้แก่

วิชาทัศนศิลป์ วิชาประวัติศาสตร์และวรรณกรรมดนตรี วิชาธุรกิจดนตรี ในหัวข้อนี้โรงเรียนที่มีการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรอย่างเช่น โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีที่มีการร่วมมือกับคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีรูปแบบการส่งชุดวัดประเมินผลในรายวิชาทัศนศิลป์ที่เป็นการสอบวัดมาตรฐานที่สร้างขึ้นโดยมหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีชื่อว่า “ประกาศนียบัตรความถนัดด้านดนตรีวิธีศิลปากร” และมีการส่งบุคลากรจากมหาวิทยาลัยศิลปากรเข้ามาทำการวัดและประเมินผลในรายวิชาทางการปฏิบัติอื่น ๆ อีกด้วย

2) การวัดและประเมินผลจากโครงการ การเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลในรายวิชาปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับดนตรีทั้งหมดของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายผู้วิจัยพบว่า ทั้งสามสถาบันมีการนำแนวคิดกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based-Learning) มาประยุกต์ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่หลากหลายมิได้ต้องการปลูกฝังเพียงทักษะทางดนตรีเพียงอย่างเดียว แต่ผู้บริหารหลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวางแผน กำหนดช่วงเวลาการทำงาน การสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม การระดมความคิดซึ่งที่กล่าวในหัวข้อข้างต้นนี้ผู้วิจัยพบอยู่ในข้อมูลการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการสอบวิชาปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีที่มีได้มีเพียงการบรรเลงดนตรีเพื่อสอบวัดประเมินผลเพียงอย่างเดียว แต่ทั้งสามสถาบันมีการมอบหมายให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมแสดงดนตรีทั้งที่เป็น ทักษะการบรรเลงเดี่ยว การบรรเลงรวมวง การขับร้องประสานเสียง ซึ่งเวทีการแสดงของกลุ่มผู้เรียนก็จะเป็นช่วงสัปดาห์วิชาการของโรงเรียนหอวังหรือเทศกาลดนตรีของโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี หรือโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยที่ใช้สนามการแข่งขันรายการ “VRU music contest” ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องในการวัดประเมินผลผู้เรียน ซึ่งจากข้อมูลจากเห็นได้ว่าผู้บริหารหลักสูตรให้ความสำคัญในการสร้างประสบการณ์ทางด้านดนตรีและยังสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างผลงานและนำผลงานไปทำแฟ้มผลงาน (Portfolio) ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตในอนาคตต่อไป

## 7) ปัญหาที่พบในการจัดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

1) สถานการณ์ระบาดของไวรัส Covid-19 เนื่องด้วยสถานการณ์ปัจจุบันของโรคระบาดไวรัส Covid-19 ที่เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบในแนวทางการดำเนินชีวิตประจำวันที่ไม่สามารถใช้ชีวิตในรูปแบบเดิมได้อีกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการเว้นระยะ การรวมกลุ่มกันทำกิจกรรม การใช้อุปกรณ์ของส่วนรวม จนเกิดแนวทางการดำเนินชีวิตรูปแบบใหม่ที่มีชื่อเรียกว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ (New normal) แนวคิดนี้ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาเป็นอย่างมาก ตั้งแต่ช่วงการระบาดของไวรัส Covid-19 ในช่วงปี 2563 ผู้วิจัย

ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการรับมือและการปรับตัวเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสามารถดำเนินต่อไป เช่น การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ การแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อเรียนการปฏิบัติเครื่องดนตรี และผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ทางผู้เรียนและผู้ปกครองมีความเห็นว่ามูลค่าของการเรียนวิชาดนตรีถูกลดความสำคัญลง เนื่องจากในสถานการณ์การระบาดพบว่านักดนตรีอาชีพไม่สามารถสร้างรายได้ และส่งผลต่อแนวคิดในการเลือกเส้นทางการศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตในอนาคต และการที่ผู้บริหารหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีได้กำหนดค่าใช้จ่ายที่เป็นส่วนเพิ่มเติมจากค่าเทอมทำให้ทางโรงเรียนขอความร่วมมือให้จัดการเรียนการสอนแบบรวมระดับเป็นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในหลักสูตร ในสิ่งที่ผู้วิจัยได้ข้อมูลสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร ทำให้ได้ข้อเท็จจริงในการแก้ปัญหาและแนวคิดในการวางแผนการดำเนินการต่อในปีการศึกษา รวมถึงการคำนึงถึงการสร้างรายรับ/รายจ่ายของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต

2) ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นตัวแทนจากโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนเอกชนให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีว่าในแต่ละปีการศึกษามีจำนวนที่ไม่แน่นอนและเครื่องดนตรีไม่ครบทุกประเภท ปัญหาที่สำคัญของเมื่อผู้เรียนไม่ถึงเป้าหมายที่ผู้บริหารหลักสูตรได้สร้างโครงสร้างค่าใช้จ่ายเพื่อแจ้งจุดสมดุลรายรับ/รายจ่าย ส่งผลให้แผนการเรียนศิลป์-ดนตรีมีรายรับน้อยกว่ารายจ่ายประจำปีการศึกษา สิ่งนี้ถือได้ว่าเป็นปัญหาที่ผู้บริหารหลักสูตรต้องกำหนดกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่มีความสนใจในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตัดสินใจเข้าเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีรวมถึงการนำเสนอเนื้อหา เป้าหมายของหลักสูตรให้ผู้ปกครองและผู้เรียนพิจารณาเลือกหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน และปัญหาที่พบจากตัวแทนโรงเรียนจากกลุ่มคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีปัญหาในเกี่ยวกับระดับมาตรฐานของผู้เรียนที่เข้าศึกษาในแผนการเรียนมีความหลากหลายมาก และมีจำนวนมากถึงปีการศึกษาละ 35 คน ส่งผลให้ผู้บริหารหลักสูตรต้องจัดเตรียมบุคลากรให้มีจำนวนมากพอในการดูแลให้ทั่วถึงและสร้างความพอใจให้ผู้เรียนและผู้ปกครองที่ตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

3) ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ของการจัดการเรียนสอน กล่าวถึงไปในแนวทางเดียวกันเกี่ยวกับการบริหารจัดการการอุปกรณ์ที่เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ที่มีความต้องการเฉพาะทางที่ค่อนข้างมีมูลค่าไม่ว่าจะเป็นห้องเรียนวิชาเทคโนโลยีที่มี



ความจำเป็นในการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน อุปกรณ์เครื่องดนตรีที่ต้องรองรับความต้องการใช้งานของผู้เรียนสิ่งที่กล่าวมานี้ นับเป็นมูลค่าของสถานบันการศึกษาที่ต้องลงทุนในจำนวนเงินมากเพื่อสร้างความพร้อมด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี และมีความจำเป็นต้องให้เกิดความพอใจจากผู้เรียนและผู้ปกครองในด้านของอุปกรณ์ดนตรี

4) ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยพบว่าสองในสามของผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้มีแนวคิดในการเปิดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโดยจุดเริ่มต้นจากการพิจารณาความพร้อมในเรื่องของอาคารสถานที่ของฝ่ายดนตรีเป็นที่ตั้ง และเล็งเห็นถึงความสำคัญในการใช้สอยประโยชน์สูงสุดและจึงได้เริ่มวางแผนการจัดการเรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงปัญหาในการจัดการที่น่าสนใจเกี่ยวกับสถานที่การเรียนดนตรีได้อย่างน่าสนใจเกี่ยวกับจำนวนห้องที่มีคาดคะเนว่าจำนวนห้องเหมาะสมต่อผู้เรียน อย่างเช่น ศูนย์ดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีมีห้องซ้อมทักษะเดี่ยวจำนวนมากถึง 56 ห้อง แต่ปัญหาของผู้บริหารหลักสูตรคือจำนวนของผู้เรียนแผนเรียนศิลป์-ดนตรีมีไม่ถึงที่ประมาณการไว้ หรือห้องเรียนพิเศษดนตรี โรงเรียนหอวังที่มีอาคารเรียนที่เป็นศูนย์การเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการห้องเรียนดนตรี จากคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ให้เป็นตัวแทนจังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งมีห้องซ้อมทักษะเดี่ยวมากกว่า 21 ห้อง ห้องเรียนบรรยายขนาดใหญ่ 2 ห้อง ห้องบันทึกเสียงที่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย แต่ผู้บริหารหลักสูตรคาดว่าเมื่อสถานการณ์การเรียนการสอนกลับมาดำเนินการในรูปแบบปกติจำนวนห้องที่ผู้วิจัยกล่าวถึงข้างต้นคงไม่สามารถรองรับการใช้งานได้อย่างเหมาะสม และอาจส่งผลให้เกิดการร้องเรียนจากผู้ปกครองและผู้เรียนก็เป็นได้ กรณีของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยที่มีจุดเริ่มต้นแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีจากความต้องการของผู้เรียนจำนวนหนึ่งได้ทำเรื่องขอให้หน่วยงานกิจกรรมดนตรีดำเนินการเปิดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีเนื่องจากพบปัญหาจากผู้บริหารหลักสูตรชุดแรกจัดหลักสูตรรายวิชาได้ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนจึงได้ทำเรื่องขอย้ายออกจากหลักสูตรเดิมมาเข้าในหลักสูตรแผนการเรียน BCC Next: music-track และทางผู้บริหารหลักสูตรได้ขอความร่วมมืองานกิจกรรมดนตรีของโรงเรียนในการขอใช้สถานที่ในการจัดการเรียนสอนรายวิชาดนตรีส่งผลให้ผู้บริหารหลักสูตรพบปัญหาในด้านของสถานที่อยู่ช่วงเวลาหนึ่ง

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและนำเข้าสู่ขั้นตอนการแก้ปัญหาทั้ง 4 หัวข้อที่ถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สถาบันการศึกษาหลายที่พบเจอและเป็นหน้าที่ของผู้บริหารหลักสูตรต้องดำเนินการแก้ปัญหาไปตามบริบทของสถานศึกษา การสนับสนุนจากโรงเรียนให้



มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนกับผู้เรียนต่อไป ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายผู้วิจัยได้นำมาแยกแยะประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ แนวคิดการกำหนดจุดประสงค์ของแผนการเรียน โครงสร้างรายวิชา แนวทางการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรี แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนและปัญหาที่พบในการดำเนินการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เพื่อนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

#### 4.1.3 การวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี

การศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการสร้างกรอบสมรรถนะรายวิชาดนตรีของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีจุดประสงค์ในการสร้างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Program Learning Outcome) ให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นในขั้นตอนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต และจากผลการสำรวจความต้องการของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยปีการศึกษา 2562 – 2564 มีจำนวนผู้เข้าศึกษาต่อตามสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตดังนี้ อันดับที่ 1 สาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล อันดับที่ 2 สาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต อันดับที่ 3 สาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (รายงานผลการสำรวจการเข้าศึกษาต่อของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย, 2564)

การวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลและการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการสอบคัดเลือก เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนมาศึกษาเพื่อให้ทราบความต้องการของผู้รับผิดชอบการคัดเลือกผู้เรียนเกี่ยวกับระดับความสามารถทางด้านทักษะการปฏิบัติดนตรี ความรู้ทางด้านทฤษฎีและโสตประสาทที่เป็นมาตรฐานที่ผู้สอบคัดเลือกควรทราบและใช้เป็นแนวทางการเตรียมเข้าสอบคัดเลือก โดยผู้วิจัยได้จัดทำตาราง

ชี้แจงรายละเอียดการสอบคัดเลือกในตารางที่ 4.4 และการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกในหัวข้อต่าง ๆ และนำมาวิเคราะห์เป็นสมรรถนะทางด้านทักษะดนตรีสำหรับผู้เรียนแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรีต่อไป

**ตารางที่ 5** ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เกณฑ์การคัดเลือก	MU
1) เพลงเลือกอิสระ	✓
2) ทักษะการบรรเลงในรูปแบบต่าง ๆ Blue, Bossa, R&B	✓
3) บันไดเสียง	✓
4) อาร์เปจ	✓
5) แบบฝึกหัดที่กำหนดให้แต่ละเครื่องดนตรี	✓
6) sight reading	✓

จากตารางที่ 5 การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาการดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนมีรายละเอียดดังนี้ 1. บทเพลงบรรเลงอิสระ 2. บันไดเสียง 3. อาร์เปจ 4. ทักษะการบรรเลงในรูปแบบต่าง ๆ 5. แบบฝึกหัดที่กำหนดให้โดยแยกเป็นประเภทเครื่องดนตรีแต่ละชนิด 6. การอ่านโน้ตฉบับพล้น ผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถใช้การวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกและนำมาจัดเป็นเนื้อหาสำคัญในส่วนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี และทางผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้อธิบายถึงแนวคิดในการให้ผู้สอบเข้าที่เป็นเครื่องมือเอกวิชากลงชุดต้องสามารถบรรเลงบันไดเสียงด้วยเปียโนตามเกณฑ์การคัดเลือกกำหนดไว้โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้สอบที่เป็นเครื่องมือเอกวิชากลงชุดที่อาจจะให้ความสำคัญในเฉพาะเรื่องของจังหวะ (Rhythm) เพียงอย่างเดียว มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ในเรื่องของระดับเสียง (Pitch) ด้วย เนื่องจากจะเป็นแนวคิดที่มีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาทักษะปฏิบัติดนตรี และการเรียนวิชาการรวมวงในสาขาการแสดงดนตรี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ให้แนวคิดในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาแสดงดนตรีเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกไว้ดังนี้

1) หลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนในหัวข้อเพลงเลือกอิสระ ความยาวไม่เกิน 2-5 นาที ทางสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งเป็นสาขาที่ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยมีความต้องการในการเข้าศึกษาต่อมากที่สุด (ผลสำรวจความต้องการของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย, 2564) ได้ให้ความเห็นถึงเพลงเลือกอิสระไว้ว่าเป็นหัวข้อที่ผู้สอบสามารถทำได้ค่อนข้างดี เพราะผู้เรียนเตรียมความพร้อมและมีความคุ้นเคยในบทเพลงเป็นอย่างดี คณะกรรมการคัดเลือกมีมุมมองในหัวข้อนี้เป็นบทเพลงอิสระที่แสดงในเรื่องของสำเนียงการบรรเลงดนตรีของผู้เรียนและมีโอกาสแสดงเทคนิคการบรรเลงออกมาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ผู้เข้าสอบส่วนใหญ่จะทำเพลงเลือกอิสระได้คะแนนที่น่าพอใจ สำหรับในหัวข้อถัดไปให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ความเห็นได้อย่างน่าสนใจคือ หัวข้อการบรรเลงดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ

2) ทักษะการบรรเลงในรูปแบบต่าง ๆ ในหัวข้อเกณฑ์การคัดเลือกข้อนี้มีการบรรจุสไตล์ดนตรีไปด้วย Blue, Bossa, R&B และในอนาคตจะมีการเพิ่มสไตล์ Rock เข้ามาเกณฑ์การคัดเลือกต่อไป ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นเกี่ยวกับการบรรเลงสไตล์ในหัวข้อนี้ว่าเป็นหัวข้อที่คณะกรรมการให้ความสำคัญในการแสดงของผู้เข้าสอบมากกว่าการบรรเลงเพลงอิสระมากกว่าเสียอีก เนื่องจากรูปแบบที่เป็นช่องทางในแสดงออกถึงภาษาดนตรีของผู้เข้าสอบและในหัวข้อนี้รูปแบบการสอบจะเป็นการที่ทางคณะกรรมการเตรียมไฟล์ Backing track ในสไตล์ต่าง ๆ ทั้ง 3 ประเภทความยาวประมาณ 16 ห้อง ให้ผู้เรียนสามารถดาวน์โหลดเพื่อผู้เรียนสามารถนำมาวางแผนการฝึกซ้อมและสร้างสรรค์การบรรเลงในสไตล์ต่าง ๆ ให้มีความน่าสนใจ ข้อสังเกตในหัวข้อนี้คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นว่าผู้เรียนที่ทำหัวข้อนี้ได้ดี คณะกรรมการผู้คัดเลือกมีแนวโน้มที่จะเลือกผู้สอบที่ทำหัวข้อนี้ได้ดีมากกว่าผู้ที่ทำหัวข้อบทเพลงอิสระได้ดี โดยให้สาเหตุที่ว่าในสิ่งที่ผู้เข้าสอบแสดงออกมาในดนตรีสไตล์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดเลือกมีโอกาสที่จะพัฒนาทักษะดนตรีในรูปแบบที่มีความหลากหลายและเป็นการแสดงทัศนคติของผู้เรียนในด้านของการเรียนเพื่อพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นในช่วงเวลาที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการสร้างให้ผู้เรียนที่เข้าศึกษามีโอกาสประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมดนตรีที่ต้องการทักษะการบรรเลงในสไตล์ดนตรีที่มีความหลากหลายและมีความสามารถในการเรียนรู้แนวคิดการแสดงดนตรีที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมดนตรีในอนาคต

3) บันไดเสียง (scale) แนวคิดการคัดเลือกผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อเกี่ยวกับบันไดเสียงมีการกำหนดเนื้อหาของการเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกมาอย่างชัดเจน ผู้เข้าสอบสามารถนำเนื้อหาของเกณฑ์การคัดเลือกเตรียมการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความชำนาญได้ก่อนการเข้าสอบ ซึ่งใน

เนื้อหาเกณฑ์การคัดเลือกของสาขาดนตรีสมัยนิยมได้กำหนดบันไดเสียงไว้ดังนี้ ผู้เข้าสอบต้องบรรเลงสเกลในบันไดเสียงเมเจอร์ บันไดเสียงไมเนอร์แบบเนเชอรัล บันไดเสียงไมเนอร์แบบเมโลดิก และบันไดเสียงไมเนอร์แบบฮาร์โมนิกโดยกำหนดเครื่องหมายประจำ กุญแจเสียงไม่เกิน 4 ชาร์ป หรือ 4 แฟล็ต โดยบรรเลงเป็นโน้ตเข็บ็ต 1 ชั้น (Eight Note) ที่ความเร็ว 60 – 80 BPM ทั้งขาขึ้นและขาลงใน 2 ช่วงเสียง (Octave) ผู้สมัครเครื่องมือเอกกลางต้องบรรเลงบนเปียโนหรือเครื่องเมโลดีต่าง ๆ ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้กล่าวถึงข้อสังเกตที่ผู้เข้าสอบควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่คณะกรรมการคาดหวังเกี่ยวกับเนื้อหา การบรรเลงบันไดเสียงโดยใช้เทคนิคขั้นสูง ที่จะสังเกตได้จากการที่ผู้เข้าสอบใช้ตำแหน่งมือ การเล่นบันไดเสียงต่อเนื่อง (Continue scale) การใช้บล็อกคอร์ด (blocked chord) การใช้ตำแหน่งที่อยู่ในที่ไม่ใช่ตำแหน่งที่ 1 (1<sup>st</sup> Position) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นแสดงให้เห็นถึงแนวทางการฝึกซ้อมของผู้เข้าสอบที่อยู่ในขั้นสูงแล้ว

4) อาร์เปจโจ (*arpeggio*) การเล่นอาร์เปจโจหรือการเล่นโน้ตแยกเป็นเครื่องมือที่ให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญชี้แจงให้เห็นถึงความสำคัญที่ไม่น้อยไปกว่าบันไดเสียงเลย เนื่องจากในหัวข้อบันไดเสียงและอาร์เปจโจเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ที่มาของภาษาทางดนตรีและในเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาได้กำหนดไว้คือผู้เข้าสอบต้องบรรเลงอาร์เปจโจในลักษณะดังนี้ Major7, Minor7, Dominant7, Minorb5 โดยบรรเลงเป็นโน้ตเข็บ็ต 1 ชั้น (Eight Note) ที่ความเร็ว 60 – 80 BPM ทั้งขาขึ้นและขาลงใน 2 ช่วงเสียง (Octave) อยู่ในบันไดเสียงไม่เกิน 3 ชาร์ป หรือ 3 แฟล็ต

5) แบบฝึกหัดที่กำหนด หัวข้อนี้เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนแสดงความรู้ในการแสดงออกทางภาษาดนตรีโดยรูปแบบของแบบฝึกหัดที่มีความสัมพันธ์กับหัวข้อบันไดเสียงและอาร์เปจโจในรูปแบบด้านการฝึกเทคนิคด้านการบรรเลงที่นำสองเรื่องทีกล่าวมาประยุกต์ใช้ คณะกรรมการได้เตรียมการชี้แจงแนวทางการเตรียมตัวก่อนการเข้าสอบโดยผู้เข้าสอบสามารถศึกษาและนำข้อมูลมาฝึกซ้อมและเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) การอ่านโน้ตฉบับพลัน คณะกรรมการจะมอบโน้ตเพลงที่กำหนดเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงไม่เกิน 3 ชาร์ป หรือ 3 แฟล็ต เพื่อเป็นการทดสอบทักษะการอ่านฉบับพลันของผู้เข้าสอบโดยมีความยาวไม่เกิน 4-8 ห้อง

### ปัญหาที่พบในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ

ความคาดหวังจากในด้านทักษะและความรู้จากผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีไม่ได้เป็นเพียงนักดนตรีที่เล่นบทเพลงได้ดีเพียงอย่างเดียว แต่ข้อสังเกตที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเน้นย้ำว่ารูปแบบของ

ผู้ที่เหมาะในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลจะเป็นนักดนตรีที่สามารถแสดงดนตรีในบทเพลงเลือกของตนเองที่เป็นการแสดงออกในเรื่องของสำเนียงดนตรี และอีกด้านหนึ่งของการแสดงคณะกรรมการให้ความสำคัญกับผู้เข้าสอบที่สามารถบรรเลงบันไดเสียงและอาร์เปจได้อย่างอยู่ในระดับเทคนิคที่ดี และแสดงออกเรื่องภาษาดนตรีที่ผู้เรียนต้องแสดงในหัวข้อของรูปแบบดนตรีต่าง ๆ คณะกรรมการได้ให้ความสำคัญกับผู้เข้าสอบที่ทำส่วนนี้ได้ดีกว่าผู้ที่ทำในเรื่องของบทเพลงอิสระมากกว่า ผู้ให้ข้อมูลให้แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีแก่ผู้วิจัยนำเข้ามาใช้ในโครงการสอนรายวิชามาจัดวางตามลำดับความซับซ้อนของเนื้อหาให้เหมาะสมกับช่วงเวลาของการเรียน จุดสังเกตที่ผู้ให้ข้อมูลแนะนำให้ผู้พัฒนาหลักสูตรตั้งกรอบเวลาในการสอนให้ผู้เรียนควรได้รับการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาเพื่อเตรียมเข้าสอบสาขาตรีสมันิยม ให้ครบถ้วนในช่วงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เทอมที่ 2 เมื่อถึงช่วงผู้เรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เทอมที่ 1 จะเป็นช่วงเวลาในการทบทวนสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนผ่านมาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงปัจจุบันผู้เรียนจะมีความพร้อมในด้านของทักษะการแสดงได้อย่างมีความมั่นใจในการสอบ และมีโครงการช่วยเหลือนักเรียนในการสร้างชิ้นงานและดำเนินการทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เพื่อเตรียมเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสร้างโอกาสในการแสดงเพื่อสร้างประสบการณ์ในการบรรเลงดนตรีให้กับผู้เรียน

### ปัญหาที่พบของการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาตรีสมันิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1) ผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษาในปัจจุบันมีบทบาทแตกต่างกันเป็นอย่างมาก โดยแต่เดิมด้านของแนวทางการสอนในเนื้อหาของดนตรี การสอนแนวทางการใช้ชีวิต การสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ อาจารย์ผู้สอนถือว่าเป็นบุคคลที่ส่งอิทธิพลทางด้านแนวคิด ทักษะคิด โอกาสในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อในแนวทางการอบรม ให้ความเคารพและนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม เมื่อช่วงเวลาเปลี่ยนไปตามยุคสมัย แนวคิดของผู้เรียนยุคปัจจุบันแนวโน้มที่เห็นการเปลี่ยนแปลงโดยที่ผู้เรียนมีโอกาสสอบถามถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอน ผลของการวัดและประเมินผลมีที่มาและสาเหตุในการประเมิน มีการเรียกร้องสิ่งที่คิดว่าผู้เรียนที่มีภาระค่าใช้จ่ายจำนวนหนึ่งควรจะได้ได้รับการบริการอย่างที่เหมาะสมกับภาระค่าใช้จ่าย สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน วิธีการสื่อสารกับผู้เรียน ซึ่งในมุมมองของผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ผู้เรียนและผู้สอนมีโอกาสได้ประเมินผล



งานซึ่งกันและกันเพื่อให้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและถูกพัฒนาต่อไปในภายภาคหน้า

2) *ความมั่นใจในตัวเองของผู้เรียน* มีแนวคิดที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองนั้นสามารถในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้จัดการเรียนการสอนจัดเตรียมไว้ได้เป็นอย่างดีแล้ว และไม่ได้มีแนวคิดในการพัฒนาตนเองเพื่อก้าวไปสู่มาตรฐานทางดนตรีที่ดีกว่าเพื่อความพร้อมที่ในการได้รับโอกาสในการเข้าสู่อุตสาหกรรมหลังสำเร็จการศึกษา แต่ในข้อเท็จจริงเมื่อผู้เรียนในสายอาชีพการแสดงดนตรีหรือสายอาชีพอื่น ๆ ควรจะเป็นผู้เรียนที่มีแนวคิดในการให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ทั้งในสายการแสดงดนตรีและอื่น ๆ ให้ทักษะของตนเองตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมดนตรีอยู่เสมอ และยิ่งปัจจุบันมีผลการวิจัยรองรับแนวคิดที่ว่าทักษะของบัณฑิตได้รับการถ่ายทอดจนถึงระดับในความเชี่ยวชาญนั้น เป็นทักษะที่ไม่มีคามยั่งยืนเนื่องจากรูปแบบการทำงานยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตามบริบทสังคมไปอย่างรวดเร็วจนน่ากังวล และผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมดนตรีจะต้องมีความพร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่เพื่อที่จะนำมาใช้ในการทำงานต่อไปในอนาคต

3) *ปัญหาที่ทัศนคติของผู้เรียนวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล* พบปัญหาจากทัศนคติของผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในด้านความมีระเบียบของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความตรงต่อเวลาในการนัดหมายทำกิจกรรม และมีในหลายครอบครัวที่พบลักษณะการเลี้ยงดูที่มีผู้ปกครองจัดเตรียมทุกอย่างให้พร้อมเพียง มีการตัดสินใจเลือกทางเดินในการดำเนินชีวิตเพื่อป้องกันปัญหาที่คาดว่าผู้เรียนจะต้องพบหากปล่อยจัดการชีวิตของตนเอง สิ่งเหล่านี้หล่อหลอมให้ผู้เรียนที่เข้ามาศึกษาต่อมีหลักการและเหตุผลมีประสิทธิภาพน้อยลง

4) *ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน* ผู้ให้ข้อมูลพบว่าเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน สังคมออนไลน์มีบทบาทในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนในยุคปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ในบางกรณีเมื่อผู้เรียนไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามเกณฑ์ของผู้สอนจัดเตรียมไว้และต้องมีการตกเดือนหรือการกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนทุ่มเทให้ความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่มีมาตรฐานในการประกอบอาชีพ แต่พบว่าการตกเดือนว่ากล่าวนั้นถูกนำมากล่าวถึงในสังคมออนไลน์และมีความเห็นในเชิงลบเกิดขึ้นต่อองค์กรการศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้จัดการเรียนการสอนต้องให้ความสำคัญต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากขึ้น



**แนวทางการแก้ปัญหาผู้เรียนที่ไม่ได้มาตรฐานในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีสมัยนิยม  
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล**

1) *กลุ่มผู้เรียนที่อยู่ใกล้ระดับมาตรฐาน* ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวถึงแนวทางการจัดการผู้สอบที่มีระดับคะแนนใกล้เคียงเกณฑ์การคัดเลือกในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลและคณะกรรมการมีมุมมองถึงผู้สอบรายนี้ว่ามีโอกาสที่จะพัฒนาขึ้นมาอยู่ระดับความสามารถมาตรฐานได้ ผู้สอบจะผ่านเกณฑ์การคัดเลือกแบบมีเงื่อนไขต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับกรณีของผู้สอบมีปัญหาในด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องมือนอกทางคณะผู้สอนจะมีการจัดเตรียมโครงการปรับพื้นฐานทักษะดนตรีจำนวน 15 สัปดาห์ ซึ่งจะเริ่มเรียนในช่วงเวลาก่อนเปิดเทอมประมาณ 2 เดือน เนื้อหา หลังจากนั้นผู้เรียนที่ผ่านการปรับพื้นฐานด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องมือนอกก็จะเริ่มเรียนวิชาทักษะตัวที่ 1 ในช่วงเปิดเทอมตามเวลาปกติกับผู้เรียนร่วมชั้นปี

2) *กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องคะแนนทฤษฎีและโสตทักษะ* สำหรับผู้ที่คะแนนด้านการสอบทฤษฎีดนตรีและโสตทักษะไม่ถึงเกณฑ์หรือไม่ได้เข้าสอบตามระบบการวัดมาตรฐาน TIME ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล แต่ผู้สอบมีคะแนนการสอบทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีผ่านเกณฑ์ของสาขา เมื่อถึงช่วงเวลาเปิดปีการศึกษาตามปกติผู้เรียนจะต้องเรียนทฤษฎีและโสตทักษะ 0 ซึ่งเป็นกรณีพิเศษเนื่องจากผู้เรียนมีคะแนนไม่ถึงเกณฑ์หรือไม่ได้เข้าสอบการวัดมาตรฐาน TIME เนื้อหาของรายวิชานี้จะเป็นการปรับพื้นฐานในส่วนของทฤษฎีดนตรีและโสตทักษะก่อนที่ผู้เรียนจะเริ่มเรียนทฤษฎีและโสตทักษะตัวที่ 1 ซึ่งเพื่อนร่วมชั้นปีที่ผ่านการสอบวัดระบบมาตรฐาน TIME จะเริ่มเรียนทฤษฎีและโสตทักษะตัวที่ 1 ทันที ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแนะนำว่าถ้าผู้วิจัยสามารถผลักดันให้ผู้เข้าสอบสามารถเข้าสอบวัดระดับ TIME อยากให้มีการประชาสัมพันธ์และกระตุ้นให้ผู้เรียนที่มีเป้าหมายในการสอบเข้าสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลเข้าสอบตามกระบวนการให้แล้วเสร็จก่อนที่ผู้สอบจะเข้าสู่กระบวนการสอบปฏิบัติทักษะต่อไปในช่วงเวลาที่ไล่เลี่ยกัน

สรุปได้ว่าผู้เรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลประกอบด้วย การสอบทักษะเครื่องดนตรี ได้แก่ การปฏิบัติเพลงเกี่ยวกับ การบรรเลงดนตรีในสไตล์ต่าง ๆ การบรรเลงบันไดเสียง การบรรเลงอาร์เปจ การบรรเลงแบบฝึกหัดที่กำหนดให้และการอ่านโน้ตโดยฉับพลัน นอกจากนี้ยังพบถึงการรายงานปัญหาเกี่ยวกับระดับมาตรฐานของผู้เรียน ผู้เรียนขาดพื้นฐานด้านทฤษฎีและโสตทักษะอีกด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวที่ทำการวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ สาขาการดนตรี สมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาดำเนินออกแบบการจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โดยคำนึงถึงการแก้ปัญหาตามที่ผู้ให้ข้อมูลได้รายงานในการเก็บข้อมูลในงานครั้งนี้และสร้างผลการวิเคราะห์กรอบสมรรถนะรายวิชาดนตรีเพื่อบรรจุลงในรายวิชาของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยต่อไป

ในส่วนถัดไปเป็นการวิเคราะห์การคัดเลือกของสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นผลจากการศึกษาจำนวนของผู้เรียนที่เข้าศึกษาสาขาต่าง ๆ ของวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 – 2564 พบว่าสาขาวิชาที่ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีดนตรีและประกอบกับผลการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ซึ่งผลการสำรวจพบว่าการเข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรีอยู่ในความต้องการลำดับที่ 2 และมหาวิทยาลัยที่ผู้เข้าศึกษาด้านการผลิตดนตรีมากที่สุดในช่วงปี 2562-2564 คือ สาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต และผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรีมาวิเคราะห์ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อมาสร้างเป็นความต้องการพื้นฐานสำหรับผู้เรียนที่สาขาการผลิตดนตรีควรศึกษาและเตรียมความพร้อม ซึ่งมีรายละเอียดของเกณฑ์การคัดเลือกดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

เกณฑ์การคัดเลือก	RSU
1. การสอบปฏิบัติดนตรี	
1.1 เพลงเลือกอิสระ	✓
1.2 บันไดเสียง	✓
2. ความรู้วิชาเฉพาะ	
2.1 หลักการทำงานของไมโครโฟน	✓
2.2 ประเภทของไมโครโฟน	✓
2.3 หลักการกำเนิดเสียง	✓

เกณฑ์การคัดเลือก	RSU
2.4 signal flow (การเคลื่อนไหวของสัญญาณ)	✓
2.5 พื้นฐานอุปกรณ์ไฟฟ้าเบื้องต้น	✓
2.6 อุปกรณ์ในระบบเสียง	✓
2.7 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคโนโลยีดนตรี	✓

แนวคิดในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในรูปแบบของการสอบปัจจุบันคณะกรรมการคัดเลือกให้ความสำคัญกับทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นอันดับแรกและในรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับเครื่องดนตรีเอกของการสอบเป็นการเปิดกว้างให้กับทุกเครื่องดนตรีสากล โดยมีเพลงเลือกอิสระเพื่อแสดงความชำนาญในเครื่องดนตรีเอก หรือการส่งผลงานเพลงของผู้เข้าสอบให้คณะกรรมการพิจารณาและสัมภาษณ์แนวคิดการสร้างผลงานที่ส่งเข้ามาซึ่งผู้วิจัยจะชี้แจงรายละเอียดแนวทางการพิจารณาผู้เรียนเข้าศึกษาต่อเป็น 3 หัวข้อ คือ 1. การสอบปฏิบัติดนตรี 2. บันไดเสียง 3. การส่งผลงานเพลงของผู้สมัคร

1) *เพลงเลือกอิสระ* หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องดนตรีในการสอบคัดเลือก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นเกี่ยวกับพื้นฐานการแสดงดนตรีเป็นหัวข้อที่คณะกรรมการมีความคาดหวังจากผู้เข้าสอบที่มีการแสดงความเชี่ยวชาญในเครื่องมือเอกของผู้สอบได้อย่างชำนาญและเป็นการประเมินถึงแนวโน้มในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติดนตรีที่สามารถพัฒนาไปอยู่ในระดับที่มีมาตรฐานที่ดีได้ ซึ่งคณะกรรมการจะมีมุมมองเกี่ยวผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรี ควรจะมีทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปเพื่อที่จะส่งเสริมและพัฒนาแนวคิดและทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ผลิตดนตรีที่ได้ในอนาคต มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการคัดเลือกเข้าสาขาการผลิตดนตรีของผู้สมัครที่เป็นเครื่องมือเอกกอลองชุดนอกจากเพลงบรรเลงอิสระจำนวน 2 เพลงที่มีสไตล์ที่แตกต่างกันแล้วทางคณะกรรมการมีการกำหนดการทดสอบเทคนิคพื้นฐานกลองเพิ่มเติมเกี่ยวกับพื้นฐานอย่างเช่น Single Stroke, Double Stroke, Paradiddle-diddle โดยมีการกำหนดในการบรรเลงเป็นโน้ตเซ็ปต์สซัง (Sixteen note) ในความเร็วระหว่าง 80-100 BPM

2) *บันไดเสียง* แนวคิดเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกบันไดเสียงมีการกำหนดเนื้อหาสำหรับผู้เข้าสอบสามารถคัดเลือกบันไดเสียงใดก็ได้ที่แสดงทักษะการบรรเลงของผู้สอบได้มากที่สุดและบรรเลงบันไดเสียงเล่นเป็นโน้ตเซ็ปต์หนึ่งซัง (Eight Note) ที่ความเร็ว 80-100 BPM ซึ่งเนื้อหาในเกณฑ์การคัดเลือกได้กำหนดให้มีการเลือกบรรเลงในบันไดเสียงเมเจอร์ จำนวน 1 คีย์ (2 Octaves) และเลือก

บรรเลงระหว่างบันไดเสียงไมเนอร์แบบเมโลดิก และบันไดเสียงไมเนอร์แบบฮาร์โมนิก จำนวน 1 คีย์ (2 Octaves)

3) การส่งผลงานเพลงของผู้สมัคร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือก ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ในรูปแบบการสัมภาษณ์ ถึงผลงานเพลงของผู้เข้าสอบที่ส่งให้คณะกรรมการพิจารณา โดยคณะกรรมการจะให้นำเกณฑ์การพิจารณาในหัวข้อต่อไปนี้มาประเมินแนวทางการสร้างผลงานเพลงของผู้สมัครและเป็นการทดสอบ

### แนวคิดพื้นฐานทางการผลิตในที่แสดงออกมาผลงานเพลงที่ส่งเข้ารับการพิจารณา

1) หลักการทำงานของไมโครโฟน ผู้เข้าสอบจะต้องมีองค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการรับเสียงของไมโครโฟนรูปแบบการรับเสียง (Polar Pattern) ในแบบรูปแบบต่าง ๆ ดัง ต่อไปนี้ 1) ออมนิไดเรคชันแนล (Omni Directional) 2) รูปแบบการรับเสียงแบบคาร์ดิอย (Cardioid Directional) 3) รูปแบบการรับเสียงในแบบซูเปอร์คาร์ดิอย (Super Cardioid) และแบบไฮเปอร์คาร์ดิอย (Hyper Cardioid) 4) รูปแบบการรับเสียงแบบไบไดเรคชันแนล (Bi-directional) 5) รูปแบบการรับเสียงแบบช็อตกัน (Shot Gun) และผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวถึงรูปแบบการทดสอบในสถานการณ์ที่ผู้เข้าสอบสามารถเลือกไมโครโฟนที่มีรูปแบบการรับเสียงชนิดใด เพื่อใช้ในการอัดเครื่องดนตรีทั้งวง จำนวน 4 ชิ้น ประกอบไปด้วย กลองชุด, กีตาร์เบส, กีตาร์โปร่ง, เปียโน และให้ผู้เข้าสอบวิเคราะห์สถานการณ์และเลือกไมโครโฟนชนิดใดและกระบวนการทำงานและลำดับขั้นอย่างไร เพื่อเป็นการทดสอบในเรื่องของประสบการณ์ ความรู้ของผู้เข้าสอบว่าสอดคล้องกับผลงานเพลงที่ส่งให้คณะกรรมการพิจารณามาหรือไม่

2) ประเภทของไมโครโฟน ผู้เข้าสอบควรสามารถแยกประเภทของไมโครโฟนออก โดยใช้เกณฑ์ของลักษณะของเสียงที่ไมโครโฟนที่ให้ความแตกต่างกัน ปัจจุบัน มี 3 ประเภท ดังนี้ 1) ไดนามิคไมโครโฟน (Dynamic Microphone) 2) คอนเดนเซอร์ไมโครโฟน (Condenser Microphone) 3) ริปบอนไมโครโฟน (Ribbon Microphone) ซึ่งข้อมูลด้านเกี่ยวกับประเภทของไมโครโฟนอาจถูกทดสอบในรูปแบบเช่น คณะกรรมการเปิดเสียงกีตาร์ที่บันทึกมาโดยใช้ไมโครโฟนสองชนิด จากนั้นคณะกรรมการให้ผู้เข้าสอบบรรยายเกี่ยวกับไมโครโฟนชนิดที่หนึ่งว่าเป็นไมโครโฟนชนิดใดที่ใช้ในการบันทึกและให้แสดงความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการให้คำตอบออกมาเกี่ยวกับลักษณะของเสียงและทำในรูปแบบเดียวกันกับไมโครโฟนตัวที่สองเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ผู้เข้าสอบต้องแสดงองค์ความรู้เกี่ยวกับประเภทของไมโครโฟนมาสนับสนุนคำตอบของตนเองต่อคณะกรรมการได้อย่างมีเหตุผล ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ยกตัวอย่างที่มาของข้อมูลต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถเข้าดูได้ที่ YouTube ที่มีชื่อว่า Microphone Shootout เป็นตัวอย่างในรูปแบบการทดสอบที่กล่าวถึง

3) *หลักการกำเนิดเสียง* ผู้เรียนต้องมียุทธศาสตร์ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเรื่อง Envelope Generator ที่ประกอบไปด้วย จุดที่เงียบที่สุดไปจนถึงจุดที่เสียงดังที่สุด (Attack) จุดที่เสียงลดลงมาและคงที่อยู่ (Decay) จุดที่เสียงคงอยู่และดังเท่ากัน (Sustain) จุดที่เสียงเริ่มหายไป (Release) ความรู้เกี่ยวกับกฎของเดซิเบลที่เกี่ยวข้องกับระดับพลังงานของเสียงที่ผู้เรียนมีการปรับแต่งในบทเพลงที่นำเสนอมาหรือใหม่ คณะกรรมการอาจจะมีคำถามเกี่ยวกับแนวคิดในการปรับระดับเสียงของเครื่องดนตรีในผลงานและคาดหวังที่ผู้สอบจะแสดงความรู้ในด้านที่กล่าวมาขึ้นในการบรรยายผลงานของผู้สอบ

4) *การเคลื่อนไหวของสัญญาณ* ผู้เรียนมีความรู้กระบวนการในการปฏิบัติงานของการที่ผู้เข้าสอบต่อไมโครโฟนเข้าไปที่ Mixer จนเสียงไปออกลำโพงกระบวนการทั้งหมดที่เกิดขึ้นและทราบหลักการของการเคลื่อนไหวสัญญาณและสามารถอธิบายเรื่องของ Input, Output การใช้อุปกรณ์ในห้องอัดมีรูปแบบการเคลื่อนไหวของสัญญาณมีอุปกรณ์ที่ต้องใช้อะไรบ้างเพื่อให้การใช้งานอุปกรณ์มีรูปแบบการทำงานที่ตอบสนองต่อแนวทางการทำงานในสร้างผลงานครั้งหนึ่ง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำคัญกล่าวถึงการเคลื่อนไหวของสัญญาณที่ผู้เข้าสอบมีโอกาสพบเจออย่างเช่น การเคลื่อนไหวใหม่ของสัญญาณใน Mixer, การเคลื่อนไหวสัญญาณในระบบงานสตูดิโอ, การเคลื่อนไหวสัญญาณการทำการแสดงสด

5) *พื้นฐานอุปกรณ์ไฟฟ้าเบื้องต้น* ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องของแรงดันไฟฟ้า, ตัวต้านทาน, การเก็บประจุคายประจุไฟฟ้า, หลักการทำงานของสายสัญญาณที่ใช้ในงานรูปแบบต่าง ๆ, กฎของโอห์ม

6) *อุปกรณ์ในระบบเสียง* ความรู้เกี่ยวกับการใช้งาน Direct box, Signal processor ที่มีการใช้งานบ่อย ๆ ในการทำงาน Compressor, EQ, Reverb หรือ power amp ชนิดต่างๆ เช่น Active Amp, Passive Amp ที่ ลำโพงชนิดต่าง ๆ เช่น Woofer, Sub-Woofers, Twitter ผู้เข้าสอบต้องมีประสบการณ์กับอุปกรณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้กล่าวถึงและสามารถอธิบายแนวทางการนำไปใช้งานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และรวมถึงรูปแบบการทำงานของ Digital Protocol ซึ่งเป็นการขนส่งสัญญาณ Digital ผ่านสายสัญญาณ Digital อย่างเช่น สาย Madi, สาย ADAT, ระบบ Dante ซึ่งเป็นรูปแบบการทำงานในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดนตรีในปัจจุบัน

7) *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคโนโลยีดนตรี* ผู้เข้าสอบมีพื้นฐานในการใช้โปรแกรมทำเพลงอย่างเช่น Logic Pro, Cubase, Pro tool ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสร้างงาน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยกตัวอย่างข้อสอบในการทดสอบรอบที่ผ่านมา มีคำถามว่า ปุ่ม R ใน track มีหน้าที่ไว้ทำงานอย่างไร ซึ่งถ้าผู้เรียนไม่มีประสบการณ์ในการใช้โปรแกรม Logic Pro ก็ จะไม่สามารถอธิบายได้



## ปัญหาที่พบของการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

1) การเตรียมข้อมูลในการเข้าสอบในเนื้อหาที่ครบถ้วนและมีหลากหลาย แต่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่ได้คาดหวังแต่เพียงการให้คำตอบที่ถูกต้องเท่านั้น แต่คณะกรรมการสอบอยากให้ผู้เข้าสอบสามารถบรรยายประสบการณ์ทำงานในชิ้นงานของตนเองตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการจนจบกระบวนการได้อย่างมีเหตุผลสนับสนุนแนวคิดการทำงานของผู้เข้าสอบได้อย่างเหมาะสม

2) พื้นฐานทางดนตรีของผู้เข้าสอบ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กล่าวถึงความหลากหลายของพื้นฐานทางดนตรีส่งผลให้การจัดรูปแบบการเรียนการสอนมีความไม่สะดวกและบางครั้งมีการร้องเรียนเกี่ยวกับกลุ่มผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญแล้ว อยากรเรียนในส่วนที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้นแต่ติดตรงที่ผู้เรียนอีกกลุ่มไม่สามารถเรียนรู้ในเนื้อหาเดียวกันได้ และเคยมีการร้องเรียนมาจากผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนบางรายวิชา อย่างเช่น ระดับความรู้ของผู้เรียนในห้องเรียนวิชาการผลิตดนตรีมีความแตกต่างกันมากส่งผลให้กลุ่มที่มีความชำนาญแล้วต้องให้ผู้เรียนระดับเริ่มต้นเรียนรู้ในเนื้อหาที่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้ อยากรให้อาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนแยกกลุ่มออกเป็นระดับความเชี่ยวชาญเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามระดับของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

## แนวทางการแก้ปัญหาผู้เรียนที่ไม่ได้มาตรฐานในการเข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

1) กลุ่มผู้เรียนที่คะแนนใกล้เคียงเกณฑ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวถึงแนวทางการจัดการผู้สอบที่มีระดับคะแนนใกล้เคียงเกณฑ์การคัดเลือกในการเข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตและคณะกรรมการมีมุมมองถึงผู้สอบว่ามีโอกาสที่จะพัฒนาขึ้นมาอยู่ระดับความสามารถมาตรฐานได้ กรณีที่ผู้สอบมีปัญหาในด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องมือเอกทางคณะผู้สอนจะมีการจัดเตรียมโครงการปรับพื้นฐานทักษะดนตรีจำนวน 15 สัปดาห์ ซึ่งจะเริ่มเรียนในช่วงเวลา ก่อนเปิดเทอมประมาณ 2 เดือน เนื้อหา หลังจากนั้นผู้เรียนที่ผ่านการปรับพื้นฐานด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องมือเอกก็จะเริ่มเรียนวิชาทักษะตัวที่ 1 ในช่วงเปิดเทอมตามเวลาปกติกับผู้เรียนร่วมชั้นปี

2) การจัดกลุ่มตามระดับความสามารถของผู้เรียน มีการจัดกลุ่มของผู้เรียนเพื่อช่วยให้อาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนสามารถจัดเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ และการแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยจำแนกเรื่องของการแสดงดนตรีและทักษะการผลิต



ดนตรีให้การจัดการเรียนการสอนให้ส่งเสริมซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของรายวิชา

3) *กลุ่มผู้เรียนที่ขาดพื้นฐานด้านการผลิตดนตรี* ผู้เรียนที่ผ่านการคัดเลือกด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องมือนอกเป็นที่ยอมรับแล้วและมีความสนใจที่จะเข้าศึกษาสาขาการผลิตดนตรี แต่ความรู้ขาดพื้นฐานทางด้านการผลิตดนตรี ทางวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตมีการจัดเตรียมวิชาเทคโนโลยีดนตรีชั้นนำ 1-2 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนที่ขาดความรู้ระดับพื้นฐานด้านการผลิตดนตรี และมีความพร้อมที่จะเข้าสู่เนื้อหาการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตดนตรีที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าผู้เรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลประกอบด้วย การสอบทักษะเครื่องดนตรี ได้แก่ การปฏิบัติเพลงเกี่ยวกับ การบรรเลงดนตรีในสไตล์ต่าง ๆ การบรรเลงบันไดเสียง การบรรเลงอาร์เปจ การบรรเลงแบบฝึกหัดที่กำหนดให้และการอ่านโน้ตโดยฉับพลัน นอกจากนี้ยังพบถึงการรายงานปัญหาเกี่ยวกับระดับมาตรฐานของผู้เรียน ผู้เรียนขาดพื้นฐานด้านทฤษฎีและโสตทักษะ

สรุปได้ว่าผู้เรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อสาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตประกอบด้วย การสอบทักษะเครื่องดนตรี ได้แก่ การปฏิบัติเพลงเกี่ยวกับ การบรรเลงบันไดเสียง ความรู้เกี่ยวกับหลักการทำงานของไมโครโฟนและประเภทของไมโครโฟน หลักการกำเนิดเสียง การเคลื่อนไหวของสัญญาณ พื้นฐานอุปกรณ์ไฟฟ้าเบื้องต้น อุปกรณ์ในระบบเสียงและความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคโนโลยีดนตรี นอกจากนี้ยังพบถึงการรายงานปัญหาเกี่ยวกับระดับมาตรฐานของผู้เรียน ผู้เรียนขาดพื้นฐานด้านความรู้ทางด้านการผลิตดนตรี

จากข้อมูลดังกล่าวที่ทำการวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ สาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยรังสิตและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาดำเนินการจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โดยคำนึงถึงการแก้ปัญหาตามที่ผู้ให้ข้อมูลได้รายงานในการเก็บข้อมูลในงานครั้งนี้และสร้างผลการวิเคราะห์กรอบสมรรถนะรายวิชาดนตรีเพื่อบรรจุลงในรายวิชาของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยต่อไป

ในส่วนถัดไปเป็นการวิเคราะห์การคัดเลือกของสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งเป็นผลจากการศึกษาจำนวนของผู้เรียนที่เข้าศึกษาสาขาต่าง ๆ ของคณะดุริยางคศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากรตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 – 2564 พบว่าสาขาวิชาที่ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ สาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากร ประกอบกับผลการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ซึ่งผลการสำรวจพบว่าการเข้าศึกษาต่อสาขาการธุรกิจดนตรีและบันเทิง อยู่ในความต้องการลำดับที่ 3 และมหาวิทยาลัยที่ผู้เข้าศึกษาด้านธุรกิจดนตรีและบันเทิงมากที่สุด คือ สาขาการธุรกิจดนตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากรมาวิเคราะห์ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อมาสร้างเป็นความต้องการพื้นฐานสำหรับผู้เรียนที่สาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง ซึ่งมีรายละเอียดของเกณฑ์การคัดเลือกดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 วิเคราะห์เกณฑ์การเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากร

เกณฑ์การคัดเลือก	SU
1 ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	✓
2. ความรู้วิชาเฉพาะ	
2.1 วัดแนวความสามารถทางด้านธุรกิจ	✓
2.2 ความรู้ทั่วไปเพื่อการสร้างธุรกิจดนตรี	✓
2.3 ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลง	✓

#### เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้กล่าวถึงแนวทางการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรี มหาวิทยาลัยศิลปากรมีจุดประสงค์สร้างให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ในเชิงการจัดการดนตรี ผู้ประกอบการดนตรี นักบริหารจัดการธุรกิจดนตรี ผ่านหลักสูตรที่มีการบูรณาการระหว่างศาสตร์ด้านความคิดสร้างสรรค์ดนตรี ศิลปะบันเทิงแขนงต่าง ๆ รวมเข้ากับศาสตร์ในเชิงธุรกิจ การตลาด โดยมุ่งเน้นให้การนำเครื่องมือต่าง ๆ ทางด้านธุรกิจดนตรีเป็นสื่อในการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ศิลปะเข้าสู่การรับรู้ในกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายโครงการหรือการใช้ดนตรีศิลปะในการสร้างกิจกรรมทางธุรกิจในตลาดโลกยุคปัจจุบัน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญถึงกล่าวว่าคุณสมบัติเบื้องต้นผู้เข้าสอบคัดเลือกไว้ดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน (สอบเทียบ) ภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร และมีเกรดเฉลี่ยรวม 5 ภาคการศึกษา ไม่ต่ำกว่า 2.00 หรือ
- 2) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าและมีเกรดเฉลี่ยรวม 6 ภาคการศึกษา ไม่ต่ำกว่า 2.00
- 3) ผู้เข้าสอบต้องมีคะแนนสอบ GAT-PAT ยื่นในระบบการสอบคัดเลือกระดับปริญญาบัณฑิต
- 4) ผู้เข้าสอบต้องเตรียมแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ที่บรรยายกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เข้าร่วมในช่วงระดับมัธยมศึกษา

#### เกณฑ์การแฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

- 1) ผู้เข้าสมัครที่มีโอกาสได้รับการพิจารณาเป็นกลุ่มแรก คือ กลุ่มที่ผู้จัดกิจกรรมหลักของโรงเรียนทั้งกิจกรรมภายในและกิจกรรมภายนอกโรงเรียน อย่างเช่น เป็นผู้วางแผนกิจกรรมในการเชียร์ฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคีโดยมีการบรรยายถึงแนวคิดการสร้างชิ้นงานที่เกิดขึ้น อย่างเป็นขั้นตอนและมีระบบ แสดงเห็นถึงการวางแผนและการร่วมทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญของการใช้ชีวิตการทำงานสังคมยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก
- 2) ผู้เข้าสมัครมีกิจกรรมที่ประกอบอยู่ข้างนอกโรงเรียน อย่างเช่น การเป็น Youtuber หรือ Content creator ที่แสดงให้เห็นความสนใจที่เป็นกระแสความสนใจของผู้สมัคร แนวคิดเหล่านี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการคัดเลือกสิ่งเห็นถึงแนวโน้มในการให้ความสนใจของผู้เข้าสมัครที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรมบันเทิงในอนาคต

ในช่วงการสัมภาษณ์แฟ้มสะสมงาน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้กล่าวถึงแนวทางการใช้พื้นที่ในสังคมออนไลน์ในรูปแบบใด มีการแสดงออกเกี่ยวกับการเมืองหรือไม่ การกล่าวถึงองค์กรของตนเองไปในทิศทางที่เหมาะสมหรือไม่ ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการพิจารณาประกอบด้วยเช่นกัน

#### เกณฑ์การพิจารณาการสัมภาษณ์ผู้เข้าสอบคัดเลือก

- 1) การแนะนำตนเองให้มีความน่าสนใจ การบรรยายถึงความสนใจของผู้เข้าสอบเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญส่วนตัวที่ผู้เรียนมีความสนใจและมีประสบการณ์

2) สาเหตุในการเลือกเรียนสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มีจุดประสงค์ในการเรียนที่มุ่งเน้นด้านใดเป็นพิเศษหรือไม่ มีความรู้ความเข้าใจในบริบทของคำว่าธุรกิจดนตรีและบันเทิงในรูปแบบอย่างไร

3) ผู้เข้าสอบมีแนวคิดที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรมดนตรีและบันเทิงโดยมีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมาพัฒนาสายอาชีพในรูปแบบอย่างไร

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสังคมการศึกษายุคปัจจุบันยังไม่พบโรงเรียนที่มีการจัดรายวิชาธุรกิจดนตรีอย่างเป็นทางการเป็นกิจลักษณะ แต่เดิมรูปแบบการคัดเลือกในช่วงก่อนที่จะมีการปรับแนวทางการคัดเลือกผู้เรียน ซึ่งแนวทางการออกข้อสอบเมื่อก่อนจะมีความเกี่ยวข้องกับโครงสร้างค่ายเพลงว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการลิขสิทธิ์เพลง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบปัญหาเกี่ยวกับการมีคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกพบว่าผู้เรียนที่เข้ามาในช่วงการคัดเลือกผู้เรียนแบบเก่าพบกับปัญหาของแนวทางการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่ไม่ตรงกับเป้าหมายของผู้เรียน และแนวทางการแก้ปัญหาของคณะกรรมการออกมาในรูปแบบนำแนวคิดการใช้แฟ้มสะสมงานประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้เข้าสอบและยังมีการสัมภาษณ์ไปยังผู้ปกครองขอผู้เข้าสอบอีกด้วยทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าสอบได้มีโอกาสแสดงความเชี่ยวชาญที่เป็นความสนใจของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ และรอบของการคัดเลือกมีทั้งหมด 3 รอบ จาก 4 การสอบ TCAS ตามระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งรอบที่ 1 และรอบที่ 2 จะเป็นการสอบโดยใช้แฟ้มสะสมงานประกอบกับการสัมภาษณ์ รอบที่ 3 สาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิงไม่เปิดรับ และจะมีการสอบคัดเลือกรอบที่ 4 ผู้เรียนจะต้องยื่นคะแนน GAT-PAT ร่วมกับการทำข้อสอบที่คณะกรรมการจัดเตรียมไว้ซึ่งรายวิชาในการสอบจะมีรายละเอียดดังนี้

1) *ภาษาอังกฤษ* การทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนจากโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) *ความรู้พื้นฐานด้านธุรกิจ* ผู้ให้ข้อมูลมีการบทความที่เกี่ยวข้องสถานการณ์เกี่ยวกับธุรกิจดนตรีในสังคมปัจจุบัน อย่างเช่น ให้ผู้เรียนนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการแสดงดนตรีของค่ายเพลงในช่วงสถานการณ์การระบาดของ Covid-19 หรือการแก้ปัญหารายได้ที่ลดลงของธุรกิจดนตรีรูปแบบการแสดงดนตรีสดของค่ายเพลง ซึ่งคณะกรรมการคาดหวังให้ผู้เรียนนำเสนอ

แนวความคิดแก้ปัญหาในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางในการให้ผู้เรียนแสดงสมรรถนะในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ออกมาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3) *ความรู้ทั่วไปเพื่อการสร้างธุรกิจดนตรี* แนวคิดในการนำสิ่งต่าง ๆ ในด้านของดนตรีเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างโอกาสทางด้านธุรกิจเพื่อการสร้างรายได้ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าตอบแทน การรับรู้ การสร้างชิ้นงานที่เหมาะสมต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายดนตรี

4) *การนำเสนอความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลงในปัจจุบัน* ที่ทางคณะกรรมการต้องการให้ผู้เข้าสอบคัดเลือกแสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลงที่มีรายละเอียดขององค์กร หน้าที่ของแต่ละฝ่ายงาน เป้าหมายของการจัดตั้งค่ายเพลง

จากการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญของเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิงและเขียนบรรยายเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสนใจในการศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากรจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีความสนใจในด้านแนวคิดของธุรกิจดนตรีที่ไม่จำเป็นต้องการปฏิบัติเครื่องมือเอกในการสอบคัดเลือก แต่คณะกรรมการคัดเลือกจะให้ความสำคัญในการจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) การสัมภาษณ์มุมมองของผู้เรียนที่มองเข้ามาในอุตสาหกรรมดนตรีและบันเทิง และการแสดงแนวคิดในการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาอุตสาหกรรมดนตรีและบันเทิงให้ดียิ่งขึ้นไปในอนาคต

### ปัญหาที่พบของการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากร

1) แนวทางการเตรียมตัวการเข้าสอบคัดเลือก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวเกี่ยวกับหัวข้อปัญหานี้ว่า ด้วยความที่หลักสูตรสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิงเป็นการบูรณาการกันระหว่างนิเทศศาสตร์กับการบริหารธุรกิจจึงทำให้ภาพรวมของสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิงดูเป็นภาพกว้างมากทำให้ผู้เรียนไม่ทราบกรอบแนวทางการเตรียมตัวในการเข้าสอบคัดเลือกให้ตรงกับความคาดหวัง คณะกรรมการสอบ และอีกหนึ่งข้อสังเกตที่ผู้วิจัยพบคือ ไม่พบโรงเรียนในระบบการศึกษาทั่วไปที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาธุรกิจดนตรีอย่างเป็นกิจลักษณะ ทำให้กรอบความรู้ของผู้เข้าสอบไม่ชัดเจนและขาดผู้ให้ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการเตรียมตัวการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง



2) ผู้ปกครองไม่ทราบว่ามีผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาที่สามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้างในอุตสาหกรรมดนตรีและบันเทิงในปัจจุบัน และประกอบกับค่านิยมและทัศนคติที่ผู้ปกครองมีสาขาอาชีพทางด้านดนตรี และทางครอบครัวของผู้เรียนขาดองค์ความรู้การวางแผนธุรกิจ และการจัดการธุรกิจ สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง

### แนวทางการแก้ปัญหาผู้เรียนที่ไม่ได้มาตรฐานในการเข้าศึกษาสาขาดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากร

1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้จัดเตรียมการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเตรียมตัวเพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในการเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง มหาวิทยาลัยศิลปากร ในช่องทางที่ผู้ที่มีความสนใจที่จะเข้าศึกษาต่อโดยมีการจัดกิจกรรม Open house เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเตรียมตัวความพร้อมด้านข้อมูล โดยผ่านช่องทางออนไลน์ และมีประชาสัมพันธ์ข้อมูลไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง

2) ทางสาขามีการจัดกิจกรรม Open house มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้พบกับคณะอาจารย์ผู้สอนสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง และมีการเชิญกลุ่มศิษย์เก่าของสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง รวมถึงบุคลากรที่มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมดนตรีในสังคมปัจจุบันมาแบ่งปันแนวคิดเพื่อให้คำแนะนำข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อในสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิงแก่ผู้เรียนและครอบครัว

สรุปได้ว่าผู้เรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อสาขาธุรกิจดนตรีและบันเทิง คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน ความสามารถด้านธุรกิจ ความรู้ทั่วไปเพื่อสร้างธุรกิจดนตรี ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลงนอกจากนี้ยังพบถึงการรายงานปัญหาเกี่ยวกับแนวทางการเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อและผู้เรียนขาดพื้นฐานด้านความรู้ทางการผลิตดนตรี

จากข้อมูลดังกล่าวที่ทำการวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ สาขาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยรังสิตและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาดำเนินออกแบบการจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โดยคำนึงถึงการแก้ปัญหาตามที่ผู้ให้ข้อมูลได้รายงานในการเก็บข้อมูลในงานครั้งนี้และสร้างผลการวิเคราะห์กรอบสมรรถนะ



รายวิชาดนตรีเพื่อบรรจุลงในรายวิชาของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยต่อไป

จากการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) เกี่ยวกับการจัดการโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, รายวิชาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 โรงเรียน, เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย, การสัมภาษณ์ผู้เรียนรับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและกลุ่มคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารมาสังเคราะห์เป็นสมรรถนะทางดนตรีดนตรีจำนวน 3 หัวข้อและสมรรถนะย่อย 19 หัวข้อ

#### **4.2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ที่ได้จากศึกษาเอกสารเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย**

ผู้วิจัยได้จัดทำตารางแสดงผลการวิเคราะห์ที่ได้จากศึกษาเอกสารเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตและการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายเพื่อที่จะนำสมรรถนะทางดนตรีที่ผ่านการวิเคราะห์มาสร้างเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (program learning outcome) ในรายวิชาดนตรีของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

#### **ผลการวิเคราะห์กรอบสมรรถนะของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต**

การสังเคราะห์สมรรถนะของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์สมรรถนะของผู้เรียนจากการวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จุดประสงค์ของแผนการเรียนและแนวทางการวัดและประเมินผลของการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี ประกอบกับการวิเคราะห์เกณฑ์คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสองกลุ่ม ซึ่งแสดงในตารางวิเคราะห์สมรรถนะดังต่อไปนี้

### 3 สมรรถนะหลัก 19 สมรรถนะย่อย

#### สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

- มาตรฐานสมรรถนะที่ 1 ทักษะการบรรเลงเดี่ยว
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 2 ทักษะการบรรเลงรวมวง
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 3 ทักษะการบรรเลงในสไตล์ต่าง ๆ
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 4 ทักษะการบรรเลงบันไดเสียง
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 5 ทักษะการบรรเลงอาร์เปจ
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 6 ทักษะการบรรเลงแบบฝึกหัดที่กำหนดให้
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 7 ทักษะความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 8 ทักษะด้านโสตประสาท

#### สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี

- มาตรฐานสมรรถนะที่ 9 ความรู้เกี่ยวกับหลักการทำงานของไมโครโฟน
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 10 ความรู้เกี่ยวกับประเภทของไมโครโฟน
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 11 ความรู้เกี่ยวกับหลักการกำเนิดเสียง
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 12 ความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของสัญญาณ
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 13 ความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานอุปกรณ์ไฟฟ้าเบื้องต้น
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 14 ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ในระบบเสียง
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 15 ความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคโนโลยีดนตรี

#### สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี

- มาตรฐานสมรรถนะที่ 16 ความรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ความรู้เกี่ยวกับทางด้าน

ธุรกิจ

- มาตรฐานสมรรถนะที่ 17 ความรู้เกี่ยวกับทางด้านธุรกิจ
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 18 ความรู้ทั่วไปเพื่อการสร้างธุรกิจดนตรี
- มาตรฐานสมรรถนะที่ 19 ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลง

ตารางต่อไปนี้เป็นารเก็บข้อมูลด้วยสอบถามผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียนในรายวิชาดนตรี ออกมาให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เกณฑ์การเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตเป็น

กรอบสมรรถนะในรายวิชาดนตรีที่เหมาะสมและมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการสร้างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Program Learning Outcome) ของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นการสร้างให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนไปใช้ในกระบวนการสอบคัดเลือกสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1) สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โดยมุ่งเน้นด้านแนวการปฏิบัติทั้งบรรเลงคนเดียวและบรรเลงรวมวงอย่างถูกต้อง ความคล่องตัวในการบรรเลงสไตล์ดนตรีประเภทต่าง ๆ และแบบฝึกหัดที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึง มีความรู้ในด้านทฤษฎีและด้านโสตทักษะ สำหรับการเข้าสอบวัดมาตรฐานของศูนย์วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับ 12

#### ตารางที่ 8 ตารางอธิบายสมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

สมรรถนะ	คำอธิบายมาตรฐานสมรรถนะ	สาระการเรียนรู้
1. สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี	1. ทักษะการบรรเลงเดี่ยว	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีที่เรียนอย่างถูกต้อง หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการบรรเลงดนตรีโดยใช้เทคนิค วิธีการต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม
	2. ทักษะการบรรเลงรวมวง	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีด้วยบทเพลงเป็นกลุ่ม ได้อย่างถูกต้องทั้งจังหวะทำนองและมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
	3. ทักษะการบรรเลงในสไตล์ต่าง ๆ	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีในรูปแบบ Pop Bossa R&B ของแต่ละเครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสมกับรูปแบบที่กำหนดให้
	4. ทักษะการบรรเลงบันไดเสียง	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีในบันไดเสียงเมเจอร์, ไมเนอร์ ที่

สมรรถนะ	คำอธิบายมาตรฐานสมรรถนะ	สาระการเรียนรู้
		คณะกรรมการกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
	5. ทักษะการบรรเลงอาร์เปโจ	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีในอาร์เปโจที่คณะกรรมการกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
	6. ทักษะการบรรเลงแบบฝึกหัดที่กำหนดให้	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีสากลในแบบฝึกหัดของแต่ละเครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสมกับรูปแบบที่กำหนดให้
	7. ทักษะความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี	เนื้อหาความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีสากลที่ประกอบไปด้วย เครื่องหมายกำกับจังหวะ ค่าของตัวโน้ต ชั้นคู่คอร์ด การวิเคราะห์บทเพลงที่กำหนดให้
	8. ทักษะด้านโสตประสาท	การปฏิบัติทักษะโสตประสาท ได้แก่ การขับร้องชั้นคู่ บันไดเสียง การจดบันทึกโน้ต

2) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ควรมีความรู้ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติด้านเทคโนโลยีดนตรี และมีประสบการณ์ในการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง โดยเน้นการประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียนภาคทฤษฎีไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 9 ตารางอธิบายสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี

สมรรถนะ	คำอธิบายมาตรฐานสมรรถนะ	คำอธิบาย
2. สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี	9. ความรู้เกี่ยวกับหลักการทำงานของไมโครโฟน	ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการรับเสียงของไมโครโฟนรูปแบบการรับเสียง (Polar Pattern) ในแบบรูปแบบต่าง ๆ
	10. ความรู้เกี่ยวกับประเภทของไมโครโฟน	ความรู้เกี่ยวกับหลักการทำงานของไมโครโฟน ประเภทของไมโครโฟนที่ใช้ในการทำงานยุคปัจจุบัน ลักษณะของเสียงของไมโครโฟนแต่ละประเภท
	11. ความรู้เกี่ยวกับหลักการกำเนิดเสียง	ความรู้เกี่ยวกับหลักการกำเนิดของเสียง ความรู้เกี่ยวกับกฎของเดซิเบลที่เกี่ยวข้องกับระดับพลังงานของเสียง
	12. ความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของสัญญาณ	ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานสำหรับการทำงานของระบบเครื่องที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำงาน
	13. ความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานอุปกรณ์ไฟฟ้าเบื้องต้น	ความรู้เกี่ยวกับการทำงานของแรงดันไฟฟ้า กฎของโอห์ม หลักการทำงานของสายสัญญาณรูปแบบต่าง ๆ
	14. ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ในระบบเสียง	ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานอุปกรณ์ของการทำงานเกี่ยวกับระบบเสียงอย่างเช่น Direct box , Amplifier , ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการทำงานของ Digital protocol ที่เป็นระบบการ

สมรรถนะ	คำอธิบายมาตรฐานสมรรถนะ	คำอธิบาย
		ทำงานในอุตสาหกรรมดนตรีในปัจจุบัน
	15. ความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคโนโลยีดนตรี	ความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานการใช้โปรแกรมทำผลงานเพลงที่ใช้ในอุตสาหกรรมดนตรีในปัจจุบัน

3) สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ควรมีความรู้ในด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติด้านธุรกิจดนตรี มีแนวคิดและมุมมองในเรื่องธุรกิจดนตรีที่เหมาะสมกับบริบทของบริบทการพัฒนาารูปแบบการดำเนินธุรกิจเบื้องต้น

#### ตารางที่ 10 ตารางอธิบายสมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี

สมรรถนะ	คำอธิบายมาตรฐานสมรรถนะ	คำอธิบาย
3. สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี	16. ความรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษจากการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
	17. ความรู้เกี่ยวกับทางด้านธุรกิจ	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานทางธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบทสังคมในยุคปัจจุบัน
	18. ความรู้ทั่วไปเพื่อการสร้างธุรกิจดนตรี	การนำแนวคิดทางธุรกิจมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมดนตรีในการวางแผนงานด้านต่าง ๆ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การสื่อสารข้อมูลออกไปสู่สาธารณชน การสร้างรายได้ในธุรกิจดนตรี
	19. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลง	ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมค่ายเพลงในปัจจุบัน และการนำ



สมรรถนะ	คำอธิบายมาตรฐานสมรรถนะ	คำอธิบาย
		แนวคิดทางด้านธุรกิจมาอธิบาย โครงสร้างและจุดประสงค์ของ การทำงาน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะด้านดนตรีสำหรับผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี มี 3 หัวข้อหลักที่ผู้พัฒนาหลักสูตรควรนำมาเป็นจุดประสงค์การสร้างให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ที่ใกล้เคียงกับข้อมูลที่วิเคราะห์ สามารถสรุปตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ว่าผู้พัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ต้องกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้สอนในรายวิชาดนตรีต่าง ๆ ในโครงสร้างหลักสูตรสร้างสมรรถนะด้านดนตรีให้กับผู้เรียน และกระบวนการคัดเลือกประสบการณ์คือแนวทางการคัดเลือกเนื้อหาที่เป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านดนตรีตามกรอบที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ไว้ กระบวนจัดประสบการณ์จะอยู่ในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้แนวคิดวิวัฒนาการนิยม ที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในการลงมือปฏิบัติผ่านการแสดงผลงาน โครงการแสดงดนตรีของโรงเรียนหรืองานกิจกรรมเพื่อสาธารณชนภายนอก ครูผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม และขั้นตอนสุดท้ายเป็นการวัดและประเมินผลผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสในการสร้างแฟ้มสะสมงานเพื่อเป็นหลักฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้รับ การถ่ายทอดในส่วนของรายวิชาปฏิบัติดนตรี และจัดเตรียมการสอบช่วงสัปดาห์สุดท้ายของการเรียน การสอนสำหรับวิชาการที่ใช้การสอนแบบบรรยายเพื่อให้ผู้เรียนมีพร้อมในสมรรถนะในรายวิชาดนตรี ในการสอบคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตต่อไป

## บทที่ 5

### ผลการวิพากษ์ร่างหลักสูตร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้รวบรวมสมรรถนะที่จำเป็นในรายวิชาดนตรีสำหรับการร่างหลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวทางการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โดยมีจุดประสงค์นำกรอบสมรรถนะรายวิชาดนตรีที่ได้จากการวิเคราะห์มาเป็นกำหนดผลการเรียนที่คาดหวัง ในส่วนของรายวิชาเพิ่มเติมที่ตามจุดเน้นของสถาบันการศึกษา ร่วมกับวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระของโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในร่างหลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวทางการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ผู้วิจัยได้นำสมรรถนะหลัก 3 รายการและสมรรถนะย่อย 19 รายการ มากำหนดในเนื้อหาวิชาดนตรีให้ครบถ้วน แต่จะแบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ด้าน ซึ่งจะแสดงเป็นลักษณะของแผนที่แสดงความรับผิดชอบสมรรถนะจากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) ต่อไป โดยในตอนที 3 นี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.1 ผลการจัดทำ (ร่าง) หลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน

5.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรต้นแบบของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

5.3 ผลการปรับปรุงหลักสูตรต้นแบบของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

5.4 สรุปแนวคิดของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

#### 5.1 ผลการจัดทำ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ เป็นผลของวิจัยที่นำไปสู่การออกแบบหลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้สมรรถนะของผู้เรียนในรายวิชาดนตรี เป็นกรอบในการออกแบบ รวมถึงนำข้อมูลในตอนที 1 และตอนที 2 มา

วิเคราะห์ในการจัดทำร่างหลักสูตรต้นแบบของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ มีรายละเอียดที่ได้จากวิเคราะห์ 6 หัวข้อดังนี้

5.1.1 ประชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5.1.2 สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร

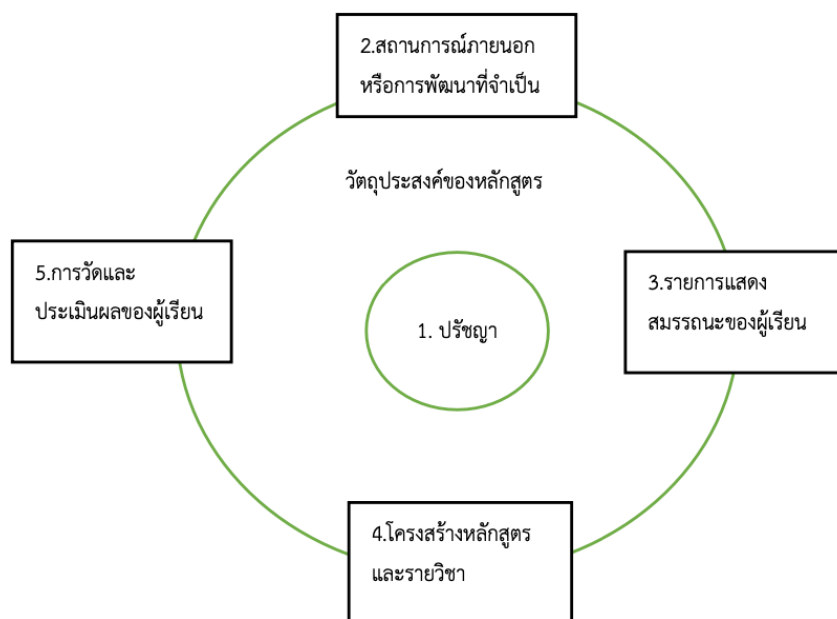
5.1.3 รายการแสดงสมรรถนะของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1.4 โครงสร้างรายวิชา

5.1.5 แนวทางการจัดการเรียนการสอน

5.1.6 แนวทางการวัดและประเมินผลการของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

ดังแสดงเป็นภาพที่ 4

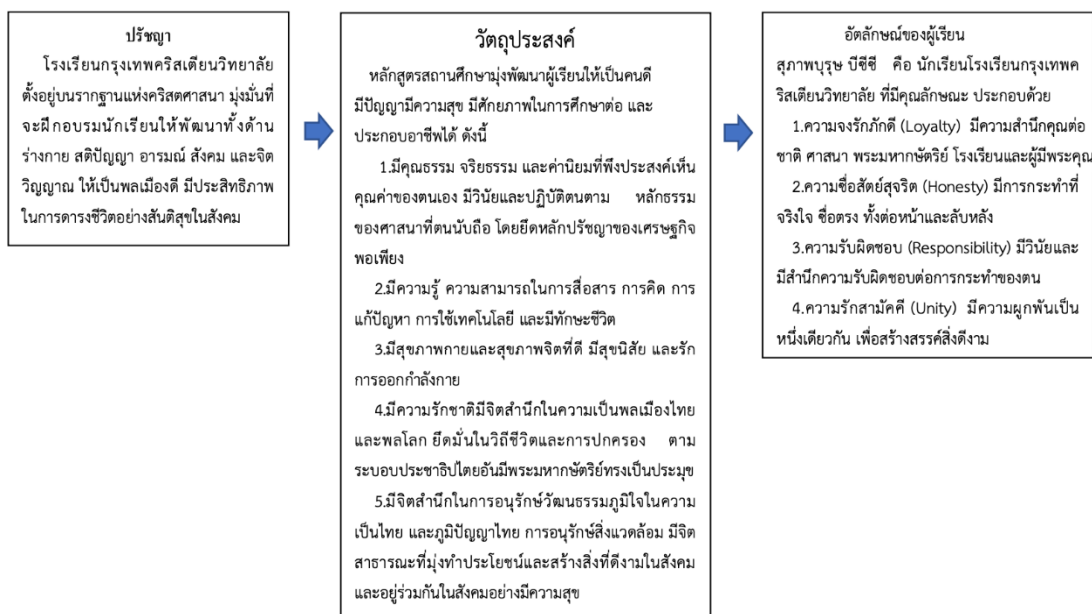


ภาพที่ 4 รายละเอียดของ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

#### 5.1.1 ประชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

จากการวิเคราะห์โครงสร้างแผนการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบกับการเก็บข้อมูลของแบบสอบถามผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยสามารถ

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรให้สถานศึกษาควรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ปรัชญา อัตลักษณ์ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่คาดหวัง รายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติมตามจุดเน้นของสถานศึกษา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร แนวทางการวัดและประเมินผลของการจัดการเรียนการสอน ดังแสดงในภาพที่ 5



ภาพที่ 5 ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

### 5.1.2 สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร

1) แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566-2570) ซึ่งต้องการให้สถานศึกษาเป็นฟันเฟืองสำคัญของการพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพในการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืนของโลก สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต บนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 13, 2565)

2) การพัฒนารูปแบบจากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนจากการเรียนแบบเน้นการบรรยายมาเป็นแนวคิดการเน้นสมรรถนะของผู้เรียนของกระทรวงศึกษาธิการโดยมีจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนที่ไม่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่พบเจอได้อย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นการสร้างสภาพปัญหาให้ผู้เรียนได้มีกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่

สามารถแสดงสมรรถนะ การนำองค์ความรู้ที่ได้รับการศึกษามาแก้ปัญหาหรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์

3) แนวโน้มของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งประชาคมโลกเชื่อมโยงสื่อสารได้อย่างรวดเร็วทั่วถึง เนื่องจากการพัฒนาของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลของทุกภูมิภาคเข้าด้วยกัน ซึ่งผู้เรียนต้องมีทักษะการรู้เท่าทันเทคโนโลยี (ICT Literacy) เนื่องจากมีข้อมูลจำนวนมากมหาศาลที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ สามารถคัดเลือกข้อมูล แยกแยะวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อมูลเพื่อนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) กระแสการปรับเปลี่ยนของบริบทสังคมที่เกิดขึ้นในการศึกษาศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อภาพรวมการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ผู้เรียนต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมทักษะที่มีความจำเป็นในการศึกษาศตวรรษที่ 21 และการดำรงชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness) ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civic Literacy) ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

5) ความเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตที่มีการนำแนวคิดการสำรวจความต้องการผู้ใช้บัณฑิตของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมดนตรียุคปัจจุบันมาปรับใช้เป็นแนวทางทางในการสร้างผลลัพธ์ที่ต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตสามารถเข้าสู่การประกอบอาชีพสายงานดนตรีได้อย่างเหมาะสมในรูปแบบการประกอบอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป

### 5.1.3 รายการแสดงสมรรถนะของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สมรรถนะด้านดนตรีของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีร่วมกับการลักษณะการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรของรายวิชาดนตรี จากการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อกำหนดสมรรถนะด้านดนตรีออกเป็น 3 ด้าน โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนที่สำเร็จหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีมีความพร้อมด้านสมรรถนะดนตรีที่เตรียมเข้าสู่ขั้นตอนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งแบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 หัวข้อดังนี้

1) สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โดยมุ่งเน้นด้านแนวการปฏิบัติทั้งบรรเลงคนเดียว

และบรรเลงรวมวงอย่างถูกต้อง ความคล่องตัวในการบรรเลงสไตล์ดนตรีประเภทต่าง ๆ และแบบฝึกหัดที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึง มีความรู้ในด้านทฤษฎีและด้านสไตล์ทักษะ

### ตารางที่ 11 สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

สมรรถนะ	คำอธิบายมาตรฐานสมรรถนะ	คำอธิบาย
สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี	1. ทักษะการบรรเลงเดี่ยว	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีที่เรียนอย่างถูกต้อง หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการบรรเลงดนตรีโดยใช้เทคนิค วิธีการต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม
	2. ทักษะการบรรเลงรวมวง	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีด้วยบทเพลงเป็นกลุ่ม ได้อย่างถูกต้องทั้งจังหวะทำนอง
	3. ทักษะการบรรเลงในสไตล์ต่าง ๆ	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีในรูปแบบ Pop Bossa R&B ของแต่ละเครื่องดนตรีได้ อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสมกับรูปแบบที่กำหนดให้
	4. ทักษะการบรรเลงบันไดเสียง	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีในบันไดเสียง เมเจอร์, ไมเนอร์ ที่คณะกรรมการกำหนดให้ ได้อย่างถูกต้อง
	5. ทักษะการบรรเลงอาร์เปจ	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีในอาร์เปจที่คณะกรรมการกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
	6. ทักษะการบรรเลงแบบฝึกหัดที่กำหนดให้	การปฏิบัติบรรเลงเครื่องดนตรีในแบบฝึกหัดของแต่ละเครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสมกับรูปแบบที่กำหนดให้
	7. ทักษะความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี	เนื้อหาความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีสากลที่ประกอบไปด้วย เครื่องหมายกำกับจังหวะ ค่าของตัวโน้ต ชั้นคู่ คอร์ด การวิเคราะห์บทเพลงที่กำหนดให้
	8. ทักษะด้านสไตล์ประสาท	การปฏิบัติทักษะสไตล์ประสาท ได้แก่ การขับร้องชั้นคู่ บันไดเสียง การจดบันทึกโน้ต

2) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ควรมีความรู้ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติด้านเทคโนโลยีดนตรี และ



มีประสบการณ์ในการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง โดยเน้นการประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียน  
ภาคทฤษฎีไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### ตารางที่ 12 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี

สมรรถนะ	มาตรฐานสมรรถนะ	คำอธิบาย
สมรรถนะด้าน เทคโนโลยี ดนตรี	9. ความรู้เกี่ยวกับหลักการทำงาน ของไมโครโฟน	ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการรับเสียงของ ไมโครโฟนรูปแบบการรับเสียง (Polar Pattern) ในแบบรูปแบบต่าง ๆ
	10. ความรู้เกี่ยวกับประเภทของ ไมโครโฟน	ความรู้เกี่ยวกับหลักการทำงานของ ไมโครโฟน ประเภทของไมโครโฟนที่ใช้ใน การทำงานยุคปัจจุบัน ลักษณะของเสียง ของไมโครโฟนแต่ละประเภท
	11. ความรู้เกี่ยวกับหลักการกำเนิด เสียง	ความรู้เกี่ยวกับหลักการกำเนิดของเสียง ความรู้เกี่ยวกับกฎของเดซิเบลที่เกี่ยวข้อง กับระดับพลังงานของเสียง
	12. ความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ของสัญญาณ	ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงาน สำหรับการทำงานของระบบเครื่องที่ เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการ ทำงาน
	13. ความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานอุปกรณ์ ไฟฟ้าเบื้องต้น	ความรู้เกี่ยวกับ การทำงาน ของ แรงดันไฟฟ้า กฎของโอห์มหลักการ ทำงานของสายสัญญาณรูปแบบต่าง ๆ
14. ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ในระบบ เสียง	ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานอุปกรณ์ของ การทำงานเกี่ยวกับระบบเสียงอย่างเช่น Direct box , Amplifier , ค ว า ม ร ู้ เกี่ยวกับรูปแบบการทำงานของ Digital protocol ที่เป็นระบบการทำงานใน อุตสาหกรรมดนตรีในปัจจุบัน	
15. ความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับเทคโนโลยีดนตรี	ความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานการใช้โปรแกรม ทำผลงานเพลงที่ใช้ในอุตสาหกรรมดนตรี ในปัจจุบัน	

3) สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ควรมีความรู้ในด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติด้านธุรกิจดนตรี มีแนวคิดและมุมมองในเรื่องธุรกิจดนตรีที่เหมาะสมกับบริบทของบริบทการพัฒนา รูปแบบการดำเนินธุรกิจเบื้องต้น

### ตารางที่ 13 สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี

สมรรถนะ	มาตรฐานสมรรถนะ	คำอธิบาย
สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี	16. ความรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษจากการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
	17. ความรู้เกี่ยวกับทางด้านธุรกิจ	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานทางธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบทสังคมในยุคปัจจุบัน
	18. ความรู้ทั่วไปเพื่อการสร้างธุรกิจดนตรี	การนำแนวคิดทางธุรกิจมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมดนตรีในการวางแผนงานด้านต่าง ๆ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การสื่อสารข้อมูลออกไปสู่สาธารณชน การสร้างรายได้ในธุรกิจดนตรี
	19. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลง	ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมค่ายเพลงในปัจจุบัน และการนำแนวคิดทางด้านธุรกิจมาอธิบายโครงสร้างและจุดประสงค์ของการทำงาน

#### 5.1.4 โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

1) จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีจะมีจำนวนหน่วยกิต 102 หน่วยกิต (ตามประกาศของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ที่ 77 หน่วยกิตเป็นเกณฑ์ในการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

2) โครงสร้างหลักสูตร

- 1) รายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ 41 หน่วยกิต
- 2) รายวิชาเพิ่มเติมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น 61 หน่วยกิต
- 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน/กิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร
- 4) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา
- 5) รายวิชา

ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญของการสร้างรายวิชาดนตรีจากตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เพื่อที่จะนำมาเป็นกรอบในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาเดิม และทำการนำเสนอรายวิชาใหม่ที่สามารถนำเสนอและสร้างสมรรถนะด้านดนตรีของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีความจำเป็นในการศึกษาศตวรรษที่ 21 รวมถึงการวิเคราะห์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาจำนวน 18 รายวิชา ซึ่งแบ่งได้เป็นรายวิชาที่ได้จากสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและรายวิชาที่ได้จากผลการศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิตดังรายละเอียดในตารางที่ 14

**ตารางที่ 14** ข้อเสนอแนะและเหตุผลเพื่อกำหนดรายวิชาดนตรีในหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	สมรรถนะของผู้เรียน	ข้อเสนอแนะและเหตุผลการกำหนดรายวิชา	รายวิชา
1	ความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	เพื่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีทั้งด้านการบรรเลงเดี่ยวและบรรเลงกลุ่ม ตั้งแต่ ม.4 - ม.6 ให้มีองค์ความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีสากล โสต ทักษะประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก การปฏิบัติเครื่องดนตรีเอกทั้งการบรรเลงเดี่ยวและบรรเลงกลุ่ม การ	1) วิชาปฏิบัติทักษะและรวมวง 1-6 2) วิชาทฤษฎีและโสตประสาท 1-6 3) วิชาเปิดโลกทัศน์ดนตรี 4) วิชาสังคีตนิยม

ลำดับ	สมรรถนะของ ผู้เรียน	ข้อเสนอแนะและเหตุการณ์ กำหนดรายวิชา	รายวิชา
		<p>บรรเลงบันไดเสียงเมเจอร์ , ไมเนอร์, อาเปโจ, แบบฝึกหัดเทคนิคประจำเครื่องดนตรี การบรรเลงดนตรีในสไตล์ Bossa, Blue, R&amp;B รับผิดชอบสมรรถนะที่ 1-8</p>	
2	<p>ความสามารถด้านเทคโนโลยีดนตรี</p>	<p>เนื่องจากปัจจุบันความรู้เกี่ยวกับการผลิตดนตรีโดยการใช้เทคโนโลยีดนตรีมีส่วนสำคัญในการสร้างผลงานของผู้เรียนเพื่อเป็นช่องทางในการนำเสนอความสามารถในด้านทักษะดนตรีและนำมาใช้เป็นแฟ้มสะสมงานของตนเอง ประกอบกับแนวโน้มของอุตสาหกรรมดนตรีที่มีความต้องการนักดนตรีที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดนตรีจะเป็นที่ต้องการในการทำงานมากยิ่งขึ้น รับผิดชอบสมรรถนะที่ 9-15</p>	1) วิชาเทคโนโลยีดนตรี 1-2
3	<p>ความสามารถด้านธุรกิจดนตรี</p>	<p>เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทางด้านธุรกิจดนตรีในระดับพื้นฐาน การกำหนดทิศทางของการดำเนินกิจกรรมทางดนตรีให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโครงสร้างค่ายเพลงในปัจจุบันเพื่อใช้เป็นเป็นกรอบวางแผนรูปแบบของกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับ</p>	1) วิชาธุรกิจดนตรี 1-2

ลำดับ	สมรรถนะของ ผู้เรียน	ข้อเสนอแนะและเหตุผลการ กำหนดรายวิชา	รายวิชา
		อุตสาหกรรมดนตรีที่จะเกิดขึ้นใน อนาคต รับผิดชอบสมรรถนะที่ 16-19	

โดยสรุปของการนำเสนอรายวิชาดนตรีสำหรับแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรีจำนวน 18 วิชาเป็น รายวิชาที่ถูกรับรองสมรรถนะทางด้านดนตรีเพื่อสร้างให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการคัดเลือกผู้เรียนเข้า ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย และผู้วิจัยสรุปการนำเสนอรายวิชา ดนตรีที่ควรมีในหลักสูตรแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรี จำนวน 18 รายวิชา ซึ่งจะแสดงแผนที่กระจาย ความรับผิดชอบสมรรถนะในรายวิชาดนตรีดังภาพที่ 6 – 8

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบสมรรถนะจากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) โดยแสดงให้เห็นถึงรายวิชาในหลักสูตรที่รับผิดชอบต่อสมรรถนะของผู้เรียนในรายวิชา ดนตรีของแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

แผนที่หลักสูตร (Curriculum Mapping) เป็นเอกสารที่ใช้แสดงรายละเอียดและใช้อธิบาย ผลความสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามที่แนวคิดของ เจคอบ (Heidi H. Jacob) แผนที่ หลักสูตรเป็นกระบวนการที่แสดงถึงสิ่งที่ครูผู้สอนต้องชี้แจงต่อนักเรียนผ่านรายวิชา และเป็นแนวทาง รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของบทเรียน หน่วยการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ที่สามารถตรวจสอบได้จริง (Association for Supervision and Curriculum Development Alexandria, 2009)

ในงานวิจัยครั้งนี้จะแสดงรายวิชาดนตรีที่สร้างสมรรถนะของผู้เรียนในแผนการเรียนรู้ศิลป์- ดนตรี ตามที่ผู้วิจัยได้จัดทำแผนที่หลักสูตรเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสมรรถนะของผู้เรียนใน รายวิชาดนตรีที่ถูกรับรองอยู่ในรายวิชาเพิ่มเติมของหลักสูตรแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิด หลักสูตรฐานสมรรถนะ เรียกว่า “แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบสมรรถนะทางดนตรีสู่ รายวิชาดนตรี โดยจัดแบ่งตาม 3 สมรรถนะหลัก 19 สมรรถนะโดยใช้สัญลักษณ์ ● = เป็นความ รับผิดชอบในรายวิชา ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการศึกษาสมรรถนะทางด้านดนตรีซึ่งเป็นแนวคิด เกี่ยวกับทักษะจึงมีรูปแบบการรับผิดชอบรายวิชาเป็นการรับผิดชอบเพียงอย่างเดียว เนื่องจาก ต้องการแสดงให้เห็นถึงความครบถ้วนในรายวิชาของหลักสูตรที่สามารถสร้างสมรรถนะให้ผู้เรียนมี สมรรถนะครบถ้วน รวมถึงการแบ่งตามองค์ประกอบหลัก โดยผู้วิจัยได้พิจารณาจากรายวิชาว่ามี

จุดเด่นของสมรรถนะใดในรายวิชานั้น ๆ ซึ่งจะเป็นการแสดงความครอบคลุมสมรรถนะรายวิชาดนตรี  
ที่ถูกบรรจุอยู่ในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี







แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรรายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบในรายวิชา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

รหัสวิชา	ชื่อวิชา/หน่วยกิต	สมรรถนะด้านการแสดงดนตรี								สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี								สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
รายวิชาดนตรีในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี																					
ศ32235	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 3 (1 นก.)	●	●	●	●	●	●	●	●												
ศ32236	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 4 (1 นก.)	●	●	●	●	●	●	●	●												
ศ32207	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโซลโด ทักษะ 3 (1 นก.)																				
ศ32208	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโซลโด ทักษะ 4 (1 นก.)																				
ศ31232	เทคโนโลยีดนตรี 1 (1 นก.)																			●	●
ศ31233	เทคโนโลยีดนตรี 2 (1 นก.)																			●	●

ภาพที่ 7 แผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้รายวิชา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรรายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบในรายวิชา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

รหัสวิชา	ชื่อวิชาหน่วยกิต	สมรรถนะด้านการแสดงดนตรี								สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี								สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
รายวิชาดนตรีในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี																					
ศ33227	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 5 (1 นก.)	●		●	●	●	●	●													
ศ33228	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 6 (1 นก.)	●	●	●	●	●	●	●													
ศ33250	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโสตทักษะ 5 (1 นก.)																				
ศ33251	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโสตทักษะ 6 (1 นก.)																				
ศ30262	ธุรกิจดนตรี 1 (1 นก.)																		●	●	●
ศ30240	ธุรกิจดนตรี 2 (1 นก.)																		●	●	●

ภาพที่ 8 แผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตฐานผลการเรียนรู้รายวิชา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

จากตาราง ผู้วิจัยได้นำเสนอรายวิชาดนตรีจำนวน 18 รายวิชา ซึ่งในภาพรวมของทุกวิชาที่นำเสนอจะครอบคลุมสมรรถนะทางดนตรีทั้ง 3 สมรรถนะในแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรี โดยในทุกรายวิชาจะมีสมรรถนะที่เป็นความรับผิดชอบหลักที่เกี่ยวข้อง

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบนี้มีความอิสระและยืดหยุ่นแก่ครูผู้สอนที่สามารถเพิ่มเติมรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหาวิชาให้มากกว่าแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบที่ผู้วิจัยนำเสนอ ตามความเชี่ยวชาญของอาจารย์แต่ละท่านและความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนในรายวิชานั้น

### 5.1.5 แนวทางการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้งกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรีและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตแนวทางการจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ ต้องใช้หลักการดังนี้

แนวทางจัดประสบการณ์สำหรับผู้เรียนโดยใช้แนวคิดของปรัชญาวิวัฒนาการนิยม (Progressivism) คือ การจัดการเรียนการสอนให้ความสำคัญของประสบการณ์ของผู้เรียนและการทดลองมีความสำคัญที่สุดของการเรียนรู้และการเรียนรู้เป็นเรื่องของการลงมือปฏิบัติมากกว่าความรู้ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับแนวทางการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีของหลักสูตร (อรุวดี รุจีเกียรติกาจร, 2535)

โดยผู้สอนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ในแบบ Learning by doing ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนจัดประสบการณ์ในรูปแบบการเรียนจากประสบการณ์ตรง ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ เสาะหาข้อมูล พิจารณาหาข้อสรุป และมีรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการหาความรู้ตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม (วรวิทย์ วิศนสรากร, 2544)

ผู้สอนต้องนำแนวคิดการจัดการเรียนแบบอุปนัย (Inductive methods) เข้ามาประยุกต์ใช้ในรายวิชาดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน และจากประสบการณ์มานำมาทำการสรุปให้ผู้เรียนและใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการศึกษาศตวรรษที่ 21 ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-based learning), การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) ที่มีรูปแบบที่เหมาะสมกับการสร้างประสบการณ์ในภาคส่วนของรายวิชาดนตรีเพื่อสร้างสมรรถนะให้กับผู้เรียนสามารถมีความพร้อมสำหรับการเตรียมตัวเข้าสู่การเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต และผู้สอนวางแผนการจัดประสบการณ์ใน

รายวิชาดนตรีให้ผู้เรียนมีโอกาสในการนำองค์ความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดออกมาเป็นความสามารถในการปฏิบัติ รวมถึงทักษะด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นการศึกษาศตวรรษที่ 21 (ทศนา เขมมณี, 2533; เตือนใจ ดดี, 2554)

### 5.1.6 แนวทางการวัดและประเมินผล

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป-ดนตรีและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตแนวทางการประเมินผลของแผนการเรียนศิลป-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ ต้องมีลักษณะสำคัญของแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะผู้สอนต้องจัดเตรียมแนวทางการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลาย และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนพบเจอกับสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ ทักษะ เจตคติมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวคิดดังนี้

1) วัดจากพฤติกรรม/การกระทำ/การลงมือปฏิบัติ ที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ในสถานการณ์หรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนดให้ มีหลักฐานการปฏิบัติที่สามารถตรวจสอบได้

2) การประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) ในสิ่งที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (portfolio assessment) เพื่อให้แนวทางบรรลุวัตถุประสงค์ของแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

3) การใช้สถานการณ์เป็นฐาน ผู้สอนต้องมีการศึกษาบริบทความเปลี่ยนแปลงของการศึกษา บริบทสังคมตามยุคต่าง ๆ และเตรียมรูปแบบการเรียนการสอนที่มีการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงสมรรถนะด้านดนตรีออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ

4) การวัดประเมินหลังการเรียน รูปแบบการประเมินผลในภาคส่วนนี้ผู้สอนควรนำมาใช้วัดผลในส่วนรายวิชาที่เป็นการสอนบรรยาย เพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ผ่านมาในปีการศึกษาว่ามีความรู้อยู่ในระดับที่ผู้สอนคาดหวังและสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดการวัดประเมินผลรายวิชาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีและ รูปแบบการวัดประเมินมิได้มีเพียงการแสดงดนตรีเท่านั้น ผู้เรียนจึงนำเสนอแนวทางการสอบแบบการแสดงประกอบการบรรยายและมีการบันทึกวีดิโอในการแสดง ซึ่งมีขั้นตอนที่เพิ่มเติมจากการสอบทักษะปกติคือต้องมีการวิเคราะห์บทเพลงที่แสดงเพื่อแสดงสมรรถนะในด้านความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี แนวคิดการนำเสนอและจึงแสดงอย่างถูกต้อง ตรวจสอบสมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติดนตรี ส่วนการบันทึกวีดิโอก็ถือเป็นหลักฐานการปฏิบัติสามารถใช้ตรวจสอบเพื่อวัดและประเมินผลได้

ผู้วิจัยได้นำแนวทางการวัดและประเมินผลของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนที่ว่าด้วยแนวคิดการประเมินการเรียนการสอนมาใช้เป็นเกณฑ์ในการดำเนินการ อีกทั้งมีรายละเอียดของรูปแบบการวัดประเมินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสพบเจอ สถานการณ์ ปัญหา ในรูปแบบที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้จากสมรรถนะด้านดนตรี มาประยุกต์ใช้เหมาะสมกับรูปแบบสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการ ประเมินสมรรถนะของผู้เรียนตามข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรสมรรถนะและนำมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาให้รูปแบบการวัดประเมินผลในรายวิชาดนตรีที่เป็น รายวิชาภาคปฏิบัติมีการที่ผู้เรียนจะสามารถแสดงสมรรถนะด้านต่าง ๆ ทางดนตรีออกมาอย่าง เป็นรูปธรรม

การประเมินผลเพื่อสำเร็จการศึกษา ต้องเป็นไปตามกรอบของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เป็นข้อบังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนที่ สำเร็จการศึกษาจากแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะของโรงเรียน กรุงเทพมหานครคริสเตียนวิทยาลัยมีคุณสมบัติที่พร้อมจะเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อใน ระดับปริญญาบัณฑิตต่อไป

## 5.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิด หลักสูตรฐานสมรรถนะของโรงเรียนกรุงเทพมหานครคริสเตียนวิทยาลัย ดังนี้

### 1) ด้านความชัดเจนและความสำคัญของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องในหัวข้อที่ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้ได้มีการรวบรวม สมรรถนะที่ผู้เรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อในสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตควรจะต้องมี คุณสมบัติตามกรอบสมรรถนะในร่างหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ยังมีการคาดการณ์ถึงสถานการณ์ที่ สายอาชีพนักดนตรีได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ชีวิตใหม่ (New Normal) ผลกระทบจากการระบาดของไวรัส Covid-19 ที่ส่งผลกระทบต่อารดำเนินชีวิต การ ประกอบกิจการ ภาพรวมเศรษฐกิจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดทางด้านธุรกิจดนตรีเข้ามาบรรจุเป็น สมรรถนะสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันแนวทางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกที่ดำเนินไป อย่างรวดเร็ว กล่าวคือในสังคมปัจจุบันนักดนตรีที่มีความสามารถเพียงทักษะการแสดงเพียงอย่างเดียว อาจจะพบกับปัญหาในการประกอบอาชีพดนตรี ผู้เชี่ยวชาญบางท่านแสดงความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาจจะสามารถระบุสมรรถนะทางเทคโนโลยีเพิ่มเติมและมีความ



เฉพาะเจาะจงให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะประยุกต์ใช้สมรรถนะของตนเองเพื่อสร้างชิ้นงานที่มีคุณภาพระดับมาตรฐานและสามารถใช้แนวคิดจากสมรรถนะด้านธุรกิจดนตรีเป็นเครื่องมือในการวางกลยุทธ์แนวทางการนำเสนอผลงานให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญคิดว่าหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความสนใจเฉพาะทางด้านดนตรีมีความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตได้อย่างเหมาะสม

## 2) ด้านความสอดคล้องของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นกับสภาพการศึกษาในปัจจุบัน

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันว่าเนื่องด้วยสถานการณ์ของโลกยุคปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมด้านต่าง ๆ รูปแบบของการศึกษา การรับรู้ของผู้เรียนที่เกิดค่านิยมใหม่ ๆ อย่างเช่น การให้ความสำคัญของปริญญาบัตรน้อยลง ทุกข้อที่กล่าวมานี้เป็นการส่งสัญญาณที่ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการพัฒนาหลักสูตรที่ใช้ในการศึกษาต้องเข้ามาศึกษาความต้องการของผู้เรียน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม บริบทแวดล้อมในการศึกษา สิ่งเหล่านี้ทุกข้อควรถูกพิจารณาเพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบเนื้อหาของหลักสูตรให้ตอบสนองผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และมีแนวคิดเห็นตรงกันว่าหลักสูตรการศึกษาในอนาคตจะพัฒนาโดยใช้กรอบเวลาที่ลดน้อยลง แต่จะต้องการผลลัพธ์ที่มากขึ้นส่งผลให้ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องปรับกระบวนการทำงานให้เหมาะสมกับรูปแบบการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

## 3) ด้านความเหมาะสมของสมรรถนะวิชาดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า กรอบสมรรถนะในรายวิชาดนตรีที่ผู้วิจัยวิเคราะห์และเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร (documentary analysis) มาตั้งเป็นกรอบสมรรถนะในรายวิชาดนตรีของผู้เรียนแต่ละชั้นปีมีความเหมาะสมตามรายวิชาที่กำหนดไว้ในแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญมีคำแนะนำให้มีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากอุตสาหกรรมดนตรีในอนาคต เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้สมรรถนะของผู้เรียนมีความเหมาะสมต่อบริบทการพัฒนาของอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อการนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตต่อไปในภายภาคหน้า มีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาดนตรีของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีควรมีการทดสอบสมรรถนะของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนมีโอกาสรปรับปรุงแนวทางการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและสถานการณ์ที่พบเจอ

#### 4) ด้านการปรับปรุงและพัฒนาของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ารายวิชาที่ผู้วิจัยนำมาบรรจุไว้ในการพัฒนาหลักสูตรมีความเหมาะสมกับรูปแบบการศึกษาในโลกยุคปัจจุบันที่แนวทางการจัดการเรียนการสอนมีได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 และสอดคล้องกับรูปแบบอุตสาหกรรมดนตรีที่ให้คุณค่ากับผลงานของศิลปินที่ เป็นผู้สร้างงาน และมีการแสดงตัวตนของศิลปินจะเกิดแนวทางที่เรียกว่าความเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งจากการวิพากษ์หลักสูตรในครั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับรายวิชาการปฏิบัติทักษะดนตรีที่มีได้เป็นเพียงวิชาที่เป็นการสอนให้นักเรียนได้พัฒนาเพียงทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีเพียงเท่านั้นที่ให้ความสำคัญ แต่ผู้พัฒนาหลักสูตรได้วิเคราะห์คุณสมบัติทางด้านเทคโนโลยีดนตรีและธุรกิจดนตรีมาปรับรายละเอียดและใช้เป็นส่วนสำคัญของโครงสร้างรายวิชาดนตรีที่มีจุดประสงค์ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของรูปแบบการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและยังได้คำนึงเป้าหมายของผู้เรียนที่มุ่งเน้นการสร้างให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่จะได้รับคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตที่เป็นเป้าหมายของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

#### 5) ด้านความครอบคลุมของรายวิชา เนื้อหาสาระของรายวิชาดนตรีและความสัมพันธ์ของรายวิชา เนื้อหาสาระกับแผนที่การกระจายความรับผิดชอบสรรณะจากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาของรายวิชาดนตรี ที่อยู่ในหลักสูตรสามารถสร้างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Course Learning Outcome) ให้ผู้เรียนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีได้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะในรายวิชาดนตรีด้านที่มีความสำคัญต่อขั้นตอนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต เนื่องจากขั้นตอนที่ผู้วิจัยวิเคราะห์เกณฑ์การศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายมาสร้างเป็นกรอบสมรรถนะในรายวิชาดนตรีของหลักสูตรและขั้นตอนการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต โดยการให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) สัมภาษณ์กรอบสมรรถนะทั้ง 3 ด้านของรายวิชาดนตรีที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้นจากเกณฑ์การคัดเลือกและแสดงความเห็นถึงความจำเป็นของรายการสมรรถนะที่อยู่ในหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีเป็นไปในทิศทางที่ผู้วิจัยได้คาดคะเน หลังจากนั้นจึงใช้กรอบสมรรถนะที่กำหนดขึ้นแสดงการกระจายความรับผิดชอบสมรรถนะจากหลักสูตรรายวิชาดนตรี ซึ่งเป็นแผนที่ที่ผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม แต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับรูปแบบในการนำไปปฏิบัติจริงของผู้สอน ที่เป็นหน้าที่ของผู้พัฒนาหลักสูตรต้อง

มีหน้าที่ตรวจสอบการจัดแผนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และการถ่ายทอดเนื้อหาครบถ้วนตามจุดประสงค์ของรายวิชาดนตรีที่มีจุดประสงค์ในการสร้างสมรรถนะในรายวิชาของผู้เรียนในหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม

#### 6) การจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีในหลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีที่จะมีได้เป็นเพียงการสอบวัดและประเมินผลช่วงกลางภาคและช่วงปลายภาคตามการจัดการเรียนในรายวิชาทั่วไป แต่ผู้พัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องสื่อสารถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ผ่านการปฏิบัติจริง (Learning by doing) และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสในการแสดงสมรรถนะที่เป็นองค์ความรู้ด้านดนตรีออกมาอย่างเหมาะสม อย่างเช่น ในรายวิชาปฏิบัติทักษะดนตรีจะมีได้เป็นเพียงการจัดการแสดงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้แสดงควรมีการจัดทำรายงานเพลงทักษะการแสดงเป็นชิ้นงานออกมาประกอบกับการบรรยายเพื่อแสดงสมรรถนะในด้านความรู้ของทฤษฎีดนตรี รูปแบบของบทประพันธ์ ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ในรูปแบบของการบรรยายก่อนการแสดง (Concert Lecture) ที่เป็นส่วนที่มีความสำคัญในแนวคิดการจัดการหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีบทบาทในการแสดงออกให้เห็นถึงสมรรถนะ องค์ความรู้ แนวทางการแก้ปัญหาและเลือกตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผลลัพธ์ของงานออกมาเป็นที่พอใจกับผู้เรียนและผู้สอนได้อย่างเหมาะสม

#### 7) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีในหลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นสอดคล้องกันในส่วนขอประเด็นของการประเมินผลของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้จัดทำชิ้นงานและทำการนำเสนอแนวคิดที่มาจากผลงานของผู้เรียน และการจัดทำโครงการงานของผู้เรียนที่เป็นงานแสดงผลงานประจำปี ผู้สอนและผู้เรียนควรตกลงร่วมกันใช้แนวคิดกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) และแนวคิดโครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) เพื่อเป็นการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนนำสมรรถนะประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานและสร้างประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันเป็นทีม การยอมรับความคิดเห็นของอื่น การสร้างความเป็นผู้นำ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการสร้างให้ผู้เรียนมีความพร้อมเข้าสู่การทำงานในสังคมในยุคปัจจุบันที่มีค่านิยมให้ความสำคัญทักษะ

ด้านการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นมากกว่าองค์ความรู้หรือความเชี่ยวชาญและแนวโน้มที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความแสดงออกของสมรรถนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

#### 8) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำว่า การพัฒนาหลักสูตรหลังจากนี้จะถูกรวบรวมให้ใช้เวลาน้อยลง แต่เนื้อหาที่ผู้พัฒนาหลักสูตรจะถูกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจะสร้างปัญหาให้กับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เพราะสมรรถนะต่าง ๆ ที่ผู้พัฒนาหลักสูตรได้คัดเลือกมาอยู่ในโครงสร้างรายวิชาจะมีปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากหลายปัจจัย เช่น ค่านิยมของผู้เรียนยุคใหม่ที่ไม่ได้มองการศึกษาในระบบจะเป็นเครื่องที่สร้างความสำเร็จในการใช้ชีวิตได้ หรือการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีที่ส่งผลเป็นอย่างไรทั้งในด้านที่ส่งเสริมการศึกษาที่มีการค้นหาข้อมูลที่มีประสิทธิภาพเป็นอย่างมากและสร้างโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้เรียนที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ขาดโอกาสและด้วยสิ่งทีพัฒนาไปอย่างรวดเร็วการที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาออกมาพบว่ามีสิ่งที่ไม่สามารถนำมาใช้ประกอบอาชีพได้ตามจุดประสงค์อย่างที่ว่าวางแผนไว้ และความรู้ที่เกิดขึ้นและสามารถนำมาประกอบอาชีพได้มีอายุสั้นลงส่งผลให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ในสิ่งใหม่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

### 5.3 ผลการปรับปรุงหลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนรู้ศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการปรับปรุงหลักสูตรต้นแบบแผนการเรียนรู้ศิลป์ - ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ประเด็นข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	ข้อคิดเห็นต่อ	
	หลักสูตรปรับปรุง	เหตุผลและการปรับปรุง
1. วิสัยทัศน์ของหลักสูตร	✓	ผู้เชี่ยวชาญต้องการให้วิสัยทัศน์ของหลักสูตรสามารถสะท้อนสมรรถนะทางด้านดนตรีเพิ่มเติมในวิสัยทัศน์ของหลักสูตร จึงได้มีการเพิ่มเติมในส่วนองวิสัยทัศน์ในแนวทางที่ชี้แจงผลลัพธ์ของ

ประเด็นข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	ข้อคิดเห็นต่อ หลักสูตร ปรับปรุง คงเดิม	เหตุผลและการปรับปรุง
		หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านดนตรีตามความต้องการของผู้เรียน
2. จุดประสงค์การพัฒนาหลักสูตร	✓	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้งสองข้อเป็นเป้าหมายที่ต้องการสร้างผลลัพธ์ให้ผู้เรียนที่สำเร็จแผนการเรียนนี้มีความพร้อมในการเตรียมตัวในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตที่ชัดเจนอยู่แล้ว และมีคำแนะนำให้เพิ่มเติมการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการเข้าศึกษาต่อในรูปแบบการแสดงความร่วมมือระหว่างองค์กรกับมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับแผนการเรียน
3. ประเด็นบางประเด็นของสถานการณ์ภายนอก	✓	ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยการรวมประเด็นแนวโน้มของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเข้าถึงข้อมูลยุคปัจจุบัน ร่วมกับการเรียนรู้ทักษะการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนเป็นการพัฒนาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง
4. แนวทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรี	✓	ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับแนวทางการสร้างองค์ความรู้รายวิชาดนตรีผ่านประสบการณ์ในการปฏิบัติจริง ผู้จัดการเรียนการสอนต้องให้ความสำคัญในหลักฐานการเรียนรู้ในรูปแบบที่เป็นชิ้นงาน การจัดโครงการการแสดงผลงานของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างแฟ้มสะสมงาน



ประเด็นข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	ข้อคิดเห็นต่อ หลักสูตร ปรับปรุง คงเดิม	เหตุผลและการปรับปรุง
		(portfolio) ที่มีคุณภาพเหมาะสมในการเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตในอนาคต
5. การประเมินหรือการตรวจสอบสมรรถนะ		กระบวนการประเมินหรือการตรวจสอบสมรรถนะด้านดนตรีของผู้เรียนเป็นส่วนที่เพิ่มเติมนอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้ แต่คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ควรมีแนวทางในการพัฒนาการวัดสมรรถนะในรายวิชาดนตรีออกเป็นระดับของการเรียนรู้และสามารถแจจแจงออกมาเป็นลำดับขั้นต่อไปในอนาคต
6. การตรวจสอบนิยามของคำว่าหลักสูตรต้นแบบ		ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยปรับจาก หลักสูตรต้นแบบเป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นเป็นแบบฉบับเพื่อสามารถใช้เป็นเค้าโครงหลักสูตรให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

จากผลการวิพากษ์ร่างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถสรุปได้ว่า

จากแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ผู้วิจัยนำเสนอแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนดังนี้

การกำหนดจุดประสงค์ ผู้เข้าร่วมกระบวนการวิพากษ์มีความเห็นไปทิศทางเดียวกัน ในการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรและมีการให้ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างโอกาสในการร่วมมือ



ระหว่างโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาดนตรี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากผู้เรียนและผู้ปกครองในระยะยาว

การคัดเลือกประสบการณ์ ผู้เข้าร่วมการวิพากษ์ให้แนวคิดที่ผู้วิจัยได้อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตเป็นรูปแบบการศึกษาความต้องการจากผู้ใช้จริงและพร้อมกับการสำรวจปัญหาที่ผู้สอนในมหาวิทยาลัยกำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน เป็นแนวคิดที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและมีความเหมาะสมต่อรูปแบบการศึกษาในปัจจุบัน

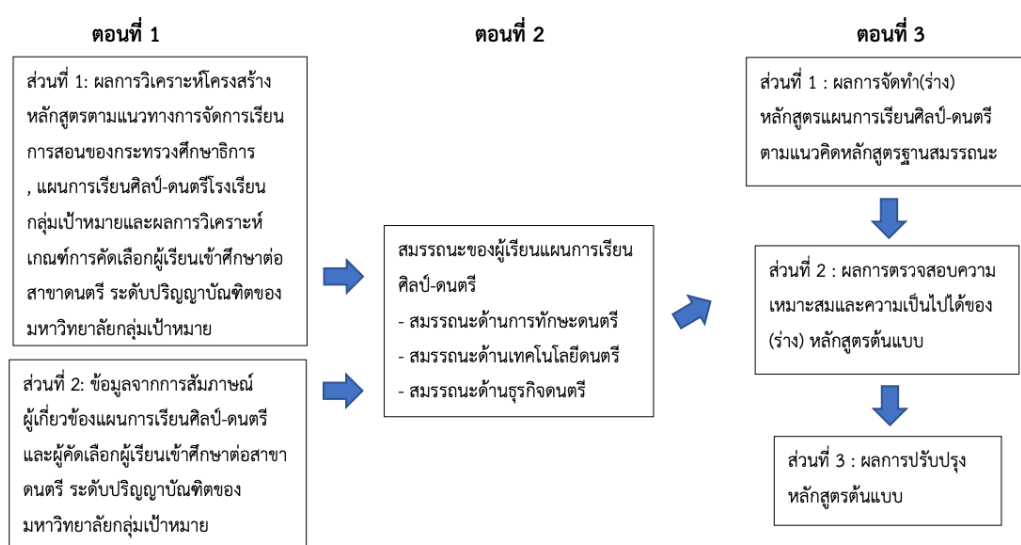
การจัดประสบการณ์ กระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่ผู้วิจัยนำเสนอกับผู้วิพากษ์มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันในแนวคิดการเรียนรู้สำหรับรายวิชาดนตรีผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เท่าที่ผู้สอนจะสามารถมอบโอกาสต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนได้เพื่อส่งเสริมองค์ความรู้ที่มีความพร้อมสำหรับการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต

การประเมินผล ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในแนวทางรูปแบบการประเมินที่มีความเหมาะสมต่อรูปแบบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่เป็นการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญในการเรียนรู้โดยการปฏิบัติและเห็นด้วยในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ในรูปแบบชิ้นงาน โครงการเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต

จากผลการวิพากษ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์ที่จัดทำขึ้นในครั้งนี้ มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนตามบริบทการศึกษาในปัจจุบัน ทั้งในด้านการกำหนดจุดประสงค์ที่มีน้าบริบทวิสัยทัศน์การคัดเลือกประสบการณ์ของผู้เรียน การจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนและการประเมินผลที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ด้านดนตรีและส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงาน โครงการเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นำสมรรถนะที่ได้รับการถ่ายทอดมาประยุกต์ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านดนตรี กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมสังคีตในการกำหนดจุดประสงค์ การคัดเลือกประสบการณ์ การจัดแนวทางการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลโดยคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงเรียนมาเป็นส่วนพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตรและการศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ให้ครบถ้วนเพื่อความเหมาะสมในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น (จารึก ศุภพงศ์, 2546)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความจำเป็นสำหรับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1) 1.1 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐาน พ.ศ. 2551 แผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและเกณฑ์การเข้าศึกษาต่อ สาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต 1.2 ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต ตอนที่ 2) กรอบสมรรถนะในรายวิชาดนตรีสำหรับผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ตอนที่ 3) ร่างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิด โดยทั้ง 3 ตอนมีความเชื่อมโยงกันตามแผนภาพดังนี้



ภาพที่ 9 แผนผังความเชื่อมโยงของผลการวิเคราะห์ข้อมูล

#### 5.4 สรุปแนวคิดของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยใช้กรอบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่ 1. การกำหนดวัตถุประสงค์ 2. การคัดเลือกประสบการณ์ 3. การจัดประสบการณ์เรียนรู้ 4. การประเมินผล (Tyler, 1949) เป็นกรอบแนวทางในการนำเสนอภาพรวมของงานวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

##### ขั้นที่ 1 กำหนดจุดมุ่งหมาย

จากการศึกษาการเอกสารและการเก็บข้อมูลโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่ามีการนำวิสัยทัศน์และหลักการดำเนินงานของโรงเรียนเข้ามาเป็นส่วนประกอบในการกำหนดวัตถุประสงค์ รวมถึงการกำหนดผลลัพธ์ที่ผู้เรียนควรมีหลังจากสำเร็จการเรียนหลักสูตร เป็นการศึกษา

ผลลัพธ์ที่ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย ซึ่งสรุปออกมาดังนี้

### วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. สามารถพัฒนาสมรรถนะด้านดนตรีของผู้เรียนสำหรับการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต
2. การสร้างให้ผู้เรียนรู้มิติดนตรีในเชิงลึกเพื่อมีโอกาสให้วิเคราะห์ความเหมาะสมกับความต้องการของตนเอง
3. การสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21

### ขั้นที่ 2 การคัดเลือกประสบการณ์

จากการศึกษาเอกสารเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมายและการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ผู้วิจัยสามารถนำมาข้อมูลสังเคราะห์เรียบเรียงเป็นแนวคิดการจัดประสบการณ์สำหรับผู้เรียน ดังนี้

- 1) *สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี* หมายถึงความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โดยมุ่งเน้นด้านแนวการปฏิบัติทั้งบรรเลงคนเดียวและบรรเลงรวมวงอย่างถูกต้อง ความคล่องตัวในการบรรเลงรูปแบบดนตรีประเภทต่าง ๆ (style) และแบบฝึกหัดที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงมีความรู้ในด้านทฤษฎีและด้านโสตทักษะสำหรับการเข้าสอบวัดมาตรฐานของศูนย์วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับ 12
- 2) *สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดนตรี* หมายถึงความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ควรมีความรู้ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติด้านเทคโนโลยีดนตรี และมีประสบการณ์ในการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง โดยเน้นการประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียนภาคทฤษฎีไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) *สมรรถนะด้านธุรกิจดนตรี* หมายถึงความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ควรมีความรู้ในด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติด้านธุรกิจดนตรี มีแนวคิดและมุมมองในเรื่องธุรกิจดนตรีที่เหมาะสมกับบริบทของบริบทการพัฒนาารูปแบบการดำเนินธุรกิจเบื้องต้น

### ขั้นที่ 3 การจัดประสบการณ์

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้งกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตแนวทางการจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ ต้องใช้หลักการดังนี้

แนวทางจัดประสบการณ์สำหรับผู้เรียนโดยใช้แนวคิดของปรัชญาวิวัฒนาการนิยม (Progressivism) คือ การจัดการเรียนการสอนให้ความสำคัญของประสบการณ์ของผู้เรียนและการทดลองมีความสำคัญที่สุดของการเรียนรู้และการเรียนรู้เป็นเรื่องของการลงมือปฏิบัติมากกว่าความรู้ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับแนวทางการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีของหลักสูตร

โดยผู้สอนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ในแบบ Learning by doing ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนจัดประสบการณ์ในรูปแบบการเรียนจากประสบการณ์ตรง ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ เสาะหาข้อมูล พิจารณาหาข้อสรุป และมีรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการหาความรู้ตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม (อรุณี รุจิเกียรติกำจร, 2535; วรวิทย์ วิศนสรากร, 2544)

ผู้สอนต้องนำแนวคิดการจัดการเรียนแบบอุปนัย (Inductive methods) เข้ามาประยุกต์ใช้ในรายวิชาดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน และจากประสบการณ์มานำมาสรุปให้ผู้เรียนและใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการศึกษาศตวรรษที่ 21 ไม่ที่จะเป็นการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-based learning), การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) ที่มีรูปแบบที่เหมาะสมกับการสร้างประสบการณ์ในภาคส่วนของรายวิชาดนตรีเพื่อสร้างสมรรถนะให้กับผู้เรียนสามารถมีความพร้อมสำหรับการเตรียมตัวเข้าสู่การศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต และผู้สอนวางแผนการจัดประสบการณ์ในรายวิชาดนตรีให้ผู้เรียนมีโอกาสในการนำองค์ความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดออกมาเป็นความสามารถในการปฏิบัติ รวมถึงทักษะด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นการศึกษาศตวรรษที่ 21

### ขั้นที่ 4 การประเมินผล

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตแนวทางการประเมินผลของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ ต้องมีลักษณะสำคัญของแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะผู้สอนต้องจัดเตรียมแนวทางการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลาย และสร้างโอกาสให้

ผู้เรียนพบเจอกับสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ ทักษะ เจตคติมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวคิดดังนี้

1. วัดจากพฤติกรรม/การกระทำ/การลงมือปฏิบัติ ที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ในสถานการณ์หรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนดให้ มีหลักฐานการปฏิบัติที่สามารถตรวจสอบได้

2. ใช้การประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) ในสิ่งที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (portfolio assessment) เพื่อให้แนวทางบรรลุวัตถุประสงค์ของแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

3. การใช้สถานการณ์เป็นฐาน ผู้สอนต้องมีการศึกษาบริบทความเปลี่ยนแปลงของการศึกษา บริบทสังคมตามยุคต่าง ๆ และเตรียมรูปแบบการเรียนการสอนที่มีการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงสมรรถนะด้านดนตรีออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การวัดประเมินหลังการเรียนรู้ รูปแบบการประเมินผลในภาคส่วนนี้ผู้สอนควรนำมาใช้วัดผลในส่วนรายวิชาที่เป็นการสอนบรรยาย เพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ผ่านมาในปี การศึกษาว่ามีความรู้ในระดับที่ผู้สอนคาดหวังและสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดการวัดประเมินผลรายวิชาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีและ รูปแบบการวัดประเมินมิได้มีเพียงการแสดงดนตรีเท่านั้น ผู้เรียนจึงนำเสนอแนวทางการสอบแบบการแสดงประกอบการบรรยายและมีการบันทึกวีดิโอในการแสดง ซึ่งมีขั้นตอนที่เพิ่มเติมจากการสอบทักษะปกติคือต้องมีการวิเคราะห์บทเพลงที่แสดงเพื่อแสดงสมรรถนะในด้านความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี แนวคิดการนำเสนอและจึงแสดงอย่างถูกต้อง ตรวจสอบสมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติดนตรี ส่วนการบันทึกวีดิโอก็ถือเป็นหลักฐานการปฏิบัติสามารถใช้ตรวจสอบเพื่อวัดและประเมินผลได้



## บทที่ 6

### สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญา ตอนที่ 2 การสร้างกรอบสมรรถนะรายวิชาดนตรีสำหรับผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตอนที่ 3 ผลการวิพากษ์ร่างหลักสูตร โดยมีผลการวิพากษ์ดังนี้

#### สรุปผลการวิจัย

**ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ**

*การกำหนดจุดประสงค์* ผู้เข้าร่วมกระบวนการวิพากษ์มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันในการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรและมีการให้ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างโอกาสในการร่วมมือระหว่างโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาดนตรี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากผู้เรียนและผู้ปกครองในระยะยาว

*การคัดเลือกประสบการณ์* ผู้เข้าร่วมการวิพากษ์ให้โอกาสผู้วิจัยได้อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตเป็นรูปแบบการศึกษาความต้องการจากผู้ใช้บัณฑิตและพร้อมกับการสำรวจปัญหาที่ผู้สอนในมหาวิทยาลัยกำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน เป็นแนวคิดที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและมีความเหมาะสมต่อรูปแบบการศึกษาในปัจจุบัน

*การจัดประสบการณ์* กระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่ผู้วิจัยนำเสนอกับผู้วิพากษ์มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันในแนวคิดการเรียนรู้สำหรับรายวิชาดนตรีผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เท่าที่ผู้สอนจะสามารถมอบโอกาสต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนได้เพื่อส่งเสริมองค์ความรู้ที่มีความพร้อมสำหรับการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต



*การประเมินผล* ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในแนวทางรูปแบบการประเมินที่มีความเหมาะสมต่อรูปแบบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีที่เป็นการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญในการเรียนรู้โดยการปฏิบัติและเห็นด้วยในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างหลักฐานการเรียนรู้ในรูปแบบชิ้นงาน โครงการงานเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต

### **หลักสูตรแผนการศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ**

กำหนดปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวทางการสร้างแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและการวิเคราะห์เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปได้ข้อมูลดังนี้

ปรัชญาของหลักสูตร : โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยคำนึงถึงปรัชญาของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งคริสต์ศาสนา มุ่งมั่นที่จะฝึกอบรมนักเรียนให้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ให้เป็นพลเมืองดีมีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางโดยกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

### **วัตถุประสงค์ :**

- 1) สามารถพัฒนาสมรรถนะด้านดนตรีของผู้เรียนสำหรับการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต
- 2) การสร้างให้ผู้เรียนรู้มิติดนตรีในเชิงลึกเพื่อมีโอกาสให้วิเคราะห์ความเหมาะสมกับความต้องการของตนเอง
- 3) การสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะกับบริบทสังคมในปัจจุบัน

### โครงสร้างหลักสูตร

1) การกำหนดเนื้อหารายวิชาดนตรี รายวิชาดนตรี 18 หน่วยกิต แสดงว่ารายวิชาตามนี้เป็นรายวิชาบังคับเรียนในหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

รายวิชาปฏิบัติทักษะและรวมวง	จำนวน 6 หน่วยกิต
รายวิชาทฤษฎีและสอดทักษะ	จำนวน 6 หน่วยกิต
รายวิชาเปิดโลกทัศน์ทางดนตรี	จำนวน 1 หน่วยกิต
รายวิชาสังคีตนิยม	จำนวน 1 หน่วยกิต
รายวิชาเทคโนโลยีดนตรี	จำนวน 2 หน่วยกิต
รายวิชาธุรกิจดนตรี	จำนวน 2 หน่วยกิต

### แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เนื้อหาในรายวิชาดนตรีของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ผู้สอนควรคัดเลือกเนื้อหาที่ผู้พัฒนาหลักสูตรกำหนดในคำอธิบายรายวิชา โดยคำนึงถึงประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะได้รับที่จะสามารถสร้างสมรรถนะด้านดนตรีผ่านการลงมือปฏิบัติในการปฏิบัติทักษะดนตรีในรูปแบบของสถานการณ์ที่ผู้เรียนพบในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งปัญหาสภาพจริงหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา และในส่วนของรายวิชาภาคทฤษฎีผู้สอนควรส่งเสริมให้มีการนำองค์ความรู้เข้ามาประยุกต์ใช้ และสามารถแสดงออกในรูปแบบของการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

### การประเมินผล

การวัดและประเมินผลในรายวิชาดนตรีของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับรายวิชาที่เป็นภาคปฏิบัติทักษะ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงผลงานด้านดนตรีออกในรูปแบบโครงการ กิจกรรมดนตรีและจัดทำบันทึกภาพและเสียงเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการเรียนรู้และแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีสมรรถนะด้านดนตรีอย่างเหมาะสม และในรายวิชาการสอนบรรยาย ผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอบแบบปรนัยและอัตนัยเข้ามาเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลและต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างผลงานเพื่อเตรียมใช้ในแฟ้มสะสมงานสำหรับการเตรียมตัวเข้าศึกษาสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต

## อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1. จากการพัฒนาหลักสูตรที่มีกระบวนการการคิดที่มีประสิทธิภาพหรือมีการวางกรอบการดำเนินงานที่ดีจะส่งผลให้ผลของการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler's Rationale) ที่มีนิยามของการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพในการสร้างให้ผู้เรียนเข้าถึงแนวทางการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวโดยการใช้ประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพดีที่สุดเท่าที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับ และในขั้นตอนการสรุปของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรจะต้องมีการประเมินถึงกระบวนการทั้งหมด จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย ขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ที่นักพัฒนาหลักสูตรดำเนินการไปตามลำดับและมีลักษณะเป็นวงจร (มาร์ต พัฒผล, 2562) ได้แก่

1) *การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร* การกำหนดจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ โรงเรียนมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนที่มีความต้องการเฉพาะด้านตามแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และโรงเรียนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความพร้อมสำหรับกระบวนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต

2) *การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้* ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของกลุ่มโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายมีแนวทางการกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่านมีการชี้แจงแนวทางการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีการนำบริบทความเปลี่ยนแปลงของสังคมการศึกษา ความต้องการทักษะด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อกระบวนการคัดเลือกสาขาดนตรีระดับปริญญาระดับบัณฑิตและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของอุตสาหกรรมดนตรีและบันเทิงมาเป็นส่วนสำคัญพิจารณาคัดเลือกประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

3) *การจัดประสบการณ์การเรียนรู้* แนวทางการการสร้างประสบการณ์ความเชี่ยวชาญด้านทักษะและความรู้เกี่ยวกับรายวิชาดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดการเรียนรู้อย่างลงมือทำนำมาใช้เป็นแนวคิดที่ปรับใช้ในรายวิชาที่เกี่ยวกับทักษะดนตรี โดยมีเป้าหมายการสร้างผลงานของผู้เรียนและนำไปใช้เป็นแฟ้มสะสมงาน (portfolio) ในแต่ละสถาบันมี

การร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและสาขาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือในการจัดการเรียนการสอนให้ดูมีมาตรฐานระดับสากล

4) *การประเมินผลหลักสูตร* ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับขั้นตอนประเมินหลักสูตรตามระยะเวลาของการพัฒนาหลักสูตรไม่มีการกำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตรเหมือนที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงผู้บริหารหลักสูตรของทางมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน ในระยะเวลา 5 ปีการศึกษาต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรเพื่อให้เนื้อหา แนวคิดมีความเหมาะสมกับยุคสมัยของสังคมอยู่เสมอ

จากการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยกับกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีไม่ได้มีการกล่าวถึงหลักการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ออกมาในการเก็บข้อมูล แต่ด้วยรูปแบบการจัดการลำดับขั้นตอนทั้งหมดของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งสามโรงเรียนทำไปในแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์เป็นแนวทางที่เป็นที่ยอมรับในทางปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายและขอแนะนำให้ผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรศึกษาขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์เพื่อการพัฒนาหลักสูตรการเรียนอย่างมีคุณภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรดนตรี สำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี : กรณีศึกษาโรงเรียนสังคตวิทยาที่พบการนำแนวคิดการกำหนดจุดประสงค์บริบทของสถานศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการวัดและประเมินผลเป็นกรอบในการดำเนินการในรูปแบบเดียวกันกับผลการวิจัยครั้งนี้ (จารึก ศุภพงศ์, 2546)

2. จากผลการสำรวจแนวทางการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่ามีการนำแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อแนวคิดการจัดหลักสูตรสมรรถนะ ที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนแสดงศักยภาพในการนำองค์ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่ผ่านการเรียนการสอนนำมาใช้ในสถานการณ์ การแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนประสบหรือเป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ผ่านสถานการณ์ที่ครูจัดขึ้นเพื่อการเรียนการสอนในหลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ ที่การเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้ฐานสมรรถนะเป็นเป้าหมาย คือ มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต มีการให้ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริงในสถานการณ์ในชีวิตจริง

3) การนำหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ไปใช้ในการ ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จากการพิจารณาเกี่ยวกับองค์ประกอบ ของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านสถานที่ โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับแนวทางการจัด ประสบการณ์ในการปฏิบัติทักษะดนตรี มีการจัดเตรียมห้องสำหรับการเรียนทักษะเดี่ยวและการเรียน รวมนวง ความพร้อมของด้านสถานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่พร้อมให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมรายวิชาปฏิบัติทักษะ และรายวิชาดนตรีที่เป็นรูปแบบการบรรยาย

ด้านความพร้อมของบุคลากร ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร หลักสูตรคัดเลือกผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสมดับความเชี่ยวชาญและยังส่งเสริม อนุมัติงบประมาณในรายวิชาต่าง ๆ จัดการอบรมให้ความรู้โดยผู้ประกอบอาชีพที่อยู่ในความสนใจ ของผู้เรียนเพื่อให้ความรู้และช่วยให้ข้อมูลในการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญา บัณฑิตเนื่องจากผู้เรียนได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรที่มีเหมาะสมกับแนวคิดและความ สนใจของผู้เรียน

ด้านความพร้อมของการสนับสนุน โรงเรียนส่งเสริมในด้านของสื่อการสารและการ สนับสนุนงบประมาณในด้านของสื่อการเรียนรู้ การสร้างกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสในการหา ประสบการณ์อย่างเช่น การจัดการแข่งขัน BCC String combo 2022 หรืองานคอนเสิร์ต “เมื่อขงโค บาน” ที่เป็นคอนเสิร์ตประจำปีของโรงเรียน งานรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปีการศึกษาสิ่งเหล่านี้ล้วน เป็นประสบการณ์และพื้นที่ให้กับผู้เรียนได้นำทักษะ องค์ความรู้ คุณลักษณะต่าง ๆ ออกมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่พบเจอ

ข้อมูลเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างมากในการพิจารณาการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรี ของสถานศึกษาในปัจจุบัน และในการดำเนินงานการเปิดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ผู้บริหารหลักสูตรควรมีความตระหนักเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว เพื่อจะสามารถตัดสินใจพัฒนาหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### ข้อเสนอแนะ

1) การนำแผนการแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับโรงเรียน กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยไปใช้กับโรงเรียนอื่น ควรมีการศึกษาบริบทแวดล้อม โครงสร้างหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนนั้น ๆ และปรับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนให้มีความ

เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนเพราะว่างานวิจัยชิ้นนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรี ตามบริบทของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

2) ควรมีการศึกษาเรื่องความต้องการเฉพาะคุณสมบัติของผู้เรียนแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี (needs assessment) ที่ผู้บริหารแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตของอุตสาหกรรม ดนตรีในเขตกรุงเทพและปริมณฑลเกี่ยวกับความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรีตามบริบทสังคมการศึกษาและรูปแบบอุตสาหกรรมในยุคอนาคต

3) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินการใช้หลักสูตรดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐาน สมรรถนะสำหรับโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เมื่อครบรอบการใช้หลักสูตร





## รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2562). *การสนทนากลุ่ม : เทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ*. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มค-มิย)
- จารึก ศุภพงศ์. (2546). *การศึกษาการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรดนตรี สำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เจริญ ตาอ้าย. (2540). *การจัดการศึกษาในยุคสมัยศตวรรษที่ 21*. สารพัฒนาหลักสูตร, (มกราคม - มีนาคม)
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2544). *หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. บริษัทวีพรินท์ (1991) จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- ชาย โปธิสิตา. (2562). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 8 ed.). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2561). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2562). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนใจ คคดี. (2554). *การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบอุปนัย ของ จอห์น สจ๊วต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา แคมมณี .(2540). *การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)*. ในทิตนา แคมมณี และสร้อยสน สกลรัตน์. *แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. (หน้า 1-12). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชำระ บัวศรี. (2531). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: เอรวิ้นการพิมพ์.
- ชำระ บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธนรัชต์การพิมพ์.
- บุษกร เขียวจินตาทานต์. (2561). *เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา*. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- พิมพ์สิริ โอบนายกุล. (2562). *การวิเคราะห์กิจกรรมดนตรีตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานกรณีศึกษา : หลักสูตรเตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภารดี ณ หนองคาย. (2557). *พัฒนาการของการจัดการศึกษาดนตรีในโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีระหว่างปี พ.ศ.2504 – 2555*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2553). *การศึกษาแบบกรณีศึกษา : Case Study*. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มารุต พัฒผล. (2562). *แนวคิดหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมการหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วรวิทย์ วศินสรากร. (2544). *ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาการศึกษา*. สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 12)*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเชิงรุก*. บริษัทเซ็นจูรี จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- สุรางค์ จันทวานิช. (2556). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 22)*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนโครงการห้องเรียนดนตรี*. บริษัทเซ็นจูรี จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. บริษัทเซ็นจูรี จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *รายงานเฉพาะเรื่อง 12 หลักสูตรและการเรียนการสอน*

- ฐานสมรรถนะ. บริษัทเซ็นจูรี จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). รายงานผลการวิจัยและพัฒนากรอบสมรรถนะผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นสำหรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. บริษัทเซ็นจูรี จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- อดุลย์ วังศรีคุณ. (2557). การศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21: ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา. วารสารศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีที่ 8 มิถุนายน 2557
- อธิป หัตถกิจ. (2554). การนำเสนอแนวทางการใช้หลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- อรวดี รุจิเกียรติกำจร. (2535). ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- อำนาจ จันทร์แป้น. (2532). การพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: ส.ทรัพย์การพิมพ์.
- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. New York: Addison Wesley Longman.
- Association for Supervision and Curriculum Development Alexandria. (2009). *Getting Result with Curriculum Mapping*. Facilitator's. Virginia USA.
- Bowen, G. (2009). *Document analysis as a qualitative research method*. Qualitative research journal, 9(2), 27 - 40. doi: <https://doi.org/10.3316/QRJ0902027>
- Carter V. Good, (1959). *Attude-Retrived*. Oterber 25,2009,from URL: <http://www.novabizz.Ace/Attitude.html>
- Creswell, J. W., & Cheryl, C. N. (2018). *Qualitative inquiry & research design* (4 th ed.). Los Angeles: SAGE.
- Incze, L. S. (2013). *Popular Guitar Pedagogy*. Master Thesis of Master of Arts in Educational Leadership. McGill University
- Kelly, A. V. (2004). *The Curriculum Theory and Practice*. 5th Edition. California: Sage Publications Inc.
- Mroziak, J. (2017). *A Pedagogy of Popular Music Through Technology & Aesthetic Education*. Doctoral Dissertation of Doctor of Education. Duquesne University. USA.
- Saylor, J. G. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. New York:

Holt, Rinehart and Winston.

Taba, Hilda. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York:Harcout Brace Jonovich.

Tyler, R. P. (1971). *Basic Principle of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago.

Zais, R. S. (1976). *Curriculum principles and Foundations*. New York: Harper & Row, Publishers.









## รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

### รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม  
ประธานหลักสูตรดนตรีตะวันตก  
วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ดร.อุทัย ศาสตร์รา  
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ  
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถมศึกษา
3. อาจารย์ศักดิ์ระพี รักตประจิด  
นักวิชาการ  
สังกัดสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา

### รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

1. อาจารย์ธนภุต ดั่งคงมนศรี หัวหน้าโครงการห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหอวัง
2. อาจารย์ศิริ กังวลทรัพย์ หัวหน้าศูนย์ดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี
3. อาจารย์ชัยสิทธิ์ เล็กประยูร หัวหน้าหลักสูตรแผนการเรียน BCC Next: music-track  
โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

กลุ่มผู้รับผิดชอบการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต

1. อาจารย์อัคราวิชญ์ พิริโยดม หัวหน้าสาขาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัย  
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์สิทธิ์ ราชรักษ์ หัวหน้าหลักสูตรธุรกิจดนตรีและบันเทิง  
มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. อาจารย์วีรภัทร อึ้งอัมพร หัวหน้าหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การ  
ผลิตดนตรี) วิทยาลัยดนตรี  
มหาวิทยาลัยรังสิต

### รายชื่อผู้ทรงตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ณัฐศรีณย์ ทฤษฎีคุณ  
วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วงศ์วิศ นิจิฐวิทยา  
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
3. อาจารย์วิชัย สีสุด  
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
4. อาจารย์ปอละเตียง สาเหลา  
วิทยากรผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
5. อาจารย์เอกภพ ศรีรักษา  
วิทยากรผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรสมรรถนะ สังกัดโรงเรียนรุ่งอรุณ





ภาคผนวก ข  
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร (โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี)
2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย
3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างผู้คัดเลือกผู้เรียนการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต
4. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการวิพากษ์ (ร่าง) หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสมรรถนะ
5. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

### 1. แบบวิเคราะห์เอกสาร (โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี)

แบบกรอกข้อมูลประกอบการวิเคราะห์เอกสารโครงสร้างหลักสูตร (ประมวลรายวิชา)

โรงเรียนที่มีการเปิดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

หัวข้อ	โรงเรียนหอวัง	โรงเรียนกรุงเทพ คริสเตียนวิทยาลัย	โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี
1. ชื่อรายวิชาภาษาไทย			
2. ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ			
3. สภาพรายวิชา			
4. จำนวนหน่วยกิต			
5. จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์			
6. วิธีการสอน			
7. วัตถุประสงค์			
8. สื่อการสอน			
9. การวัดและ ประเมินผล			

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

## 2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

แบบสัมภาษณ์ (Individual Interview) ผู้บริหารหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งออกเป็น ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเรื่องการบริหารหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. อายุของผู้ให้ข้อมูล ..... ปี

2. ตำแหน่งงานของผู้ให้ข้อมูล

- หัวหน้าฝ่ายวิชาการ  ผู้พัฒนาหลักสูตร
- หัวหน้างานห้องเรียนดนตรี/งานดนตรี/งานกิจกรรมดนตรี  ผู้ใช้หลักสูตร / ผู้สอน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. ระดับการศึกษา

ระดับปริญญาตรีจากสาขา

- ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์  ศิลปกรรมศาสตร์/ดุริยางค์ศาสตร์/ดุริยางค์ศิลป์
- อื่น ๆ
- มหาวิทยาลัย.....

ระดับปริญญาโทจากสาขา

- ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์  ศิลปกรรมศาสตร์/ดุริยางค์ศาสตร์/ดุริยางค์ศิลป์
- อื่น ๆ
- มหาวิทยาลัย.....

ระดับปริญญาเอกจากสาขา

- ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์  ศิลปกรรมศาสตร์/ดุริยางค์ศาสตร์/ดุริยางค์ศิลป์
- อื่น ๆ
- มหาวิทยาลัย.....

## 4. ประวัติการทำงาน / ประสบการณ์ทำงาน

.....

.....

## 5. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน.....ปี..... เดือน

ลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีระดับมัธยมปลายพอสังเขป

.....

.....

**ตอนที่ 2** ข้อมูลเรื่องการบริหารหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย  
โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.1 ท่านมีการนำวิสัยทัศน์และนโยบายของโรงเรียนมาปรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนอย่างไรบ้าง

- 1) จุดประสงค์ของการจัดตั้งแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีมีความเฉพาะเป็นพิเศษอย่างไร
- 2) ผู้ที่มีส่วนในจัดการเรียนการสอนมีการนำวิสัยทัศน์ของโรงเรียนมาใช้ในการวางนโยบายอย่างไรบ้าง
- 3) โครงสร้างการบริหารแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ในโรงเรียนของท่านเป็นอย่างไร

2.2 ทางโรงเรียนของท่านมีโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีอย่างไรบ้าง

- 1) การจัดการโครงสร้างรายวิชาดนตรี มีกรอบการดำเนินการด้วยวิธีอย่างไร การคัดเลือกรายวิชาเพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ผู้เรียนอย่างไร
- 2) ท่านมีแนวคิดที่จะพัฒนาหรือส่งเสริมหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีในอนาคต ด้วยกิจกรรมหรือวิธีการอื่น ๆ นอกเหนือจากปัจจุบันหรือไม่อย่างไร

2.3 วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ท่านมีแนวทางอย่างไรในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รายวิชากลุ่มวิชาแผนการเรียนเกี่ยวกับดนตรี และท่านพบปัญหาเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลอย่างไรบ้าง

- 1) แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชาทฤษฎีดนตรีและโสตทักษะ



- 2) แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเดี่ยว
- 3) แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชาปฏิบัติทักษะดนตรีรวมวง

2.4 ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชากลุ่มวิชาแผนการเรียนเกี่ยวกับดนตรีท่านพบปัญหาอะไรบ้าง

- 1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีที่พบ อาทิเช่น งบประมาณการจัดตารางเวลาเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมส่งเสริมของหลักสูตร

2.5 ข้อเสนอแนะ / ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม



### 3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกลุ่มผู้รับผิดชอบการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต

แบบสัมภาษณ์ (Individual Interview) ผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สมรรถนะของผู้เรียนและทัศนคติที่คาดหวังจากผู้เรียนที่เตรียมเข้าศึกษาต่อที่สาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. อายุของผู้ให้ข้อมูล ..... ปี

2. ตำแหน่งผู้ให้ข้อมูล

- หัวหน้าภาควิชา  ผู้พัฒนาหลักสูตร
- ผู้พัฒนาเกณฑ์การคัดเลือก  อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรี
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. ระดับการศึกษา

ระดับปริญญาตรีจากสาขา

- ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์  ศิลปกรรมศาสตร์/ดุริยางค์ศาสตร์/ดุริยางค์ศิลป์
- อื่น ๆ
- มหาวิทยาลัย.....

ระดับปริญญาโทจากสาขา

- ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์  ศิลปกรรมศาสตร์/ดุริยางค์ศาสตร์/ดุริยางค์ศิลป์
- อื่น ๆ
- มหาวิทยาลัย.....

ระดับปริญญาเอกจากสาขา

- ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์  ศิลปกรรมศาสตร์/ดุริยางค์ศาสตร์/ดุริยางค์ศิลป์
- อื่น ๆ
- มหาวิทยาลัย.....

## 4. ประวัติการทำงาน / ประสบการณ์ทำงาน

.....  
 .....

## 5. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน.....ปี..... เดือน

ลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกผู้เรียนเข้าสาขาคณตรี ในมหาวิทยาลัยอย่างไร

.....  
 .....

**ตอนที่ 2** สมรรถนะของผู้เรียนและทัศนคติที่คาดหวังจากผู้เรียนที่เตรียมเข้าศึกษาต่อที่สาขาคณตรี  
 ระดับปริญญาบัณฑิต

2.1 สมรรถนะของผู้เรียนและทัศนคติที่คาดหวังจากผู้เรียนที่จะเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยของท่าน  
 เป็นอย่างไร

1) ด้านความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน  
 2) ด้านระดับความรู้ด้านทฤษฎีและสไตล์ทักษะของผู้เรียนควรอยู่ในระดับขั้นต่ำตั้งแต่ระดับใด  
 ขึ้นไป อย่างเช่น ผู้เรียนผ่านการสอบวัดมาตรฐานระดับสากล ABRSM grade 5 ขึ้นไป เป็นต้น

2.1 ระดับความรู้ขั้นต่ำด้านทฤษฎีของผู้เรียนที่ท่านคาดหวังควรอยู่ในระดับใด

2.2 ระดับความรู้ขั้นต่ำด้านสไตล์ทักษะของผู้เรียนที่ท่านคาดหวังควรอยู่ในระดับใด

3) ด้านทัศนคติเกี่ยวกับสายอาชีพทางด้านดนตรี, ทัศนคติต่อด้านการศึกษาดนตรีในสาขา  
 เอกของผู้เรียน

2.2 ท่านพบปัญหาและอุปสรรคของผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยของท่านหรือไม่ ถ้าพบปัญหา  
 และอุปสรรคใดที่ท่านพบมากที่สุด

1) ปัญหาและอุปสรรคที่พบในด้านทัศนคติของผู้เรียนต่อการเข้าศึกษาต่อที่สาขาคณตรี  
 2) ปัญหาและอุปสรรคที่พบในด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน  
 3) ปัญหาและอุปสรรคที่อาจส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนที่จะเข้าศึกษาต่อ  
 สาขาคณตรี

4) ปัญหาและอุปสรรคที่พบในด้านความรู้ด้านทฤษฎีของผู้เรียนต่อการเข้าศึกษาต่อที่สาขา  
 คณตรี

2.3 จากปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่ที่พบของผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อ ที่ไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดคือเรื่องใดบ้าง และท่านมีวิธีการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มนี้อย่างไร

- 1) รูปแบบการเรียนปรับพื้นฐานช่วงก่อนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี มีลักษณะอย่างไร
- 2) ท่านมีจุดเน้นในด้านใด ในการเรียนปรับพื้นฐานสำหรับผู้เรียน เพราะเหตุใด
- 3) ท่านมีวิธีการ และกระบวนการติดตามพัฒนาการของผู้เรียนที่ไม่ได้มาตรฐานหลังจากปรับพื้นฐานอย่างไร
- 4) กรณีที่ผู้เรียนผ่านการปรับพื้นฐานแล้ว แต่ยังไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่ท่านกำหนด ท่านมีวิธีการและกระบวนการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร

2.4 ข้อเสนอแนะ / ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม



#### 4. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการวิพากษ์หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนา

##### แบบฟอร์มในการวิพากษ์หลักสูตร

หลักสูตร แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

คำชี้แจง ขอความกรุณาให้ท่านคณะกรรมการทุกท่านพิจารณาหลักสูตร แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดการจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะ แล้วช่วยวิพากษ์ว่าแต่ละหัวข้อถูกต้อง หรือเหมาะสมหรือไม่ และช่วยเสนอแนะหัวข้อที่ควรปรับปรุงแก้ไข และ นำส่งกลับมาที่งานกิจกรรมดนตรี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ภายในวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... เพื่อให้ทางผู้พัฒนาหลักสูตรได้นำข้อมูลสรุปและทำปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อนำเสนอหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีฉบับสมบูรณ์กับคณะกรรมการต่อไป

หัวข้อ	ควรปรับปรุง/แก้ไข	หมายเหตุ
1. ด้านความชัดเจนและความสำคัญของปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร		
2. ด้านความสอดคล้องของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นกับสภาพการศึกษาในปัจจุบัน		
3. ด้านความเหมาะสมของรายการแสดงสมรรถนะ วิชาดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6		
4. ด้านการปรับปรุงและพัฒนาของเนื้อหาสาระ รายวิชาในหลักสูตร		
5. ด้านความครอบคลุมของรายวิชา เนื้อหาสาระของ รายวิชาดนตรีและความสัมพันธ์ของรายวิชา เนื้อหา สาระกับแผนที่การกระจายความรับผิดชอบสรรณณะ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)		
6. การจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีในหลักสูตร		
7. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน รายวิชาดนตรีในหลักสูตร		
8. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ		

## 5. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

### แบบประเมินความเที่ยงตรงของคำถามในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อรวบรวมข้อมูลโครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

**คำชี้แจง** ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อคำถามต่อไปนี้มีความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของคำถามหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ( / ) ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงกับการพิจารณาของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่า คำถามนั้นเป็นคำถามที่ไม่ได้ตรงจุดประสงค์ในการเก็บข้อมูล
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าข้อคำถามเป็นคำถามที่ไม่ได้ตรงจุดประสงค์ในการเก็บข้อมูล
- +1 หมายถึง แน่ใจว่า คำถามนั้นเป็นคำถามที่ตรงจุดประสงค์ในการเก็บข้อมูล

คุณลักษณะ	ข้อคำถาม	ข้อคำถามย่อย	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			-1	0	+1	
ตอนที่ 2 ข้อมูล โครงสร้าง หลักสูตร แผนการเรียน ดนตรี ระดับ มัธยมศึกษา ตอนปลาย หมายถึง ข้อมูลที่มี ความสำคัญต่อ การจัด แผนการเรียน ศิลป์-ดนตรี ของโรงเรียน	2.1 ท่านมีการนำวิสัยทัศน์ และนโยบายของโรงเรียน มาปรับใช้เป็นแนวทางใน การบริหารแผนการเรียน ศิลป์-ดนตรีของโรงเรียน อย่างไรบ้าง	1. แผนการ เรียนศิลป์- ดนตรีของ โรงเรียนท่าน มุ่งเน้นในเรื่อง/ ด้านใดเป็น พิเศษ				
		2. ผู้ที่มีส่วนใน จัดการเรียน การสอนมีการ นำวิสัยทัศน์ ของโรงเรียนมา ใช้ในการวาง นโยบาย อย่างไรบ้าง				



คุณลักษณะ	ข้อความ	ข้อความย่อ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			-1	0	+1	
อาทิเช่น วิสัยทัศน์ของ โรงเรียน การ จัดโครงสร้าง รายวิชาดนตรี แนวทางการ ประเมินผล การเรียนรู้ รายวิชา เกี่ยวกับดนตรี ปัญหาที่พบใน การจัดการ เรียนการสอน		3. โครงสร้าง การบริหาร แผนการเรียน ศิลป์-ดนตรี ใน โรงเรียนของ ท่านเป็น อย่างไร				
	2.2. ทางโรงเรียนของท่าน มีโครงสร้างหลักสูตร แผนการเรียนศิลป์-ดนตรี อย่างไรบ้าง - กลุ่มวิชาสาระการเรียนรู้ 8 สาระ - กลุ่มวิชาแผนการเรียน เกี่ยวกับดนตรี - กลุ่มวิชาเลือกเสรี - กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	1. การจัดการ โครงสร้าง รายวิชาดนตรี มีกรอบการ ดำเนินการด้วย วิธีอย่างไร และ มีส่วนของการ คัดเลือก รายวิชาเพื่อ สร้างองค์ ความรู้ให้ ผู้เรียนอย่างไร				
		2. ท่านมี แนวคิดที่จะ พัฒนาหรือ ส่งเสริม หลักสูตร แผนการเรียน ศิลป์-ดนตรีใน				

คุณลักษณะ	ข้อความ	ข้อความย่อ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			-1	0	+1	
		อนาคต ด้วย กิจกรรมหรือ วิธีการอื่น ๆ นอกเหนือจาก ปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร				
	2.3. วิธีการประเมินผล การเรียนรู้ของแผนการ เรียนศิลป์-ดนตรี ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ท่านมีแนวทางอย่างไรใน การวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ รายวิชากลุ่มวิชา แผนการเรียนเกี่ยวกับ ดนตรี	1. แนวทางการ วัดและ ประเมินผลการ เรียนรู้ใน รายวิชาทฤษฎี ดนตรีโสต ทักษะ				
		2. แนวทางการ วัดและ ประเมินผลการ เรียนรู้ใน รายวิชาทักษะ การปฏิบัติ เครื่องดนตรี เดี่ยว				
		3. แนวทางการ วัดและ ประเมินผลการ เรียนรู้ใน				

คุณลักษณะ	ข้อความ	ข้อความย่อ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			-1	0	+1	
		รายวิชาปฏิบัติ ทักษะดนตรี รวมวง				
	2.4 ปัญหาของการจัดการ เรียนการสอนรายวิชากลุ่ม วิชาแผนการเรียนเกี่ยวกับ ดนตรีท่านพบปัญหา อะไรบ้าง	1. ปัญหาที่ เกิดขึ้นจากการ จัดการเรียน การสอน รายวิชาดนตรีที่ พบ อาทิเช่น งบประมาณ การจัด ตารางเวลา เรียน การ ส่งเสริม กิจกรรมของ หลักสูตร				

ลงชื่อ.....

( )

วันที่ \_\_\_\_\_

## 5. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

### แบบประเมินความเที่ยงตรงของคำถามในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อ รวบรวมคุณลักษณะ สมรรถนะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่คาดหวังในการเตรียมเข้าศึกษาต่อที่สาขาดนตรี ระดับปริญญาบัณฑิต ในมหาวิทยาลัย กลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาเป็นสาระสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อคำถามต่อไปนี้มีความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของคำถามหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ( / ) ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงกับการพิจารณาของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่า คำถามนั้นเป็นคำถามที่ไม่ได้ตรงจุดประสงค์ในการเก็บข้อมูล
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าข้อคำถามเป็นคำถามที่ไม่ได้ตรงจุดประสงค์ในการเก็บข้อมูล
- +1 หมายถึง แน่ใจว่า คำถามนั้นเป็นคำถามที่ตรงจุดประสงค์ในการเก็บข้อมูล

คุณลักษณะ	ข้อคำถาม	ข้อคำถามย่อย	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			-1	0	+1	
ตอนที่ 2 ข้อมูล คุณลักษณะที่ ผู้คัดเลือก ผู้เรียนเข้า ศึกษาต่อ สาขาดนตรี ในระดับ ปริญญา บัณฑิต หมายถึง ความคาดหวัง	2.1. สมรรถนะ ของผู้เรียน และ ทัศนคติที่ คาดหวัง ของผู้เรียน ที่จะเข้า ศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัย ลัยของ ท่านเป็น อย่างไร	1. ด้านความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน				
		2. ด้านระดับความรู้ด้านทฤษฎี / โสตทักษะ ของผู้เรียน				
		3. ด้านทัศนคติต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้ามาเรียนดนตรี / มุมมองของผู้เรียนต่อสายอาชีพทางด้านดนตรี				
	2.2. ท่าน	1. ปัญหาและอุปสรรคที่พบใน				

คุณลักษณะ	ข้อความ	ข้อความย่อ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			-1	0	+1	
ที่มีต่อผู้เข้า ศึกษาต่อใน สาขาดนตรี ระดับปริญญา บัณฑิต รวมถึงปัญหา ที่พบและแนว ทางการแก้ไข ปัญหาและ ติดตามผล ของผู้เรียน	พบปัญหา และ	ด้านทัศนคติของผู้เรียนต่อการ เข้าศึกษาต่อที่สาขาดนตรี				
	อุปสรรค ของผู้เรียน ที่เข้าศึกษา	2. ปัญหาและอุปสรรคที่พบใน ด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรี ของผู้เรียน				
	ต่อ มหาวิทยาลัย ลัยของ	3. ปัญหาและอุปสรรคที่อาจ ส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่อง ดนตรีของผู้เรียนที่จะเข้าศึกษา ต่อสาขาดนตรี				
	ท่าน	4. ปัญหาของผู้เรียนด้าน ความรู้ด้านทฤษฎี / โสตทักษะ				
	หรือไม่ ถ้า พบปัญหา และ อุปสรรคใด ที่ท่านพบ มากที่สุด					
2.3 จาก ปัญหาและ อุปสรรค ส่วนใหญ่ที่ พบของ ผู้เรียนที่	1. รูปแบบการเรียนปรับ พื้นฐานช่วงก่อนเข้าศึกษาต่อ สาขาดนตรี มีลักษณะอย่างไร					
	2. ท่านมีจุดเน้นในด้านใด ใน การเรียนปรับพื้นฐานสำหรับ ผู้เรียน เพราะเหตุใด					

คุณลักษณะ	ข้อความ	ข้อความย่อ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			-1	0	+1	
	เข้าศึกษา ต่อ ที่ไม่ได้ มาตรฐาน ตามเกณฑ์ ที่กำหนด	3. ท่านมีวิธีการ และ กระบวนการติดตามพัฒนาการ ของผู้เรียนที่ไม่ได้มาตรฐาน หลังจากปรับพื้นฐานอย่างไร				
	คือเรื่อง ใดบ้าง และท่านมี วิธีการ พัฒนา ผู้เรียนกลุ่ม นี้อย่างไร	4. กรณีที่ผู้เรียนผ่านการปรับ พื้นฐานแล้ว แต่ยังไม่ได้ มาตรฐานตามเกณฑ์ที่ท่าน กำหนด ท่านมีวิธีการและ กระบวนการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร				

ลงชื่อ.....

( \_\_\_\_\_ )

วันที่ \_\_\_\_\_



**การสรุปผลการประเมินความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของแบบสัมภาษณ์**  
**ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลผู้รับผิดชอบ แผนการเรียนศิลปะ-ดนตรี โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย**  
**ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ**  
**เกณฑ์การประเมินค่า IOC**

การตรวจสอบความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของบทสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยสามารถใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์ (index of item objective congruence) โดยนำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน นำมาเขียนลงในตารางและคำนวณด้วยสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์

$\sum R$  คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ คือ ค่าดัชนี IOC ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ( $IOC \geq 0.50$ ) ซึ่งต้องมากกว่าข้อความนั้นจึงมีความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ หากค่าดัชนีน้อยกว่า 0.5 แสดงว่าข้อความนั้นไม่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุงให้ดีขึ้น (Beaton, Bombardier, Guillemin, & Ferraz, 2000.)

**ตารางค่า IOC ในการพิจารณาความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของแบบสัมภาษณ์**  
**ผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลปะ-ดนตรีของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย**

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวมของคะแนน ( $\sum R$ )	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ผลรวมคะแนน IOC					0.92	

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิจากการประเมินการสรุปผลการประเมินความ  
เที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของแบบสัมภาษณ์

ข้อ	ด้าน	ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น
2.1 ข้อย่อยที่ 2	ท่านมีการนำวิสัยทัศน์และนโยบายของโรงเรียนมาปรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีของโรงเรียนอย่างไรบ้าง	เพิ่มความชัดเจนในข้อความเพื่อให้ได้คำตอบที่ตรงกับกับความต้องการที่แท้จริง เช่น นโยบายวิสัยทัศน์
2.3	วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ท่านมีแนวทางอย่างไรในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รายวิชากลุ่มวิชาแผนการเรียนเกี่ยวกับดนตรี	ควรถามคำถามที่เป็นคำถามปลายเปิด อย่างเช่น ท่านพบปัญหาใดบ้างในกระบวนการวัดและประเมินรายวิชาดนตรี เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความเห็น
2.4	ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชากลุ่มวิชาแผนการเรียนเกี่ยวกับดนตรีท่านพบปัญหาอะไรบ้าง	ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มเรื่องของปัญหาเกี่ยวกับด้านครูผู้สอนด้านเนื้อหาเข้าไปในแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ ผู้ให้ สัมภาษณ์ แสดงความเห็น
<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>ในหัวข้อของแบบสัมภาษณ์มีความชัดเจนและมีความเห็นว่าจะสามารถใช้ในการเก็บข้อมูลมาใช้ในการวิจัยได้ และในการสัมภาษณ์อยากให้เปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมและนำมาเป็นข้อเสนอแนะในแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีให้มีความครอบคลุมต่อบริบทสังคมการศึกษาในสังคมปัจจุบันมากยิ่งขึ้น</p>		

**การสรุปผลการประเมินความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของแบบสัมภาษณ์**  
**ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี**  
**ระดับปริญญาบัณฑิต ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ**  
**เกณฑ์การประเมินค่า IOC**

การตรวจสอบความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของบทสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยสามารถใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (index of item objective congruence) โดยนำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน นำมาเขียนลงในตารางและคำนวณด้วยสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์

$\sum R$  คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ คือ ค่าดัชนี IOC ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ( $IOC \geq 0.50$ ) ซึ่งต้องมากกว่าข้อคำถามนั้นจึงมีความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ หากค่าดัชนีน้อยกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุงให้ดีขึ้น (Beaton, Bombardier, Guillemin, & Ferraz, 2000)

ตารางค่า IOC ในการพิจารณาความเที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของแบบสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวมของคะแนน ( $\sum R$ )	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ผลรวมคะแนน IOC					1	

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิจากการประเมินการสรุปผลการประเมินความ  
เที่ยงตรงต่อจุดประสงค์ของแบบสัมภาษณ์

ข้อ	ด้าน	ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น
2.1 ข้อย่อยที่ 2	ด้านระดับความรู้ด้านทฤษฎีและ โสตทักษะของผู้เรียนควรอยู่ใน ระดับขั้นต่ำตั้งแต่ระดับใดขึ้นไป	ระดับความรู้ขั้นต่ำด้านทฤษฎีและโสต ประสาทของผู้เรียนที่ท่านคาดหวังควรอยู่ ในระดับใด อาจกำหนดระดับ และ คำอธิบายความหมายไว้ เพื่อให้ผู้ให้ ข้อมูลเข้าใจได้ตรงกัน
2.2	ท่านพบปัญหาและอุปสรรคของ ผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยของท่านหรือไม่ ถ้า พบปัญหาและอุปสรรคใดที่ท่าน พบมากที่สุด	ควรจัดลำดับความสำคัญของข้อคำถาม ย่อยให้สัมพันธ์กับองค์ประกอบของสรร ณะของผู้เรียน
<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำเกี่ยวกับแนวคำถามจากประเด็นคำถามเกี่ยวปัญหาโดยการถามที่ว่าจาก ปัญหาของผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อที่ท่านพบมาเป็นจากประสบการณ์ที่ผ่านมาท่านพบปัญหาเกี่ยวกับ สมรรถนะของผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่ออย่างไรและแนะนำให้ตอนเวลาสัมภาษณ์ ชักชวนให้คุยในหัว ข้อมูลที่เตรียมไว้และให้แสดงความเห็นอย่างอิสระ และคอยป้อนคำถามให้เหมาะสมกับช่วงเวลา สัมภาษณ์</p>		



ผลการสำรวจสถิติการเข้าศึกษาต่อ สาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต  
ของนักเรียนงานกิจกรรมดนตรี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 14 คน

ปีการศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	สาขาที่เข้าศึกษา
2560	1.กฤษกร สุนทรเกตุ (Bass)	สาขาดนตรีแจ๊ส
	2.รณกฤต วงศาโรจน์ (Guitar)	สาขาดนตรีสมัยนิยม
2561	1.ปิ่นณวิษณุ เยาวนิษฐ์ (Drum)	สาขาดนตรีสมัยนิยม
	2.สรวิษณุ พุทธิวรวัักษ์ (Guitar)	สาขาดนตรีแจ๊ส
2562	1.กฤตธี สิริสวัสดิ์ (Guitar)	สาขาดนตรีสมัยนิยม
	2.ภูมิพัฒน์ รุ่งพราน (Voice)	สาขาเทคโนโลยีดนตรี
	3.จตุรภัทร รวมนวงค์ (Bass)	สาขาดนตรีสมัยนิยม
2563	1.ปิ่นณทัต เขมะประสิทธิ์ (Piano)	สาขาดนตรีแจ๊ส
	2.ศิรินทร์ ศิริจิตจันทร์ (Bass)	สาขาดนตรีแจ๊ส
2564	1.ธเนศวร์ ชินโชติลีสกุล (Drum)	สาขาธุรกิจดนตรี
	2.ปุณณภพ ยิ่งวิริยะ (Guitar)	สาขาดนตรีสมัยนิยม
	3.ติณห์ ไตรตานนท์ (Drum)	สาขาดนตรีแจ๊ส
	4.วิทิศพร กอบชัยณรงค์ (Voice)	สาขาดนตรีสมัยนิยม
	5.ฐูปภัทร รติสิน (Bass)	สาขาดนตรีสมัยนิยม

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 5 คน

ปีการศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	สาขาที่เข้าศึกษา
2549	1.สถาปต์ย์ แสงสุวรรณ (electone)	ดนตรีเชิงพาณิชย์
2551	1. ภาคภูมิ เจริญวิริยะ (Bass)	ดนตรีเชิงพาณิชย์
	2. นพดล วงศ์เลอศักดิ์ (Drum)	ดนตรีเชิงพาณิชย์
2552	1.วิชชุกร จริงจิตร (violin)	ดนตรีเชิงพาณิชย์
2563	1.ฐากร อชันนะพรกุล (Piano)	เอกการแสดงดนตรีแจ๊ส
2564	1.อัฒม์ อาบสุวรรณ (Drum)	ธุรกิจดนตรี



## วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 4 คน

ปีการศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	สาขาที่เข้าศึกษา
2559	1.เจนพัฒน์ มนตรีเลิศศรีศรี 2. นิธิล เพ็ชรประพันธ์กุล	เอกการแสดงดนตรีแจ๊ส เอกการแสดงดนตรีแจ๊ส
2563	1.ภูมิภัทร สุขุมพันทนาสาร (Drum) 2.ธนบดี ณ ตะกั่วทุ่ง (Piano)	เอกการแสดงดนตรีแจ๊ส เอกการผลิตดนตรี

## คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน

ปีการศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	สาขาที่เข้าศึกษา
2564	ภูมिरพี วงศ์อนุสรณ์ (Double bass)	การแสดงดนตรี

ผลสำรวจการเข้าศึกษาต่อ พบว่านักเรียนผู้เรียนต้องการศึกษาต่อในสาขาดนตรีระดับอุดมศึกษา เป็นผลการสำรวจนักเรียนศิษย์เก่าจำนวน 24 คน (n=24) พบว่า

มหาวิทยาลัยมหิดล	จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33
มหาวิทยาลัยศิลปากร	จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83
มหาวิทยาลัยรังสิต	จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16

จากผลการสำรวจของศิษย์เก่าโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ผู้ที่เคยร่วมงานกิจกรรมดนตรีในช่วงที่ศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2554 – 2564 จำนวน 24 คน (n=24) พบว่าส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 ลำดับต่อมาก็คือมหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และล่าสุดท้ายคือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16 (รายงานผลสำรวจการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนปี 2554 – 2564, 2564)



ภาคผนวก ง  
หลักสูตรแผนการเรียน BCC Next : Music-track  
โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ปีการศึกษา 2566

หลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

แผนการ BCC Next : Music-track

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2566)



## หลักสูตรแผนการเรียน BCC Next : Music-track (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566)

### วิสัยทัศน์หลักสูตรโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยคำนึงถึงปรัชญาของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งคริสต์ศาสนา มุ่งมั่นที่จะฝึกอบรมนักเรียนให้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ให้เป็นพลเมืองดีมีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางโดยกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานและมีสมรรถนะทางด้านดนตรีที่เป็นความเชี่ยวชาญตามความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

### เอกลักษณ์/อัตลักษณ์

#### เอกลักษณ์ของสถานศึกษา

การสร้างผู้นำที่มีคุณธรรม

#### อัตลักษณ์ของผู้เรียน

**สุภาพบุรุษ บีซีซี** คือ นักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ที่มีคุณลักษณะประกอบด้วย

**ความจงรักภักดี (Loyalty)** มีความสำนึกคุณต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โรงเรียนและผู้มีพระคุณ

**ความซื่อสัตย์สุจริต (Honesty)** มีการกระทำที่จริงใจ ซื่อตรง ทั้งต่อหน้าและลับหลัง

**ความรับผิดชอบ (Responsibility)** มีวินัยและมีสำนึกความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

**ความรักสามัคคี (Unity)** มีความผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อสร้างสรรค์สิ่งดีงาม

### จุดประสงค์

1. สามารถพัฒนาสมรรถนะด้านดนตรีของผู้เรียนสำหรับการเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต
2. การสร้างให้ผู้เรียนรู้มิติดนตรีในเชิงลึกเพื่อมีโอกาสให้วิเคราะห์ความเหมาะสมกับความต้องการของตนเอง
3. การสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะกับบริบทสังคมในปัจจุบัน

### คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- |                           |                       |
|---------------------------|-----------------------|
| 1) รักชาติ ศาสนา กษัตริย์ | 5) อยู่อย่างพอเพียง   |
| 2) ซื่อสัตย์สุจริต        | 6) มุ่งมั่นในการทำงาน |
| 3) มีวินัย                | 7) รักความเป็นไทย     |
| 4) ใฝ่เรียนรู้            | 8) มีจิตสาธารณะ       |
- 9) มีสปิริตบิซซิ (โรงเรียนกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของโรงเรียน)

### มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- |                                 |                            |
|---------------------------------|----------------------------|
| 1) ภาษาไทย                      | 5) สุขศึกษาและพลศึกษา      |
| 2) คณิตศาสตร์                   | 6) ศิลปะ                   |
| 3) วิทยาศาสตร์                  | 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี |
| 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม | 8) ภาษาต่างประเทศ          |

โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาปีที่ 4-6

BCC Next: music-track

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 1)			สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 2)	
ท31101	ภาษาไทยพื้นฐาน 1	1.0	ท31102	ภาษาไทยพื้นฐาน 2	1.0
ค31103	คณิตศาสตร์พื้นฐาน 1	1.5	ค31104	คณิตศาสตร์พื้นฐาน 2	1.5
ว31103	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 1	1.5	ว31104	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2	1.5
ว31111	วิทยาการคำนวณ	1.0	ว31108	ออกแบบและเทคโนโลยี	0.5
ส31101	สังคมศึกษา 1	1.0	ส31102	สังคมศึกษา 2	1.0
พ31101	สุขศึกษาและพลศึกษา 1	0.5	พ31102	สุขศึกษาและพลศึกษา 2	0.5
ง31105	การทำงานอาชีพ	0.5	ง31106	การทำงานอาชีพ	0.5
ศ31101	ศิลปะพื้นฐาน 1	1.0	ศ31102	ศิลปะพื้นฐาน 2	1.0
อ31101	ภาษาอังกฤษ 1	1.5	อ31102	ภาษาอังกฤษ 2	1.5
	สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม			รายวิชาเพิ่มเติม	
	เพิ่มเติมตัวที่ 1	1.0		เพิ่มเติมตัวที่ 1	1.0
	เพิ่มเติมตัวที่ 2	2.0		เพิ่มเติมตัวที่ 2	2.0
ศ31207	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโซล ทักษะ 1	1.0	ศ31208	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโซล ทักษะ 2	1.0
ศ31230	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง	1.0	ศ31231	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 2	1.0
ศ31232	เปิดโลกทัศน์ทางดนตรี	1.0	ศ31233	สังคีตนิยม	1.0
อ31201	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	1.0	อ31202	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 2	1.0
	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน				
กส31201	ชุมนุมส่งเสริมวิชาการ	0.5	กส31202	ชุมนุมส่งเสริมวิชาการ	0.5
นน31201	แนะแนว	0.5	นน31202	แนะแนว	0.5
นศท 31201	นักศึกษาวิชาทหาร	0.5	นศท 31202	นักศึกษาวิชาทหาร	0.5
พส31201	กิจกรรมเพื่อสังคม	0.5	พส31202	กิจกรรมเพื่อสังคม	0.5
สธ31201	เสริมจริยธรรม	0.5	สธ31202	เสริมจริยธรรม	0.5



โครงสร้างรายวิชาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

BCC Next: music-track

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 1)			สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 2)	
ท32101	ภาษาไทยพื้นฐาน 3	1.0	ท32102	ภาษาไทยพื้นฐาน 4	1.0
ค31203	คณิตศาสตร์พื้นฐาน 3	1.5	ค31204	คณิตศาสตร์พื้นฐาน 4	1.5
ว31206	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3	1.5	ส32103	สังคมศึกษา 4	1.0
ส32101	สังคมศึกษา 3	1.0	พ32102	สุขศึกษาและพลศึกษา 4	0.5
พ32101	สุขศึกษาและพลศึกษา 3	0.5	อ32104	ภาษาอังกฤษ 3	1.5
ง32105	การงานอาชีพ	0.5		สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม	
ศ32101	ศิลปะพื้นฐาน 3	1.0		เพิ่มเติมตัวที่ 1	1.0
อ32103	ภาษาอังกฤษ 3	1.5		เพิ่มเติมตัวที่ 2	2.0
	สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม		ง30244	งานวาดภาพดิจิทัล	1.0
	เพิ่มเติมตัวที่ 1	1.0	ท30236	การรู้เท่าทันสื่อ	1.0
	เพิ่มเติมตัวที่ 2	2.0	พ30129	แบดมินตัน	1.0
ศ32207	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโซล ทักซ์ 3	1.0	ว30261	วิทยาศาสตร์รักโลก	1.5
ศ32235	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง	1.0	ศ32208	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโซล ทักซ์ 3	1.0
ศ31232	เทคโนโลยีดนตรี 1	1.0	ศ32236	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง	1.0
อ30364	ภาษาอังกฤษเพื่อสอบ TOFEL/IELTS	1.0	ศ31233	เทคโนโลยีดนตรี 2	1.0
อ32201	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 3	1.0	อ32202	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 4	1.0
	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
กส32201	ชุมนุมส่งเสริมวิชาการ	0.5	กส32202	ชุมนุมส่งเสริมวิชาการ	0.5
นน32201	แนะแนว	0.5	นน32202	แนะแนว	0.5
นศท32201	นักศึกษาวิชาทหาร	0.5	นศท32202	นักศึกษาวิชาทหาร	0.5
พส32201	กิจกรรมเพื่อสังคม	0.5	พส32202	กิจกรรมเพื่อสังคม	0.5
สธ32201	เสริมจริยธรรม	0.5	สธ32202	เสริมจริยธรรม	0.5

โครงสร้างรายวิชาแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

BCC Next: music-track

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 1)			สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 2)	
ท33101	ภาษาไทยพื้นฐาน 5	1.0	ท33102	ภาษาไทยพื้นฐาน 6	1.0
ส33101	ประวัติศาสตร์ 3	0.5	ว33105	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 4	1.5
ส33102	ศาสนาสากล	0.5	ส33103	ประวัติศาสตร์ 4	0.5
ส33105	พระพุทธศาสนา 1	1.0	ส33107	พระพุทธศาสนา 2	1.0
ส33106	ประวัติศาสตร์ 1	0.5	ส33108	ประวัติศาสตร์ 2	0.5
พ33101	สุขศึกษาและพลศึกษา 5	0.5	พ33102	สุขศึกษาและพลศึกษา 6	0.5
	สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม			รายวิชาเพิ่มเติม	
	เพิ่มเติมตัวที่ 1	1.0		เพิ่มเติมตัวที่ 1	1.0
	เพิ่มเติมตัวที่ 2	2.0		เพิ่มเติมตัวที่ 2	2.0
ท33201	ภาษาไทยเพื่อการสอบเข้า มหาวิทยาลัย	0.5	ท33202	วิเคราะห์ข้อสอบภาษาไทย	0.5
พ30247	แฮนด์บอล	1.0	ว30284	วิทยาศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น	0.5
ว30229	นวัตกรรมเพื่อพัฒนา สิ่งแวดล้อม	2.0	ศ30212	ทฤษฎีดนตรีสากล 2	1.0
ศ30261	การบันทึกโน้ตดนตรี	1.0	ศ30240	ธุรกิจดนตรี 2	1.0
ศ30262	ธุรกิจดนตรี 1	1.0	ศ33232	เพิ่มประสบการณ์	1.0
ศ30283	ปฏิบัติดนตรีเครื่องเป่า 1	1.0	ศ33228	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 6	1.0
ศ33227	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 5	1.0	ศ33251	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโสต ทักษะ 6	1.0
ศ33250	ทฤษฎีการอ่านโน้ตและโสต ทักษะ 5	1.0	อ30274	ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาคือ 2	1.5
อ30273	ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาคือ ต่อ 1	1.5	อ33202	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 6	1.0
อ33201	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 5	1.0	อ33208	ภาษาอังกฤษเพื่อสอบเข้า มหาวิทยาลัย 2	0.5
อ33207	ภาษาอังกฤษเพื่อสอบเข้า มหาวิทยาลัย 1	0.5			
	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 1)			สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (ภาคการเรียนที่ 2)	
กส33201	ชุมนุมส่งเสริมวิชาการ	0.5	กส33202	ชุมนุมส่งเสริมวิชาการ	0.5
นน33201	แนะแนว	0.5	นน33202	แนะแนว	0.5
นศท 33201	นักศึกษาวิชาทหาร	0.5	นศท 33202	นักศึกษาวิชาทหาร	0.5
พส33201	กิจกรรมเพื่อสังคม	0.5	พส33202	กิจกรรมเพื่อสังคม	0.5
สธ33201	เสริมจริยธรรม	0.5	สธ33202	เสริมจริยธรรม	0.5

### โครงสร้างหลักสูตรแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี

- 1) จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จำนวน 102 หน่วยกิต
- 2) โครงสร้างหลักสูตร
  - รายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ 41 หน่วยกิต
  - รายวิชาเพิ่มเติมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น 61 หน่วยกิต
  - กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน/กิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร
  - คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา

### แนวทางการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้งกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป์-ดนตรีและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตแนวทางการจัดการเรียนการสอนของแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ ต้องใช้หลักการดังนี้

แนวทางจัดประสบการณ์สำหรับผู้เรียนโดยใช้แนวคิดของปรัชญาวิวัฒนาการนิยม (Progressivism) คือ การจัดการเรียนการสอนให้ความสำคัญของประสบการณ์ของผู้เรียนและการทดลองมีความสำคัญที่สุดของการเรียนรู้และการเรียนรู้เป็นเรื่องของการลงมือปฏิบัติมากกว่าความรู้ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับแนวทางการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีของหลักสูตร

โดยผู้สอนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ในแบบ Learning by doing ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนจัดประสบการณ์ในรูปแบบการเรียนจากประสบการณ์ตรง ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ เสาะหาข้อมูล พิจารณาหาข้อสรุป และมีรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการหาความรู้ตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม

ผู้สอนต้องนำแนวคิดการจัดการเรียนแบบอุปนัย (Inductive methods) เข้ามาประยุกต์ใช้ในรายวิชาดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน และจากประสบการณ์มานำมาทำการสรุปให้ผู้เรียนและใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการศึกษาศตวรรษที่ 21 ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-based learning), การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) ที่มีรูปแบบที่เหมาะสมกับการสร้างประสบการณ์ในภาคส่วนของรายวิชาดนตรีเพื่อสร้างสมรรถนะให้กับผู้เรียนสามารถมีความพร้อมสำหรับการเตรียมตัวเข้าสู่การเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต และผู้สอนวางแผนการจัดประสบการณ์ในรายวิชาดนตรีให้ผู้เรียนมีโอกาสในการนำองค์ความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดออกมาเป็นความสามารถในการปฏิบัติ รวมถึงทักษะด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นการศึกษาศตวรรษที่ 21

### แนวทางการวัดและประเมินผล

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มผู้รับผิดชอบแผนการเรียนศิลป-ดนตรีและผู้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตแนวทางการประเมินผลของแผนการเรียนศิลป-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรสมรรถนะ ต้องมีลักษณะสำคัญของแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะผู้สอนต้องจัดเตรียมแนวทางการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลาย และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนพบเจอกับสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ ทักษะ เจตคติมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวคิดดังนี้

1. วัดจากพฤติกรรม/การกระทำ/การลงมือปฏิบัติ ที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ในสถานการณ์หรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนดให้ มีหลักฐานการปฏิบัติที่สามารถตรวจสอบได้

2. ใช้การประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) ในสิ่งที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (portfolio assessment) เพื่อให้แนวทางบรรลุวัตถุประสงค์ของแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ

3. การใช้สถานการณ์เป็นฐาน ผู้สอนต้องมีการศึกษาบริบทความเปลี่ยนแปลงของการศึกษาบริบทสังคมตามยุคต่าง ๆ และเตรียมรูปแบบการเรียนการสอนที่มีการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงสมรรถนะด้านดนตรีออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การวัดประเมินหลังการเรียน รูปแบบการประเมินผลในภาคส่วนนี้ผู้สอนควรนำมาใช้วัดผลในส่วนรายวิชาที่เป็นการสอนบรรยาย เพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ผ่านมาในปีการศึกษาว่ามีความรู้อยู่ในระดับที่ผู้สอนคาดหวังและสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวความคิดการวัดประเมินผลรายวิชาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีและ รูปแบบการวัดประเมิน มิได้มีเพียงการแสดงดนตรีเท่านั้น ผู้เรียนจึงนำเสนอแนวทางการสอบแบบการแสดงประกอบการ บรรยายและมีการบันทึกวีดิโอในการแสดง ซึ่งมีขั้นตอนที่เพิ่มเติมจากการสอบทักษะปกติคือต้องมีการวิเคราะห์บทเพลงที่แสดงเพื่อแสดงสมรรถนะในด้านความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี แนวคิดการนำเสนอและจึงแสดงอย่างถูกต้อง ตรวจสอบสมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติดนตรี ส่วน การบันทึกวีดิโอก็ถือเป็นหลักฐานการปฏิบัติสามารถใช้ตรวจสอบเพื่อวัดและประเมินผลได้

การประเมินผลเพื่อสำเร็จการศึกษา ต้องเป็นไปตามกรอบของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เป็นข้อบังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนที่ สำเร็จการศึกษาจากแผนการเรียนศิลป์-ดนตรี ตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะของโรงเรียน กรุงเทพมหานครคริสเตียนวิทยาลัยมีคุณสมบัติที่พร้อมจะเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อใน ระดับปริญญาบัณฑิตต่อไป

#### เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละ คนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพโดยแบ่งการวัดและประเมินผลการเรียน ออกเป็น 4 ด้านดังนี้

##### 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม

ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดใน รายวิชานั้น ๆ โดยใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับคือ

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ระดับคะแนน
4	ดีเยี่ยม	80 – 100
3.5	ดีมาก	75 – 79
3	ดี	70 – 74
2.5	ค่อนข้างดี	65 – 69
2	ปานกลาง	60 – 64
1.5	พอใช้	55 – 59
1	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 – 54
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0 - 49

2) ด้านการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการอ่านหนังสือเอกสารและสื่อต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแล้วสามารถนำมาคิด วิเคราะห์ และถ่ายทอดความคิดได้ โดยแบ่งเป็นสามระดับดังนี้

- ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ผ่านเกณฑ์
- ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี
- ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

3) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เป็นการประเมินลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก แบ่งเป็นสามระดับดังนี้

- ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ผ่านเกณฑ์
- ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี
- ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

4) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นการประเมินผลรายภาคเรียนโดยผู้เรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรม และต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้นๆ โดยให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรม เป็น ผ่านและไม่ผ่าน

**การประเมินผลการเรียนที่มีเงื่อนไขในระดับมัธยมศึกษาแต่ละรายวิชาดังนี้**

- |      |         |   |
|------|---------|---|
| “มส” | หมายถึง | ไม่มีสิทธิ์เข้าสอบปลายภาคเรียน (ผู้เรียนที่มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 ของเวลาเรียนในรายวิชาและไม่ได้รับการผ่อนผันให้เข้ารับการวัดผลปลายภาค) |
| “ร”  | หมายถึง | รอการตัดสินหรือยังตัดสินไม่ได้ (ผู้เรียนที่ไม่ได้เข้ารับการประเมินผลระหว่างเรียน หรือ ปลายภาคไม่ได้ส่งงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำตามกำหนดเวลา) |
| “0”  | หมายถึง | ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชา  |
| “มผ” | หมายถึง | ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลการทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน   |



### การเปลี่ยนผลการเรียน

#### 1) การเปลี่ยนผลการเรียน “มส”

กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “มส” เพราะมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 นักเรียนจะไม่มีสิทธิ์เข้าห้องสอบปลายภาคเรียน และไม่ได้รับโอกาสแก้ตัวในภายหลัง ครูผู้สอนจะตัดเกรดตามคะแนนที่นักเรียนทำได้ในภาคเรียนนั้น ทั้งนี้มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบและเซ็นชื่อไว้ตั้งแต่ต้นภาคเรียน

#### 2) การเปลี่ยนผลการเรียน “ร”

ให้ผู้เรียนดำเนินการแก้ไข “ร” ตามเวลาที่กำหนด เมื่อผู้เรียนแก้ไขปัญหาเสร็จแล้วให้ได้ระดับผลการเรียนตามปกติ (ตั้งแต่ 1 - 4)

#### 3) การเปลี่ยนผลการเรียน “0”

ให้ครูผู้สอนดำเนินการพัฒนาผู้เรียน โดยจัดสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียน จนผู้เรียนสามารถผ่านเกณฑ์ การประเมินและให้ระดับผลการเรียนใหม่ ให้ได้ระดับผลการเรียนไม่เกิน “1” ตามเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด ทั้งนี้ ให้สอบแก้ตัวได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ถ้าผู้เรียนไม่ดำเนินการสอบแก้ตัวตามระยะเวลาที่โรงเรียนกำหนด

#### 4) การเปลี่ยนผล “มผ”

ให้ครูผู้สอนดำเนินการพัฒนาผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้เข้าร่วมหรือ ไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลจาก “มผ” เป็น “ผ”

### การประกาศผลการสอบแก้ตัว “0” “ร” และ “มผ”

นักเรียนต้องตรวจสอบผลการเรียนจากประกาศจากฝ่ายวิชาการทางเว็บไซต์ของโรงเรียน หลังสอบเสร็จประมาณ 2 สัปดาห์ว่าจะต้องมาสอบแก้ตัวหรือไม่ ซึ่งนักเรียนสามารถตรวจสอบการสอบโดยใช้เลขบัตรประจำตัวประชาชนในการเข้าระบบประกาศผล พร้อมทั้งประกาศวันและเวลาที่นักเรียนต้องมาสอบแก้ไขในแต่ละรายวิชา โดยนักเรียนจะต้องปฏิบัติตัวดังนี้

1) นักเรียนที่มาติดต่อขอสอบแก้ตัวต้องแต่งกายด้วยชุดนักเรียนตามระเบียบของโรงเรียนเท่านั้น

2) นักเรียนต้องมาสอบตามวันและเวลาที่กำหนดในตารางสอบแก้ตัว หากมาสายเกิน 15 นาที นักเรียนจะไม่มีสิทธิ์เข้าสอบแก้ตัวในรายวิชานั้นๆ

3) เวลาที่กำหนดใช้สำหรับนักเรียนที่ได้ผลการเรียน “0” “ร” และ “มผ” สำหรับนักเรียนที่ได้ผลการเรียน “ร” หากรับงานที่ครูประจำวิชามอบหมายแล้ว จะต้องนำงานมาส่งตามวัน เวลา ที่ครูประจำวิชากำหนดเท่านั้น

**เกณฑ์การจบหลักสูตร****ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**

- 1) ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 41 หน่วยกิตและรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
- 2) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน
- 3) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน
- 4) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน

## คำอธิบายรายวิชาดนตรี

### วิชาปฏิบัติดนตรีและรวมวง 1-6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 6.0 หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับส่วนประกอบและประวัติความเป็นมาของประเภทเครื่องดนตรีสากล วิธีบำรุงรักษา การถือเครื่องดนตรี การนั่ง และการยืนบรรเลง ตามเครื่องดนตรีแต่ละประเภท การหายใจและการควบคุมลมหายใจ การปฏิบัติแบบฝึกหัดเฉพาะเครื่องดนตรี ในอัตราจังหวะที่กำหนด หรือเทียบเท่า ตามบันไดเสียง จังหวะความเร็ว Arpeggios และการอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน (Sight Reading) ของเครื่องดนตรีตามประเภทที่เลือกเรียน โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการคิด และกระบวนการปฏิบัติ (เครื่องดนตรีตามความถนัด) เพื่อให้เห็นคุณค่าของดนตรีสากล ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมตะวันตก มีความเป็นนักดนตรี (Musicianship) มีสุนทรียภาพและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในการปฏิบัติเครื่องดนตรี

### วิชาทฤษฎีและสอดทักษะ 1-6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 6.0 หน่วยกิต

ศึกษาส่วนประกอบพื้นฐานเกี่ยวกับเครื่องหมายและโน้ตสากล การอ่าน การเขียนโน้ตสากล บันไดเสียง ความหมายคำศัพท์สังคีตทางดนตรีเบื้องต้นโดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการคิด และกระบวนการปฏิบัติ

เพื่อให้เห็นคุณค่าของดนตรีสากล ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมตะวันตก มีความเป็นนักดนตรี (Musicianship) มีสุนทรียภาพและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

### วิชาเปิดโลกทัศน์ทางดนตรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาบริบทของการเรียนดนตรีของสาขาดนตรีระดับปริญญาบัณฑิต การแนะนำแนวทางการเข้าศึกษาต่อ และโอกาสในการประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมดนตรี การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานที่จริงเพื่อสร้างองค์ความรู้เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของผู้เรียน

### วิชาสังคีตนิยม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางดนตรี รู้และเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของดนตรียุโรปตะวันตกและความหมายคำศัพท์สังคีตทางดนตรีเบื้องต้นโดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการคิด และกระบวนการปฏิบัติ เพื่อให้เห็นคุณค่าของดนตรีสากล ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมตะวันตก มีความเป็นนักดนตรี (Musicianship) มีสุนทรียภาพและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

### วิชาเทคโนโลยีดนตรี 1-2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2.0 หน่วยกิต

ศึกษาการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับงานดนตรี การสร้างสรรค์งานดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ ปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี การเขียนโน้ตดนตรีด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เทคนิคการนำเสนอผลงานดนตรี การถ่ายทอดบทเพลงด้วยการบันทึกเสียงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง การสร้างสรรค์งานดนตรีด้วยเสียงสังเคราะห์ (midi) การบันทึกโน้ตดนตรีด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การใช้โปรแกรมการผสมเสียง การนำเสนอผลงานดนตรีร่วมกับสื่อผสมประเภทต่าง ๆ

### วิชาธุรกิจดนตรี 1-2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2.0 หน่วยกิต

ศึกษาแนวคิดธุรกิจในอนาคตในอุตสาหกรรมในปัจจุบันเพื่อนำมาปรับในธุรกิจดนตรีในรูปแบบดนตรีเชิงพาณิชย์ รวมถึงการศึกษาแนวคิดทางการตลาดเบื้องต้นเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมทางด้านการสร้างการรับรู้ การมีอยู่ของแบรนด์ การสร้างพื้นฐานทักษะเกี่ยวกับการนำเสนอผลงานที่เป็นที่ต้องการของรูปแบบการทำงานในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ





โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนพิเศษดนตรี โรงเรียนหอวัง (ดนตรีสากล)

ภาคเรียนที่ 1				ภาคเรียนที่ 2			
รหัสวิชา	รายวิชา	เวลา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	เวลา	หน่วยกิต
รายวิชาพื้นฐาน		15	7.5	รายวิชาพื้นฐาน		13	6.5
ท31101	ภาษาไทย	2	1.0	ท31102	ภาษาไทย	2	1.0
ค31103	คณิตศาสตร์ 1	2	1.0	ค31104	คณิตศาสตร์ 2	2	1.0
ว30107	วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	3	1.5	ว30117	วิทยาการคำนวณ	2	1.0
ว30118	การออกแบบและเทคโนโลยี	1	0.5	ส31103	สังคมศึกษา	2	1.0
ส31101	สังคมศึกษา	2	1.0	ส31104	พระพุทธศาสนา	1	0.5
ส31102	พระพุทธศาสนา	1	0.5	พ31102	สุขศึกษาและพลศึกษา	1	0.5
พ31101	สุขศึกษาและพลศึกษา	1	0.5	ศ31102	ศิลปะ	1	0.5
ศ31101	ศิลปะ	1	0.5	อ31101	ภาษาอังกฤษ	2	1.0
อ31101	ภาษาอังกฤษ	2	1.0				
รายวิชาเพิ่มเติม		21	10.5	รายวิชาเพิ่มเติม		21	10.5
ท31201	พัฒนาการอ่าน	2	1.0	ท31202	งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ 2	2	1.0
ค30211	คณิตศาสตร์เสริม	2	1.0	ค30212	คณิตศาสตร์เสริม	2	1.0
พ31203	พลศึกษา	1	0.5	พ31204	พลศึกษา	1	0.5
พ31206	พลศึกษา	1	0.5	พ31207	พลศึกษา	1	0.5
อ31201	ภาษาอังกฤษอ่าน เขียน	2	1.0	อ31204	ภาษาอังกฤษอ่าน เขียน	2	1.0
ศ30212	ขับร้องประสานเสียงชั้นนา	2	1.0	ศ30213	คีย์บอร์ด	2	1.0
ศ30214	สอดทักษะ 1	1	0.5	ศ30215	สอดทักษะ 2	1	0.5
ศ31240	ทฤษฎีดนตรีสากล 1	1	0.5	ศ31244	ทฤษฎีดนตรีสากล 2	1	0.5
ศ31241	ประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล 1	1	0.5	ศ31245	ประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล 2	1	0.5
ศ31242	ปฏิบัติดนตรีสากล 1	4	2.0	ศ31246	ปฏิบัติดนตรีสากล 2	4	2.0
ศ31243	รวมวงดนตรีสากล 1	4	2.0	ศ31247	รวมวงดนตรีสากล 2	4	2.0
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		3	-	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		3	-
S กิจกรรมแนะแนว		1	-	S กิจกรรมแนะแนว		1	-
S กิจกรรมนักเรียน				S กิจกรรมนักเรียน			
ชมรม/ชุมนุม		1	-	ชมรม/ชุมนุม		1	-
ดนตรีหอวัง		1	-	ดนตรีหอวัง		1	-
S กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		-	-	S กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		-	-
กิจกรรมเสริมหลักสูตร		2	-	กิจกรรมเสริมหลักสูตร		2	-
English Conversation		2	-	English Conversation		2	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		41	18.0	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		39	17.0
รวมทั้งหมด 35.0 หน่วยกิต							

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหอวัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4  
(หลักสูตรแผนห้องเรียนดนตรีโรงเรียนหอวัง, 2562)



### โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียนพิเศษดนตรี โรงเรียนหอวัง (ดนตรีสากล)

ภาคเรียนที่ 1				ภาคเรียนที่ 2			
รหัสวิชา	รายวิชา	เวลา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	เวลา	หน่วยกิต
รายวิชาพื้นฐาน		15	7.5	รายวิชาพื้นฐาน		14	7.0
ท32101	ภาษาไทย	2	1.0	ท32102	ภาษาไทย	2	1.0
ค32103	คณิตศาสตร์ 3	2	1.0	ค32104	คณิตศาสตร์ 4	2	1.0
ว30107	วิทยาศาสตร์กายภาพเคมี	3	1.5	ว30109	วิทยาศาสตร์กายภาพฟิสิกส์	3	1.5
ส32102	พระพุทธศาสนา	1	0.5	ส32101	สังคมศึกษา	2	1.0
ส32103	สังคมศึกษา	2	1.0	ส32104	พระพุทธศาสนา	1	0.5
พ31101	สุขศึกษาและพลศึกษา	1	0.5	พ32102	สุขศึกษาและพลศึกษา	1	0.5
ศ32101	ศิลปะ	1	0.5	ศ32102	ศิลปะ	1	0.5
ง32103	การงานอาชีพ	1	0.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	2	1.0
อ32101	ภาษาอังกฤษ	2	1.0				
รายวิชาเพิ่มเติม		23	11.5	รายวิชาเพิ่มเติม		23	11.5
ท32201	วรรณกรรมนำปัญญา	2	1.0	ท32202	หลักภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร	2	1.0
ค30213	คณิตศาสตร์เสริม	2	1.0	ค30214	คณิตศาสตร์เสริม	2	1.0
ว32205	เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ 1	1	0.5	ว32206	เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ 2	1	0.5
พ32201	พลศึกษา	1	0.5	พ32202	พลศึกษา	1	0.5
พ32203	พลศึกษา	1	1.0	พ32204	พลศึกษา	1	0.5
อ32201	ภาษาอังกฤษการเขียนความเรียง	2	1.0	อ32204	ภาษาอังกฤษเขียนเรียงความขั้นสูง	2	1.0
ศ30223	ขับร้องประสานเสียง 1	2	1.0	ศ30225	ขับร้องประสานเสียง 2	2	1.0
ศ32217	ทฤษฎีดนตรีสากล 3	1	0.5	ศ32221	ทฤษฎีดนตรีสากล 4	1	0.5
ศ32218	ประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล 3	1	0.5	ศ32222	ประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล 4	1	0.5
ศ32219	ปฏิบัติดนตรีสากล 3	4	2.0	ศ32223	ปฏิบัติดนตรีสากล 4	4	2.0
ศ32220	รวมวงดนตรีสากล 3	4	2.0	ศ32224	รวมวงดนตรีสากล 4	4	2.0
130201	IS1 การศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้	2	1.0	130202	IS1 การศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้	2	1.0
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		3	-	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		3	-
S กิจกรรมแนะแนว		1	-	S กิจกรรมแนะแนว		1	-
S กิจกรรมนักเรียน				S กิจกรรมนักเรียน			
ชมรม/ชุมนุม		1	-	ชมรม/ชุมนุม		1	-
คนดีศรีหอวัง		1	-	คนดีศรีหอวัง		1	-
S กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		-	-	S กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		-	-
กิจกรรมเสริมหลักสูตร		2	-	กิจกรรมเสริมหลักสูตร		2	-
English Conversation		2	-	English Conversation		2	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		43	19.0	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		42	18.5
รวมทั้งหมด 37.5 หน่วยกิต							

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหอวัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5  
(หลักสูตรแผนห้องเรียนดนตรีโรงเรียนหอวัง, 2562)

โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียนพิเศษดนตรี โรงเรียนหอวัง (ดนตรีสากล)

ภาคเรียนที่ 1				ภาคเรียนที่ 2			
รหัสวิชา	รายวิชา	เวลา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	เวลา	หน่วยกิต
รายวิชาพื้นฐาน		12	6.0	รายวิชาพื้นฐาน		13	6.5
ท33101	ภาษาไทย	2	1.0	ท33102	ภาษาไทย	2	1.0
ค33103	คณิตศาสตร์ 5	2	1.0	ค33104	คณิตศาสตร์ 6	2	1.0
ส33101	ประวัติศาสตร์	2	1.0	ว30110	วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศ	3	1.5
พ33101	สุขศึกษาและพลศึกษา	1	0.5	ส33102	ประวัติศาสตร์	2	1.0
ศ33101	ศิลปะ	1	0.5	พ33102	สุขศึกษาและพลศึกษา	1	0.5
ง33105	การงานอาชีพ	2	1.0	ศ33102	ศิลปะ	1	0.5
อ33101	ภาษาอังกฤษ	2	1.0	อ33102	ภาษาอังกฤษ	2	1.0
รายวิชาเพิ่มเติม		21	10.5	รายวิชาเพิ่มเติม		20	10.0
ท32202	ภาษาไทยเพื่อการศึกษาต่อ	2	1.0	ท33201	การพูด	2	1.0
ค30215	คณิตศาสตร์เสริม	2	1.0	ค30216	คณิตศาสตร์เสริม	2	1.0
ว33205	เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ 3	1	0.5	ว33206	เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ 4	1	0.5
ส30206	อาเซียนศึกษา	1	0.5	พ33204	พลศึกษา	1	0.5
พ33203	พลศึกษา	1	0.5	อ33204	ภาษาอังกฤษอ่านเขียนสร้างสรรค์	2	1.0
อ33201	ภาษาอังกฤษการอ่านเขียนสร้างสรรค์	2	1.0	ศ30232	เทคโนโลยีดนตรี 2	2	1.0
ศ30231	เทคโนโลยีดนตรี	2	1.0	ศ33211	ทฤษฎีดนตรีสากล 6	1	0.5
ศ33207	ทฤษฎีดนตรีสากล 5	1	0.5	ศ33212	ประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล 6	1	0.5
ศ33208	ประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล 5	1	0.5	ศ33213	ปฏิบัติดนตรีสากล 6	4	2.0
ศ33209	ปฏิบัติดนตรีสากล 5	4	2.0	ศ33214	รวมวงดนตรีสากล 6	4	2.0
ศ33210	รวมวงดนตรีสากล 5	4	2.0				
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		3	-	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		3	
S	กิจกรรมแนะแนว	1	-	S	กิจกรรมแนะแนว	1	-
S	กิจกรรมนักเรียน			S	กิจกรรมนักเรียน		
ชมรม/ชุมนุม		1	-	ชมรม/ชุมนุม		1	-
คณิศรหอวัง		1	-	คณิศรหอวัง		1	-
S	กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	-	-	S	กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	-	-
	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	2	-		กิจกรรมเสริมหลักสูตร	2	-
	English Conversation	2			English Conversation	2	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		38	16.5	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		38	16.5
รวมทั้งหมด 33.0 หน่วยกิต							

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนดนตรี โรงเรียนหอวัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6  
(หลักสูตรแผนห้องเรียนดนตรีโรงเรียนหอวัง, 2562)



**กลุ่มที่ 3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**

รายวิชา	ระยะเวลาเรียน
กิจกรรมแนะแนว	40 คาบเรียนต่อปีการศึกษา
กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหาร	4 คาบเรียนต่อสัปดาห์

**กลุ่มที่ 4 กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดตามความพร้อมและจุดเน้น**

รายวิชา	ระยะเวลาเรียน
กิจกรรมเสริมจริยธรรม	40 คาบเรียนต่อปีการศึกษา
กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	40-80 คาบเรียนต่อปีการศึกษา

ที่มา : หลักสูตรโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย (2562)



รายวิชาหลักสูตรศิลป์ -ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

BCC Next: Music-track ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1

ภาคเรียนที่ 1				
1	ศ 31230	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 1	Music Skill & Ensemble 1	1.0 นก.
2	ศ 31207	ทฤษฎีดนตรีและโสตทักษะ 1	Music Theory & Ear Training 1	1.0 นก.
3	ศ 31232	เปิดโลกทัศน์ทางดนตรี	Introduction to the World of Music	1.0 นก.

ภาคเรียนที่ 2

ภาคเรียนที่ 2				
1	ศ 31231	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 2	Music Skill & Ensemble 2	1.0 นก.
2	ศ 31208	ทฤษฎีดนตรีและโสตทักษะ 2	Music Theory & Ear Training 2	1.0 นก.
3	ศ 31233	สังคีตนิยม	Music Appreciation	1.0 นก.

รายวิชาหลักสูตรศิลป์ -ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

BCC Next: Music-track ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ภาคเรียนที่ 1

ภาคเรียนที่ 1				
1	ศ 32235	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 3	Music Skill & Ensemble 3	1.0 นก.
2	ศ 32207	ทฤษฎีดนตรีและโสตทักษะ 3	Music Theory & Ear Training 3	1.0 นก.
3	ศ 32237	เทคโนโลยีดนตรี 1	Music Technology 1	1.0 นก.

ภาคเรียนที่ 2

ภาคเรียนที่ 2				
1	ศ 32236	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 2	Music Skill & Ensemble 2	1.0 นก.
2	ศ 32208	ทฤษฎีดนตรีและโสตทักษะ 2	Music Theory & Ear Training 2	1.0 นก.
3	ศ 32238	เทคโนโลยีดนตรี 2	Music Technology 2	1.0 นก.

รายวิชาหลักสูตรศิลป์ -ดนตรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

BCC Next: Music-track ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ภาคเรียนที่ 1				
1	ศ 33227	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 5	Music Skill & Ensemble 5	1.0 นก.
2	ศ 33229	ทฤษฎีดนตรีและสอดทักษะ 5	Music Theory & Ear Training 5	1.0 นก.
3	ศ 33230	ธุรกิจดนตรี 1	Music Business 1	1.0 นก.

ภาคเรียนที่ 2

ภาคเรียนที่ 2				
1	ศ 33228	ปฏิบัติดนตรีและรวมวง 6	Music Skill & Ensemble 6	1.0 นก.
2	ศ 33213	ผู้ประกอบการทางดนตรี	Music Entrepreneurship	1.0 นก.
3	ศ 33231	ธุรกิจดนตรี 2	Music Business 2	1.0 นก.

ที่มา : หลักสูตรโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย (2562)





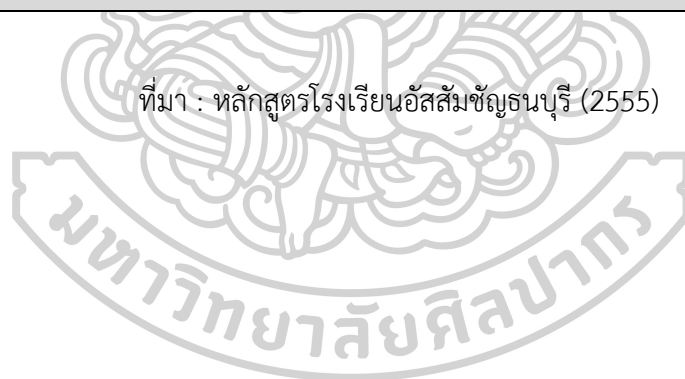
โครงสร้างรายวิชา โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี  
แผนการเรียน สหศิลป์ (ดนตรี) ฉบับปีการศึกษา 2555

โครงสร้างรายวิชา โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี  
แผนการเรียน สหศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ดนตรี ฉบับปีการศึกษา 2555)

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ภาคเรียนที่ 1) รายวิชาพื้นฐาน			มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ภาคเรียนที่ 2) รายวิชาพื้นฐาน	
ท31101	ภาษาไทย 1	1.0	ท31102	ภาษาไทย 2	1.0
ค31101	คณิตศาสตร์ 1	1.0	ค31102	คณิตศาสตร์ 2	1.0
ว31101	วิทยาศาสตร์ 1	1.0	ว31102	วิทยาศาสตร์ 2	1.0
ว31103	ออกแบบและเทคโนโลยี 1	1.0	ว31104	วิทยาการคำนวณ 1	1.0
ส31101	สังคมศึกษา 1	1.0	ส31103	สังคมศึกษา 2	1.0
ส31102	ประวัติศาสตร์ 1	0.5	ส31104	ประวัติศาสตร์ 2	0.5
พ31101	สุขศึกษาและพลศึกษา 1	0.5	พ31102	สุขศึกษาและพลศึกษา 2	0.5
ศ31101	ศิลปะพื้นฐาน 1	0.5	ศ31102	ศิลปะพื้นฐาน 2	0.5
ง31101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี 1	0.5	ง31102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี 2	0.5
อ31101	ภาษาอังกฤษ 1	1.0	อ31102	ภาษาอังกฤษ 2	1.0
	รวม	8.0		รวม	8.0
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาพื้นฐาน					16.0
	รายวิชาเพิ่มเติม			รายวิชาเพิ่มเติม	
ท31201	หรรษาการอ่าน	0.5	ท31202	เรียงร้อยถ้อยคำ	0.5
ส31203	เปิดประตูสู่อาเซียน 1	1.0	ส31204	เปิดประตูสู่อาเซียน 2	1.0
อ31201	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 1	1.0	อ31206	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 2	1.0
อ31204	ภาษาอังกฤษฟังพูด 1	1.0	อ31209	ภาษาอังกฤษฟังพูด 2	1.0
ส31205	หน้าที่พลเมือง 1	0.5	ส31206	หน้าที่พลเมือง 2	0.5
สหศิลป์	เลือกตามแผนการเรียน				
ศ31203	พื้นฐานดนตรี 1	2.5	ศ31205	พื้นฐานดนตรี 2	2.5
ศ31204	ทักษะดนตรี 1	1.5	ศ31206	ทักษะดนตรี 2	1.5
ค31203	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ 1	1.0	ค31204	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ 2	1.0
ง31203	ความรู้เบื้องต้นคอมพิวเตอร์ กราฟฟิก	4.0	ง31204	ความรู้เบื้องต้นคอมพิวเตอร์ กราฟฟิก	4.0

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ภาคเรียนที่ 1) รายวิชาพื้นฐาน			มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ภาคเรียนที่ 2) รายวิชาพื้นฐาน	
พ31201	กีฬา 1	4.0	พ31202	กีฬา 2	4.0
	รวม	8.0		รวม	8.0
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาเพิ่มเติม					16.0
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม					32.0
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		
1) นักศึกษาวิชาทหาร/บำเพ็ญประโยชน์		10	1) นักศึกษาวิชาทหาร/บำเพ็ญประโยชน์		10
2) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ ประโยชน์		10	2) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ ประโยชน์		10
3) ชมรม		20	3) ชมรม		20
4) แนะนำ		20	4) แนะนำ		20
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		1.5	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		1.5
รวม จำนวนน้ำหนัก /ภาค		17.5	รวม จำนวนน้ำหนัก /ภาค		17.5
รวมตลอดปีการศึกษา					35.0

ที่มา : หลักสูตรโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี (2555)

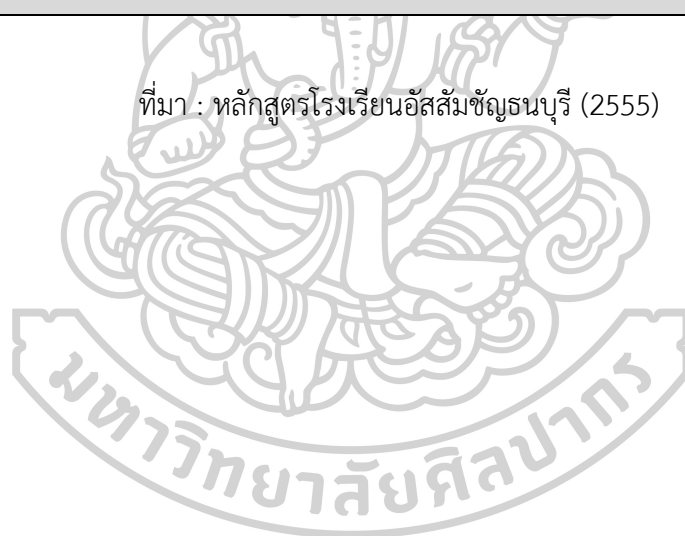


**โครงสร้างรายวิชา โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี**  
**แผนการเรียน สหศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ดนตรี ฉบับปีการศึกษา 2555)**

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ภาคเรียนที่ 1) รายวิชาพื้นฐาน			มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ภาคเรียนที่ 2) รายวิชาพื้นฐาน	
ท32101	ภาษาไทย 3	1.0	ท32102	ภาษาไทย 2	1.0
ค32101	คณิตศาสตร์ 3	1.0	ค32102	คณิตศาสตร์ 2	1.0
ว32101	วิทยาศาสตร์ 3	1.0	ว32102	วิทยาศาสตร์ 2	1.0
ส32101	ออกแบบและเทคโนโลยี 3	1.0	ส32102	วิทยาการคำนวณ 1	1.0
ส32101	สังคมศึกษา 3	1.0	ส32103	สังคมศึกษา 2	1.0
ส32102	ประวัติศาสตร์ 3	0.5	ส32104	ประวัติศาสตร์ 2	0.5
พ32101	สุขศึกษาและพลศึกษา 3	0.5	พ32102	สุขศึกษาและพลศึกษา 2	0.5
ศ32101	ศิลปะพื้นฐาน 3	0.5	ศ32102	ศิลปะพื้นฐาน 2	0.5
ง32101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี 3	0.5	ง32102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี 2	0.5
อ32101	ภาษาอังกฤษ 3	1.0	อ32102	ภาษาอังกฤษ 2	1.0
	รวม	7.0		รวม	7.0
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาพื้นฐาน					14.0
	รายวิชาเพิ่มเติม			รายวิชาเพิ่มเติม	
ท32201	ล่านำการเขียน	0.5	ท32202	หลักภาษาเพื่อการสื่อสาร	0.5
ส32201	วิเคราะห์ไทยวิเคราะห์โลก 1	1.0	ส32203	วิเคราะห์ไทยวิเคราะห์โลก 2	1.0
อ32201	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 3	1.0	อ32206	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 4	1.0
อ32204	ภาษาอังกฤษอ่านเขียน 1	1.0	อ32209	ภาษาอังกฤษอ่านเขียน 2	1.0
ง32201	คอมพิวเตอร์ 3	1.0	อ32209	คอมพิวเตอร์ 4	
ส32204	หน้าที่พลเมือง 3	0.5	ส32205	หน้าที่พลเมือง 4	0.5
สหศิลป์	เลือกตามแผนการเรียน	1.5			
ศ32203	พื้นฐานดนตรี 3	2.5	ศ32205	พื้นฐานดนตรี 4	1.5
ศ32204	ทักษะดนตรี 3	1.0	ศ32206	ทักษะดนตรี 4	2.5
ค32203	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ 3	1.0	ค32204	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ 4	1.0
ง32203	ความรู้เบื้องต้นคอมพิวเตอร์ กราฟฟิก 1	4.0	ง32204	ความรู้เบื้องต้นคอมพิวเตอร์ กราฟฟิก 2	4.0
พ32201	กีฬา 3	4.0	พ32202	กีฬา 4	4.0
	รวม	9.0		รวม	9.0
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาเพิ่มเติม					18.0

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ภาคเรียนที่ 1) รายวิชาพื้นฐาน			มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ภาคเรียนที่ 2) รายวิชาพื้นฐาน	
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม					32.0
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		
1) นักศึกษาวิชาทหาร/บำเพ็ญประโยชน์		10	1) นักศึกษาวิชาทหาร/บำเพ็ญประโยชน์		10
2) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ ประโยชน์		10	2) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ ประโยชน์		10
3) ชมรม		20	3) ชมรม		20
4) แนะนำ		20	4) แนะนำ		20
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		1.5	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		1.5
รวม จำนวนน้ำหนัก /ภาค		17.5	รวม จำนวนน้ำหนัก /ภาค		17.5
รวมตลอดปีการศึกษา					35.0

ที่มา : หลักสูตรโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี (2555)



**โครงสร้างรายวิชา โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี**  
**แผนการเรียน สทศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ดนตรี ฉบับปีการศึกษา 2555)**

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ภาคเรียนที่ 1) รายวิชาพื้นฐาน			มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ภาคเรียนที่ 2) รายวิชาพื้นฐาน	
ท33101	ภาษาไทย 5	1.0	ท33102	ภาษาไทย 6	1.0
ค33101	คณิตศาสตร์ 5	1.0	ค33102	คณิตศาสตร์ 6	1.0
ว33101	วิทยาศาสตร์ 5	1.0	ว33102	วิทยาศาสตร์ 6	1.0
ส33101	สังคมศึกษา 5	0.5	ส33102	สังคมศึกษา 6	1.0
พ33101	สุขศึกษาและพลศึกษา 5	0.5	พ33102	สุขศึกษาและพลศึกษา 6	0.5
ศ33101	ศิลปะพื้นฐาน 5	0.5	ศ33102	ศิลปะพื้นฐาน 6	0.5
ง33101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี 5	0.5	ง33102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี 6	0.5
อ33101	ภาษาอังกฤษ 5	1.0	อ33102	ภาษาอังกฤษ 6	1.0
	รวม	6.5		รวม	6.5
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาพื้นฐาน					13.0
	รายวิชาเพิ่มเติม			รายวิชาเพิ่มเติม	
ท33201	เขียนอย่างสร้างสรรค์	0.5	ท33202	พินิจวรรณกรรม	0.5
ส33203	ประชาคมโลกในยุคปัจจุบัน 1	1.0	ส33204	ประชาคมโลกในยุคปัจจุบัน 2	1.0
อ33201	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 5	1.0	อ33206	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 6	1.0
อ33204	ภาษาอังกฤษรอบรู้ 1	1.0	อ33209	ภาษาอังกฤษรอบรู้ 2	1.0
ง33201	คอมพิวเตอร์ 5	1.0	ง33202	คอมพิวเตอร์ 6	1.0
ศ33203	พื้นฐานดนตรี 5	1.5	ศ33205	พื้นฐานดนตรี 6	1.5
ศ33204	ทักษะดนตรี 5	2.5	ศ33206	ทักษะดนตรี 6	2.5
	รวม	8.5		รวม	8.5
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาเพิ่มเติม					17.0
รวมตลอดปีการศึกษารายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม					30.0
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		
1) นักศึกษาวิชาทหาร/บำเพ็ญประโยชน์	10		1) นักศึกษาวิชาทหาร/บำเพ็ญประโยชน์	10	
2) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10		2) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10	
3) ชมรม	20		3) ชมรม	20	
4) เนาะแนว	20		4) เนาะแนว	20	
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	1.5		กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	1.5	

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต
	มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ภาคเรียนที่ 1) รายวิชาพื้นฐาน			มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ภาคเรียนที่ 2) รายวิชาพื้นฐาน	
	รวม จำนวนหน้าหนังสือ /ภาค	17.5		รวม จำนวนหน้าหนังสือ /ภาค	17.5
รวมตลอดปีการศึกษา					33.0

ที่มา : หลักสูตรโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี (2555)





